

แนวทางการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็กของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

นายปัญญา วิชาริยกุล

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**The Loan Guideline for Small Business of Small and Medium Enterprise
Development Bank of Thailand.**

Mr. Panya Witchariynukul

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

2014

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	แนวทางการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็ของธนาคารพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
ชื่อและนามสกุล	นายปัญญา วิชาธิยบุญกุล
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยาณี ภาคอัต

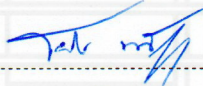
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2558

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยาณี ภาคอัต)

กรรมการ

(อาจารย์โยชิน ทวีกิติกุล)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ เข้มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ แนวทางการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็กของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ผู้ศึกษา นายปัญญา วิชชาวิญญูกุล **รหัสนักศึกษา** 2533000408 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยาณี ภาค้อต **ปีการศึกษา** 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาภาพรวมของการให้สินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (2) ศึกษากระบวนการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็กของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (3) ระบุแนวทางการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็กของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ (1) ศึกษาข้อมูลทุกข้อมูซึ่งประกอบด้วยเอกสารเกี่ยวกับการให้สินเชื่อของธนาคาร กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเอกสารอื่น ๆ ที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการให้สินเชื่อของธนาคาร (2) สัมภาษณ์ผู้บริหารฝ่ายสินเชื่อของธนาคาร ได้แก่ ผู้อำนวยการสินเชื่อ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์สินเชื่อและคณะกรรมการอนุมัติสินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (3) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำเสนอแนวทางการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็กของธนาคาร

ผลการศึกษาพบว่า (1) ในภาพรวมของการให้สินเชื่อ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ ธนาคารมีหลักเกณฑ์การให้สินเชื่อที่พิจารณาเกี่ยวกับประเภทกิจการของผู้ขอสินเชื่อ วัตถุประสงค์ในการขอสินเชื่อ วงเงินสินเชื่อ ประเภทสินเชื่อ หลักประกัน และหลักเกณฑ์อื่นในการพิจารณา เช่น ความเป็นไปได้ของโครงการลงทุน ความชัดเจนของรายได้ในอนาคต อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนและประวัติความเป็นหนี้ เป็นต้น (2) กระบวนการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็กประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) พิจารณาคำขอสินเชื่อพร้อมเอกสารประกอบตามที่ธนาคารกำหนด เช่น แผนธุรกิจ 2) ตรวจสอบเครดิตบูโรพร้อมเยี่ยมชมกิจการ 3) ดำเนินการประเมินราคาหลักประกัน 4) ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร 5) วิเคราะห์สินเชื่อและวงเงินสินเชื่อ 6) ตัดสินใจอนุมัติสินเชื่อ/ไม่อนุมัติสินเชื่อ (3) แนวทางการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็กของธนาคาร คือ พิจารณาความสามารถในการดำเนินงานของกิจการเอง

คำสำคัญ สินเชื่อ กิจการขนาดเล็ก ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
แห่งประเทศไทย

Independent Study title: The Loan Guideline for Small Business of Small and Medium Enterprise Development Bank of Thailand.

Author: Mr. Panya Witchariynukul; **ID:**2533000408; **Degree:** Master of Business Administration;

Independent Study advisor: Dr. Ganlayanee Parkatt, Associate Professor;

Academic year: 2014

Abstract

The objectives of this study were to (1) study the SME Bank loan (2) study the loan process for small business of SME Bank (3) identify the loan guideline for small business of SME Bank.

This study focused on SME Bank. The study was performed as follows (1) study the secondary data consisting of loan document of SME Bank, law and regulation related to small business loan and other documents that include the detail of SME Bank loan (2) interview the credit management of SME Bank such as; vice president of credit division, loan officers and credit approval committee (3) analyze the data to suggest the small business credit guideline of SME Bank.

The results of this study revealed that (1) overall the criterion of credit approval of both small and large businesses were not different. The factors used for approving credit consisted of types of businesses, objectives of borrowing, line of credit, types of credits collateral and other criteria, such as feasible project, future return, debt to equity ratio, and debt history (2) The loan process for small business was divided into 6 steps, considering the document, checking the credit bureaus and visiting the firm, appraising the collateral, checking the document, analyzing the credit and credit line, and deciding for credit approval (3) the loan guideline for small business was considering the ability of management in running business.

Keywords: Credit, Small business, The small and medium enterprise development bank of Thailand (SME Bank)

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือของรองศาสตราจารย์ ดร.กัลยาณี ภาควิชา อักษรศาสตร์ ที่ปรึกษาโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิจัย อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานอีกด้วย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงแก่คณาจารย์สาขาวิชาวิทยาการจัดการทุกท่านที่ประสาทวิชาความรู้และ สำหรับข้อแนะนำและความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านในการทำวิจัย นอกจากนี้ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ในสาขาวิทยาการจัดการทุกคนที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในการทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระฉบับนี้

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัว ซึ่งเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้เขียนเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

ปัญญา วิชาธิษณุกุล

มกราคม 2557

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	1
ขอบเขตการศึกษา	2
ประโยชน์ที่จะได้รับ	2
บทที่ 2 แนวคิด วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	7
บทที่ 4 การประมวลผลจากข้อมูลที่ได้ศึกษา	8
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตลาดการเงินในการขอสินเชื่อ	8
การกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์ทั่วไป	10
หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อ	12
ประเภทหลักประกัน	14
แผนธุรกิจ	17
ขั้นตอนการดำเนินงานและเวลาในการพิจารณาการให้สินเชื่อ	19
แนวคิดในส่วนของผู้ประกอบการ	20
การตัดสินใจในการลงทุน	22
ขั้นตอนการอนุมัติสินเชื่อ โดยสรุป	32
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
บทสรุป	34
ข้อเสนอแนะ	40
บรรณานุกรม	42
ภาคผนวก	44
ก ความเป็นมาและนโยบายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่ง ประเทศไทย	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข ต้นแบบหัวข้อการสัมภาษณ์.....	90
ประวัติผู้ศึกษา	92

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากกิจการขนาดเล็กในประเทศไทยยังคงประสบปัญหาการทำธุรกิจหลายประการที่จะทำให้การดำเนินธุรกิจไม่เป็นอย่างที่ต้องการหรือวางแผนไว้เหตุเนื่องจากปัจจัยหลายประการด้วยกันและโครงสร้างทางการเงินในส่วนของทุน (Capital Structure) ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจต่าง ๆ ซึ่งปัญหาหลักเกิดจากความไม่เข้าใจอย่างทอ่งแท้ในโครงสร้างทุนที่จะทำให้การดำเนินกิจการทางธุรกิจ บรรลุผลและตอบสนองในกับผู้ถือหุ้น (Share Holder) ได้ในทางที่ดี คือมีกำไร เหตุเพราะโครงสร้างการทางบัญชีประกอบด้วย $\text{ทรัพย์สิน} = \text{หนี้สิน} + \text{ทุน}$

และโครงสร้างทุนประกอบด้วย ทุนของเจ้าของ + การกู้ ซึ่งในส่วนของเงินกู้จะมีต้นทุนซึ่งจะทำให้กิจการสามารถนำไปสร้างผลกำไร หรือในทางกลับกันก็สามารถทำให้กิจการอยู่ในสภาวะล้มละลายได้เช่นเดียวกันหากไม่สามารถทำให้กิจการมีความสามารถชำระหนี้ได้

เป็นเช่นนี้แล้วการเจริญเติบโตของกิจการซึ่งจะมียอดขาย และกำไร โดยมี ปัจจัยการผลิตอันมี 4 M เป็นตัวแปร และทุนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้เป้าหมายเป็นผล แต่อุปสรรคของธุรกิจขนาดเล็กคือ การเข้าถึงแหล่งทุนเป็นไปได้ยากอีกทั้งความเข้าใจในโครงสร้างเงินทุนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการดำเนินธุรกิจซึ่งจะไม่ไปสู่ภาวะล้มละลาย

ดังนั้นจึงเป็นที่มาของความสนใจของผู้ศึกษาว่ากิจการขนาดเล็กจะอย่างไรจะเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้โดยมุ่งเน้นที่ ธนาคารของรัฐคือ ธนาคารเพื่อวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม (SMEs Bank) ที่รัฐมีนโยบายเพื่อให้กิจการขนาดเล็กมีโอกาส ดำเนิน และ ขยายกิจการโดยการสนับสนุนของธนาคารแบบยึดหยุ่นสูงสุด แต่ ในฐานะผู้กู้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ ในหลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อได้มาซึ่งเงินกู้ อีกทั้งการป้องกันในส่วนของอัตราหนี้ต่อทรัพย์สินซึ่งจะอยู่ในรูปของโครงสร้างเงินทุนที่เป็นเครื่องมือบางอย่างเพื่อให้ทราบถึงสัญญาณเตือนภัยและความเข้าใจว่าทุนเป็นปัจจัยการผลิตและบริการ

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพที่เจาะลึก โดยการสัมภาษณ์กับผู้บริหารธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและเล็ก และข้อมูลทุติยภูมิในส่วนนโยบายความเสี่ยงของ

ธนาคารและหลักเกณฑ์รวมถึงเอกสารต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการต้องเตรียม และการวิเคราะห์ในการให้กู้ของธนาคาร กระทบหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อกิจขนาดเล็กที่จะเป็นช่องทางหนึ่งในการได้มาซึ่งแหล่งทุนที่มีความยืดหยุ่นสูงที่เป็นหน่วยงานของรัฐ

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

- 1.1 เพื่อศึกษาภาพรวมการให้สินเชื่อของธนาคาร SMEs Bank
- 1.2 เพื่อศึกษากระบวนการพิจารณาสินเชื่อของ SMEs Bank

3. ขอบเขตของการศึกษา

- 3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบเฉพาะคือ SMEs Bank
- 3.2 การศึกษาแนวทางการให้สินเชื่อเฉพาะการให้สินเชื่อแก่กิจการขนาดเล็กเป็นสำคัญ
- 3.3 ระยะเวลาในการศึกษาจะศึกษาการให้สินเชื่อของธนาคารในปี 2557 ที่ใช้เป็นแนวทาง ซึ่งทางธนาคารได้ดำเนินการอยู่

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 4.1 เพื่อเป็นช่องทางในการขอสินเชื่อกับธนาคาร SMEs Bank.
- 4.2 ในทราบเกณฑ์หรือดัชนีชี้วัดของกิจการขนาดเล็กตามมาตรฐานของสถาบันการเงินที่จะให้สินเชื่อทำให้กิจการขนาดเล็กมีช่องทาง และวิธีการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ

บทที่ 2

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาของการเกิดขึ้นของธนาคาร

หลักฐานทางประวัติศาสตร์เกิดจากแสวงหาผลกำไรที่เกิดจากการกู้ยืมเนื่องจากที่ชาวนาและพ่อค้าที่ซื้อขายกันระหว่างเมือง เมื่อประมาณ 2000 ปีก่อนคริสตศักราช ใน อาสเรีย และ บาบิโลเนีย หลังจากนั้นในระหว่างอาณาจักรกรีกโบราณ และ อาณาจักรโรมัน มีการนำโบสถ์เป็นฐานการให้กู้ยืมเงินและเป็นจุดเริ่มต้นของวิวัฒนาการที่สำคัญ และได้รับการยอมรับในการฝากเงิน และ ถอนเงิน และในขณะเดียวกันยังพบในอารยธรรมในยุคเดียวกันเช่นในอาณาจักรจีนโบราณ และ อินเดียโบราณ ก็ปรากฏหลักฐานในการกู้ยืมเงินเช่นเดียวกัน

การธนาคารในโลกปัจจุบันมีวิวัฒนาการจากยุคก่อน Renaissance Italy ที่เมืองที่ร่ำรวยทางเหนือ เช่น Florence, Venice and Genoa ตระกูล Bardi and Peruzzi ได้บริจาการเงินเพื่อการธนาคารในศตวรรษที่ 14 และจากนั้นมีการก่อตั้งอีกหลายสาขาสาขาในหลาย ๆ พื้นที่ในยุโรป และที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ Medici Bank ก่อตั้งโดย Giovanni Medici ในปี 1397 และเป็นธนาคารที่เก่าแก่ที่สุด ที่ยังดำเนินกิจการอยู่จนถึงปี 1472

การพัฒนาการของธนาคารได้แยกจากทางเหนือของอิตาลี กระทบมาถึงอาณาจักรโรมันรุ่งเรืองและ ในศตวรรษที่ 15 -16 มาถึงทางเหนือของยุโรป และนี่คือความเป็นมาที่สำคัญในวิวัฒนาการมาถึงระหว่างอาณาจักร Amsterdam during the Dutch Republic ในศตวรรษที่ 17 และลอนดอนใน ศตวรรษที่ 18 และใน ศตวรรษที่ 20 การพัฒนาของระบบสารสนเทศ และคอมพิวเตอร์ เป็นเหตุที่สำคัญยิ่งที่ทำให้ระบบการธนาคารเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ และในช่วงปี 2007-2008 เกิดเหตุการณ์วิกฤติของธนาคารทั่วโลก

ที่มาของการธนาคารของประเทศไทย เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2447 ในสมัยรัชกาลที่ 5 พระเจ้าบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าไชยันตมงคล กรมหมื่นมหิศรราชหฤทัย ซึ่งตอนนั้นได้ดำรงตำแหน่งเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ได้ทรงก่อตั้ง บุคคลับ (Book Club) ขึ้นที่ตึกแถวของพระคลังข้างที่ ตำบลบ้านหม้อ กรุงเทพฯ ที่นี่เป็นต้นกำเนิดของธนาคารแห่งแรกของไทย แบงก์สยามกัมมาจล หรือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)ในปัจจุบัน

2. ความหมายของธนาคาร (อังกฤษ: Bank)

ธนาคารคือสถาบันรับฝากเงินจากสาธารณชนทั่วไปและให้ผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยเงินฝาก แล้วนำเงินที่รับฝากไปปล่อยยืมให้หน่วยงานเอกชนหรือรัฐบาลกู้และรับผลตอบแทนมาเป็นดอกเบี้ยเงินกู้ต่างจาก อธนาคาร (เน็อนแบงก์) ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่มีใช้ธนาคาร กล่าวคือไม่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์จากธนาคารแห่งประเทศไทย ไม่สามารถเปิดบัญชีเงินฝากให้แก่ประชาชน แต่สามารถให้บริการทางการเงินเฉพาะบางประเภทที่ใกล้เคียงกัน อาทิในการให้สินเชื่อระยะสั้น และในปัจจุบันการศึกษาในการจัดหาเงินทุนที่เป็นปัจจัยในการจัดการธุรกิจมีความเห็นที่เหมือนและต่างกันตามสภาพแวดล้อมต่าง เช่น *Chen (2004)* และ *Rajan* และ *Zingales* 59 วารสารวิชาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์ ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 เมษายน – กันยายน 2554 มีการศึกษาที่เป็นในแนวทางเดียวกันที่ว่าลำดับขั้นในการจัดหาเงินทุนของประเทศในแถบเอเชียไม่ตรงไปตามทฤษฎีเช่นเดียวกับประเทศในแถบตะวันตก โดยกิจการจะเลือกจัดหาเงินทุนจากแหล่งภายในกิจการเป็นลำดับแรกก่อน คือ กำไรสะสม และ ตามด้วย เงินทุนจากแหล่งภายนอกคือการออกหุ้นทุนก่อน การก่อหนี้ระยะยาว และ ในส่วนของโครงสร้างทางการเงินอันหมายถึงทุนและเงินกู้มีนักวิชาการเช่น *Poa (2008)* พบว่าปัจจัยที่ทำให้โครงสร้างเงินทุนแตกต่างกันคือความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) และ โอกาสในการเติบโต *Deesomsak et al (2004)* ศึกษาตัวอย่างในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รวมถึงประเทศไทยด้วยพบว่าบริษัทขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการกู้ยืมได้มากกว่าบริษัทขนาดเล็ก แต่ระดับการก่อหนี้มีความสัมพันธ์เชิงลบกับโอกาสการเจริญเติบโต การป้องกันภาษีของส่วนที่ไม่ใช่หนี้สิน สภาพคล่องของกิจการ และผลการดำเนินงานจากราคาหุ้น โดยบริษัทที่มีอายุงานสูงจะก่อหนี้้น้อยเนื่องจากไม่ต้องการมีข้อผูกพันเจ้าหนี้ บริษัทที่มีสภาพคล่องต่ำทำให้ต้นทุนของส่วนทุนสูง บริษัทจึงเลือกก่อหนี้ในระดับสูง อีกทั้งบริษัทควรที่จะออกหุ้นมากกว่าก่อหนี้แต่ในบริษัทขนาดเล็กจะทำไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้สนับสนุนและอธิบายหรือศึกษาในส่วนของปัจจัยของเงินทุนเช่น *Frank and Goyal(2009)* ตรวจสอบความสำคัญของปัจจัยหลายๆ ตัวกับระดับการก่อหนี้พบว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่เรียกว่า Core Factors มี 6 ปัจจัย คือ

1. ค่ากลางของระดับการก่อหนี้ในอุตสาหกรรม
2. อัตราส่วนมูลค่าตลาดต่อมูลค่าตามบัญชี
3. สินทรัพย์มีตัวตน
4. ความสามารถในการทำกำไรของสินทรัพย์
5. ความคาดหวังการเกิดภาวะเงินเฟ้อ

6. ขนาดของสินทรัพย์

โดยตัวแปรเกือบทุกตัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการก่อหนี้ ยกเว้นอัตราส่วนมูลค่าตามบัญชีและความสามารถในการทำกำไรและยังมีผู้ที่ศึกษาในส่วนของต้นทุนของเงินทุนที่น่าสนใจเช่น *Modigliani and Miller (1958)* กล่าวว่าภายใต้ตลาดที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การจัดหาเงินทุนของบริษัทจะไม่มีผลต่อมูลค่าของบริษัท แต่มูลค่าของบริษัทจะขึ้นอยู่กับความเสี่ยงและการตัดสินใจลงทุนของกิจการ แต่โดยความเป็นจริงตลาดที่ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากการเก็บภาษี ปัญหาต้นทุนการเงิน (Finance Distress Problem) จึงส่งผลให้การตัดสินใจในการจัดหาเงินทุนมีผลต่อมูลค่าของบริษัท ดังนั้นโครงสร้างการเงินที่เหมาะสมโดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการก่อหนี้ของบริษัทมีดังนี้

1. ภาษี เนื่องจากบริษัทต้องการให้รายได้ของบริษัทกระจายไปสู่ผู้มีส่วนได้มากที่สุด (Stakerholder) การก่อหนี้จึงมีผลประโยชน์ทางภาษี เพราะการชำระดอกเบี้ยให้กับเจ้าหนี้ นั้น บริษัทสามารถนำดอกเบี้ยไปหักเป็นค่าใช้จ่ายก่อนการจ่ายภาษีได้

2. ต้นทุนการล้มละลาย (Bankruptcy Cost)

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการไทยก็ยังได้ศึกษาโครงสร้างเงินทุนที่สำคัญเช่นเดียวกันเช่น *พันธุ์นิติ เหนียวเฉลย (2553)* ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อโครงสร้างเงินทุน โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างการก่อหนี้มีดังต่อไปนี้

1. การลดภาระทางภาษี (-)
2. ความอ่อนแอทางการเงิน (-)
3. การลงทุนที่ขาดประสิทธิภาพ (+)
4. ขนาดของกิจการ (-)
5. ความสามารถในการทำกำไร (+)

ประเภทของความเสี่ยงเกิดจากบุคคล และ เกิดจากการดำเนินงาน ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อความแปรปรวนระยะสั้นของรายได้ ส่วนความเสี่ยงของธนาคารหรือสถาบันการเงินคือ ความเสี่ยงเครดิต (Credit Risk)

1. ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk)
2. ความเสี่ยง สภาพคล่อง (Liquidity Risk)
3. ความเสี่ยงการชำระหนี้ก่อนกำหนด (Prepayment Risk)
4. อัตราแลกเปลี่ยน (Foreign Risk)

เนื่องจากธนาคารต้องเผชิญความเสี่ยงมากมาย ดังนั้นจึงมีตัวชี้วัดที่เป็นการประมวลความเสี่ยงของธนาคาร ซึ่งจะใช้การดำรงเงินต่อสินทรัพย์เสี่ยง (Risk-Base Capital Requirement และ การจัดอันดับ CAMELS C = Capital, A = Asset Quality, M = Management, E = Earning, L = Liquidity, S = Systematic Risk) หรืออาจจะใช้ ค่าความแปรปรวนของ ROA เป็นมาตรฐานในการวัดความเสี่ยงของธนาคาร รวมถึงค่าความเป็นไปได้ของการล้มละลาย การประเมินกิจการสำหรับในการก่อหนี้ได้เท่าไรผู้ประกอบการต้องคำนึงถึง ดอกเบี้ยจากเงินที่กู้ การชำระเงินต้น เงินปันผล ที่อยู่ 5 ตัวแปรด้วยกัน คือ

1. กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี
2. ดอกเบี้ยเงินกู้
3. เงินต้นที่ยืมมา
4. เงินปันผล
5. อัตราภาษีเงินได้

โดยการพิจารณา สมการ $Ebit / (ดอกเบี้ย + เงินต้น + เงินปันผล / 1 - อัตราภาษีเงินได้)$

โดยที่ผลคชนี้จะออกมาได้ 3 กรณี คือ

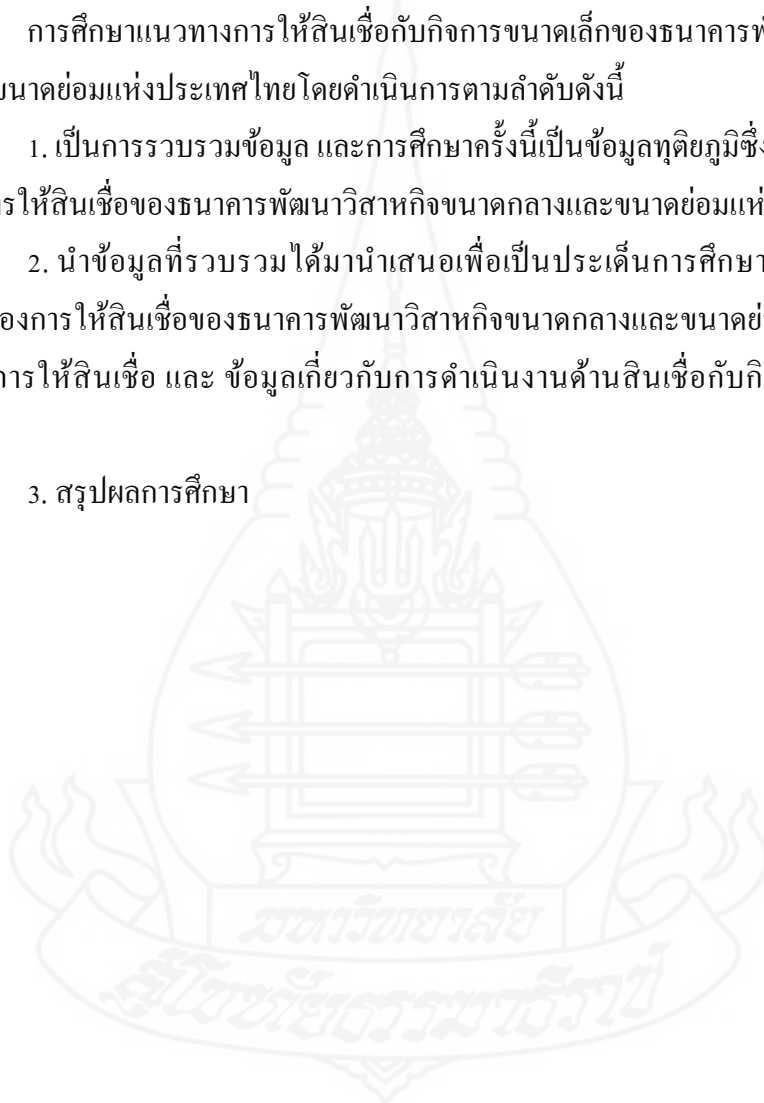
1. เท่ากับหรือมากกว่า 1 แสดง ว่ากิจการยังมีความสามารถในการก่อหนี้
2. น้อยกว่า ศูนย์ แสดงว่ากิจการกำลังประสบปัญหา หรือไม่เพียงพอต่อการชำระหนี้
3. ตั้งแต่ 0-1 กิจการกำลังขาดสภาพคล่อง ให้รีบเตรียมหาแหล่งเงินทุน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาแนวทางการให้สินเชื่อกับกิจการขนาดเล็ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยโดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. เป็นการรวบรวมข้อมูล และการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการให้สินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
2. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มานำเสนอเพื่อเป็นประเด็นการศึกษาโดยแยกเป็นข้อมูลภาพรวมของการให้สินเชื่อของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย กระบวนการให้สินเชื่อ และ ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านสินเชื่อกับกิจการขนาดเล็ของธนาคาร
3. สรุปผลการศึกษา

บทที่ 4

การประมวลผลจากข้อมูลที่ได้ศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตลาดการเงินในการขอสินเชื่อ

โครงสร้างทางการเงิน หมายถึง แหล่งที่มาของเงินทุนทั้งหมดของธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยหนี้สินหมุนเวียน หนี้สินไม่หมุนเวียนและส่วนของผู้ถือหุ้น หรือหมายถึงข้อมูลเฉพาะส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในงบดุลนั่นเอง สำหรับแหล่งที่มาของเงินทุนเฉพาะส่วนของเงินทุนระยะยาวทั้งหมดของธุรกิจ ซึ่งได้แก่ หนี้สินไม่หมุนเวียนและส่วนของผู้ถือหุ้น เรียกว่า โครงสร้างเงินทุน ซึ่งเป็นเงินทุนหลักที่ธุรกิจใช้เพื่อลงทุน ดังนั้น โครงสร้างเงินทุนเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางการเงิน

$$\text{โครงสร้างทางการเงิน} = \text{หนี้สินหมุนเวียน} + \text{หนี้สินไม่หมุนเวียน} + \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}$$

โครงสร้างของเงินทุน หมายถึง การจัดหาเงินทุนระยะยาวของธุรกิจ ซึ่งได้แก่หนี้สินระยะยาว หุ้นบุริมสิทธิ และส่วนของผู้ถือหุ้น โครงสร้างของเงินทุนจะไม่รวมหนี้สินระยะสั้น ดังนั้น โครงสร้างของเงินทุนจึงเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางการเงิน

$$\text{โครงสร้างเงินทุน} = \text{หนี้สินไม่หมุนเวียน} + \text{ส่วนของผู้ถือหุ้นตลาดการเงิน (Financial Markets)}$$

ตลาดการเงินเป็นแหล่งเงินทุนซึ่งทำหน้าที่ให้กู้ยืมและลงทุนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งมี 2 รูปแบบ คือ

1. ตลาดการเงินที่ไม่เป็นทางการหรือตลาด OTC หมายถึง แหล่งที่มีการระดมเงินทุนและการจัดสรรเงินทุนระยะสั้น ระยะ ปานกลางและระยะยาวจากแหล่งเงินทุนที่ไม่มีกฎหมายควบคุม ผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นบุคคลธรรมดา ตลาดการเงินที่ไม่เป็นทางการโดยทั่วไปจะไม่มีหลักเกณฑ์หรือระเบียบมากนัก อาจไม่มีหลักเกณฑ์การกู้ยืม ไม่มีข้อมูลสินค้าที่ถูกต้องและแน่นอน ความเสี่ยงและผลตอบแทนในการกู้ยืมสูง

2. ตลาดการเงินที่เป็นทางการ (Organized Financial Market) หมายถึง แหล่งที่มีการระดมเงินทุนและการจัดสรรเงินทุนระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาวจากสถาบันการเงินที่ตั้งขึ้นมาตามกฎหมาย มีหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่แน่นอน ผู้เกี่ยวข้องส่วนใหญ่เป็นนิติบุคคลการกู้ยืมมีหลักฐาน เช่น การทำสัญญากู้เงินและการใช้ตัวสัญญาใช้เงิน เป็นต้น มีการบันทึกข้อมูลสินเชื่อ การให้กู้ยืมในตลาดการเงินที่เป็นการมีความเสี่ยงและผลตอบแทนต่ำกว่าการให้กู้ยืมในตลาดการเงินที่ไม่เป็นทางการ

1.1 บทบาทของตลาดการเงิน

ตลาดการเงิน เป็นตลาดที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออกกับผู้ที่ต้องการเงินตามระบบเศรษฐกิจทุนนิยมโดยเปลี่ยนเงินออมไปเป็นการลงทุนทั้งในรูปแบบของการให้สินเชื่อ และการลงทุนในหลักทรัพย์ ตลาดการเงินสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.1.1 ตลาดเงิน (Money Market) คือ ตลาดที่มีการระดมเงินจากประชาชนและการให้สินเชื่อระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี ทั้งแก่ภาครัฐและเอกชน ซึ่งรวมถึงนิติบุคคลและบุคคลธรรมดา รวมทั้งการซื้อขายหลักทรัพย์ทางการเงินที่มีอายุการไถ่ถอนระยะสั้น เช่น ตัวแลกเงิน ตัวสัญญาใช้เงินและ ตัวเงินคลัง เป็นต้น

1.1.2 ตลาดทุน (Capital Market) คือ แหล่งระดมเงินทุนได้โดยผ่านการกู้ยืมจากธนาคารและสถาบันการเงิน ซึ่งจะระดมเงินทุนจากผู้มีเงินออมในรูปแบบของการรับฝากหรือกู้ยืมเงิน โดยมีผลตอบแทนเป็นการจูงใจคือดอกเบี้ย สามารถแบ่งออกเป็น

1) **ตลาดสินเชื่อทั่วไป** สามารถระดมเงินทุนได้โดยผ่านการกู้ยืมจากธนาคารและ สถาบันการเงิน ซึ่งจะระดมเงินจากผู้มีเงินออมในรูปแบบของการรับฝากหรือกู้ยืมเงิน โดยมีผลตอบแทนเป็นการจูงใจคือดอกเบี้ย

2) **ตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้** เป็นตลาดที่มีการออกตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์ เช่น หุ้นสามัญ หุ้นกู้ และพันธบัตร เป็นต้น นอกจากนั้น ทั้งสองตลาดนี้ยังมีการจัดหาแหล่งเงินทุนระยะสั้น (Short-Term Financing) เงินทุนระยะสั้น หมายถึง เงินทุนที่ธุรกิจจัดหามาเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี จำนวนและระยะเวลาของเงินทุนระยะสั้นที่ธุรกิจต้องจัดหานั้น ได้จากการจัดทำงบประมาณเงินสด

1.2 แหล่งเงินทุนระยะสั้น ได้แก่

1. เครดิตการค้า (Trade Credit)
2. ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper)
3. เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ (Short Term Loans)

1.2.1 เครดิตการค้า (Trade Credit) ได้แก่ บัญชีเงินเชื่อ (Open Account) หมายถึง ผู้ขายสินค้า ส่งสินค้าให้กับผู้ซื้อพร้อมทั้งใบแจ้งหนี้ ซึ่งแสดงรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับราคาสินค้า จำนวนสินค้า ยอดเงินที่ต้องชำระโดยผู้ซื้อไม่ต้องเซ็นหลักฐานใดๆ ที่แสดงความเป็นหนี้อย่างเป็นทางการ ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ขายจะมีการตรวจสอบฐานะทางการเงินของผู้ซื้อก่อน โดยมีเงื่อนไขสินเชื่อการค้าดังนี้

- 1) การกำหนดเวลาเริ่มต้น (EOM หรือ วันที่ที่ปรากฏในใบกำกับสินค้า)
- 2) การกำหนดเวลาที่ได้รับส่วนลด
- 3) การกำหนดอัตราส่วนลด
- 4) การกำหนดเวลาชำระหนี้สิน เช่น 2/10, n/30 EO

1.2.2 ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) ได้แก่

1) **ตั๋วเงินจ่าย (Note Payable)** ในกรณีนี้ผู้ขายจะขอให้ผู้ซื้อลงนามในตั๋วสัญญาใช้เงิน เพื่อรับรองสภาพการเป็นหนี้ตั๋วสัญญาใช้เงินนี้จะระบุวันที่ที่ผู้ซื้อจะต้องชำระเงินไว้อย่างชัดเจน

2) **ตั๋วแลกเงิน (Trade Acceptance)** เป็นวิธีการที่ผู้ซื้อต้องเซ็นรับรองการเป็นหนี้ไว้เป็นหลักฐาน ผู้ขายจะออกตราฟท์ให้ผู้ซื้อเซ็นรับรองว่าจะชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อถึงกำหนดจะให้นำ ตราฟท์นั้นไปขึ้นเงินที่ธนาคารใด เมื่อผู้ซื้อเซ็นแล้วตราฟท์ก็จะกลายเป็นตั๋วแลกเงิน และตั๋วแลกเงินนี้สามารถนำไปขายลดในท้องตลาดเพื่อเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที โดยมีเงื่อนไขดังนี้

- (1) ตั๋วสัญญาใช้เงินระยะสั้น ไม่ต้องมีหลักประกัน
- (2) ออกโดยบริษัทขนาดใหญ่ มีฐานะทางการเงินที่ดี
- (3) ต้นทุนต่ำกว่าการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์

2. เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ทั่วไป

เงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ (Short Term Loans) แบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

2.1 เงินกู้ระยะสั้น

2.1.1 เงินกู้ระยะสั้นจากธนาคารโดยไม่มีหลักประกัน

เงินกู้ประเภทนี้สามารถชำระหนี้คืนในตัวเอง (Self-liquidating) ซึ่งหมายความว่าสินทรัพย์ที่จัดหามาโดยการใช้เงินกู้ยืมนี้ รายได้ที่ได้กลับมาเปลี่ยนเป็นเงินสดไหลเข้ามาพอเพียงที่จะชำระหนี้เงินกู้ยืมดังกล่าวภายใน 1 ปี เงินกู้เฉพาะกรณี (Transaction Loan)

กู้เฉพาะโครงการใดโครงการหนึ่ง ที่ระบุระยะเวลาและอัตราดอกเบี้ยพิจารณาเป็นโครงการ ไปแบบ กำหนดวงเงินกู้ (Line of Credit)

- 1) เป็นข้อตกลงระหว่างธนาคารกับลูกค้าอย่างไม่เป็นทางการโดยธนาคาร กำหนดวงเงินสูงสุดในการให้กู้
- 2) ข้อตกลงดังกล่าวโดยทั่วไปอายุไม่เกิน 1 ปี เมื่อครบกำหนดอาจขอต่อ สัญญาใหม่

2.1.2 เงินกู้ระยะสั้นจากธนาคารโดยมีหลักประกัน

เงินกู้แบบหมุนเวียน (Revolving Credit) เป็นข้อตกลงระหว่างธนาคารกับ ลูกค้าอย่างเป็นทางการผู้กู้สามารถกู้เงินจากธนาคารจนครบวงเงินที่ตกลงไว้ ธนาคารคิด ค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้ (Commitment Fee) มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ต้นทุนการกู้ยืม (Cost of Borrowing) อัตราดอกเบี้ย (Interest Rates) คิดจากความน่าเชื่อถือของผู้กู้ และจำนวนเงินขอกู้

(1) *Collect Basis* จ่ายดอกเบี้ยเมื่อถึงวันครบกำหนด

(2) *Discount Basis* หักดอกเบี้ยออกจากเงินต้นทันที

เช่น กู้เงิน 10,000 บาท ต้องจ่ายดอกเบี้ย 1,000 บาท ระยะเวลา 1 ปี หากอัตรา ดอกเบี้ยที่แท้จริง (Effective Rate)

ประโยชน์ของการใช้แหล่งเงินทุนระยะสั้น

- 1) ต้นทุนต่ำกว่า เพราะกิจการจะชำระดอกเบี้ยของทุนเฉพาะช่วงที่ นำมาใช้เท่านั้น
- 2) เกิดความสัมพันธ์กับธนาคารอย่างใกล้ชิด กู้ยืมเฉพาะเวลาที่ต้องการ และชำระคืนทันทีเมื่อหมดความต้องการ

2.2 แหล่งเงินทุนระยะยาว (Long-Term Financing)

เงินทุนระยะยาว หมายถึง เงินทุนที่ธุรกิจจัดหามาเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการที่มี ระยะเวลามากกว่า 1 ปี โดยทั่วไปธุรกิจจัดหาเงินทุนระยะยาวเพื่อนำไปลงทุนในสินทรัพย์ ถาวร แหล่งที่มาของเงินทุนระยะยาวจากแหล่งเงินทุนภายในและเงินทุนระยะยาวจากแหล่ง เงินทุนภายนอก เงินทุนระยะยาวจากแหล่งเงินทุนภายในเป็นเงินทุนที่ได้จากการ ดำเนินงาน ได้แก่กำไรสะสม เงินทุนระยะยาวจากแหล่งเงินทุนภายนอกจัดหาได้หลาย ลักษณะ เช่น การกู้ยืมเงินทุนระยะยาวจากสถาบันการเงิน การออกหุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิและ หุ้นสามัญ เป็นต้น

กิจการทางธุรกิจจะใช้ทรัพยากรคือ 4 M กล่าวคือ คน (Man), เงิน (Money) วัสดุ หรือวัตถุดิบ (Material) วิธีปฏิบัติงาน (Method) เป็นส่วนผสมที่เหมาะสมตามการบริหารแต่ละท่าน ที่เป็นนักการจัดการ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ คือ กำไร และการเจริญเติบโตของกิจการ เพื่อให้เกิด Value Creation กล่าวคือ ผู้ได้ผลประโยชน์คือ ผู้ถือหุ้น พนักงาน และ ลูกค้า หากแต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเพื่อขอทรัพยากร เพื่อให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ตามแผนการที่เจ้าของกิจการต้องการแต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการขาดแคลนหรือไม่เพียงพอของทรัพยากรของกิจการขนาดเล็ก จึงเป็นที่มาของการกู้ยืมเพื่อให้ได้มาซึ่งความเพียงพอ หากแต่สิ่งที่จะต้องพิจารณามีสองประการของกิจการขนาดเล็กคือ การได้มาของทรัพยากร และ ความเหมาะสมของการกู้ยืม

การพิจารณาโครงสร้างทางการเงิน โครงสร้างทางการเงินของกิจการประกอบด้วย เงินส่วนของผู้ถือหุ้น และ เงินกู้ยืม ที่โครงสร้างทางการเงินตามหลักวิชาทางการเงินคือ $\text{ทรัพย์สิน} = \text{ทุน} + \text{หนี้สิน}$

จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะพบว่า การพิจารณาสินเชื่อจะพิจารณาทั้ง 2 ส่วนด้วยกัน กล่าวคือ ส่วนของธนาคารและ ส่วน ลูกหนี้หรือกิจการในส่วนธนาคาร จะมีรายละเอียดที่ต้องทราบดังนี้

1. นโยบายของรัฐ เนื่องจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เป็นเครื่องมือของรัฐในการสนับสนุนผู้ประกอบการในประเทศและนโยบายของธนาคารเป็นสำคัญ ดังนั้น นโยบายจะ เปลี่ยนไปตามสถานะเศรษฐกิจและรัฐบาลแต่ละสมัยซึ่งจะให้การสนับสนุนไม่เหมือนกันอย่างสิ้นเชิง

2. หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อของธนาคาร ซึ่งโดยทั่วไปก็จะเป็นเช่นเดียวกับธนาคารพาณิชย์แต่หาก ธนาคาร SMEs จะยืดหยุ่นมากกว่ามากเพราะเป็นธนาคารที่เป็นเครื่องมือของรัฐที่ได้กล่าวไปแล้ว

3. หลักเกณฑ์การให้สินเชื่อ

กิจการที่อยู่ในข่ายให้บริการ ธพว. ให้การสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคเอกชน โดยกำหนดกิจการที่ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ไม่เกิน 200 ล้านบาท หรือตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง โดยให้การสนับสนุนอุตสาหกรรมและธุรกิจ SMEs ดังต่อไปนี้

- 1 กิจการอุตสาหกรรม
- 2 กิจการค้าปลีก ค้าส่ง

3 กิจการการบริการ

4 กิจการอื่นๆ เช่น ผู้ประกอบการนิคม / เขต / สวนอุตสาหกรรม หรือนิคม เขต SMEs ตามหลักเกณฑ์ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ กิจการอื่นๆ ตามที่ คณะกรรมการ ธพว. กำหนด

3.1 วัตถุประสงค์

เพื่อช่วยเหลือในการจัดตั้ง การขยาย และการปรับปรุงกิจการ และยกระดับมาตรฐานการจัดการของกิจการ โดยการให้กู้ยืมเงินเพื่อใช้ลงทุนในกิจการ ดังนี้

- 1) ที่ดิน / พัฒนา
- 2) การก่อสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้าง
- 3) ซ่อมเครื่องจักรและอุปกรณ์
- 4) ซ่อมยานพาหนะ
- 5) ติดตั้งระบบสาธารณูปโภค และระบบควบคุมกำจัดมลพิษ
- 6) เงินทุนหมุนเวียนระยะสั้นและระยะยาว
- 7) ชำระหนี้
- 8) ค่าใช้จ่ายอื่นในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการ
- 9) ปรับปรุงมาตรการผลิตให้ได้ GMP, HACCP
- 10) การลงทุนอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการ ธพว. เห็นชอบ

3.2 วงเงินให้กู้ วงเงินให้กู้ขั้นต่ำ 5 ล้านบาท และสูงสุดไม่เกิน 100 ล้านบาท หรือไม่เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศ

3.3 เงินกู้ระยะยาว

ระยะเวลาให้กู้ไม่เกิน 15 ปี มีระยะเวลาปลอดชำระคืนเงินต้น (Grace Period) ไม่เกิน 3 ปี

3.4 เงินกู้ระยะสั้นในรูปแบบตั๋วสัญญาใช้เงิน (Promissory Note) ประเภทของตั๋วสัญญาใช้เงิน โดยมีเงื่อนไขดังนี้

3.5.1 เมื่อทวงถาม

3.5.2 กำหนดระยะเวลาแต่ละฉบับไม่เกิน 6 เดือน ระยะเวลาให้กู้สูงสุดไม่เกิน 5 ปี โดยพิจารณาทบวงเงินทุกปี การชำระดอกเบี้ย เงินต้นและการต่อตั๋วสัญญาใช้เงิน

3.5.3 ชำระดอกเบี้ยเป็นรายเดือนตามวันที่ตกลงกันไว้ และ/หรือวันที่ตัวครบกำหนด

3.5.4 ชำระเงินต้นเมื่อตัวครบกำหนด หรือเมื่อทวงถาม

3.5 การชำระหนี้คืน

ชำระดอกเบี้ยเป็นรายเดือน ในระหว่างปลอดชำระคืนเงินต้นเมื่อพ้นระยะเวลาปลอดชำระคืนเงินต้น ให้ชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยเป็นรายเดือน หรือตามความเหมาะสมของรายได้ของกิจการ

3.6 การกำหนดสัดส่วนการลงทุนในกิจการ

กิจการที่ขอกู้ต้องมีการลงทุนของผู้ประกอบการขั้นต่ำ ไม่น้อยกว่า 20% ของการลงทุนในโครงการ

4. ประเภทหลักประกัน

สินเชื่อกทุกประเภทต้องมีหลักประกันเพียงพอตามเกณฑ์ที่ ธพว. กำหนด ยกเว้นกรณีที่ คณะกรรมการสินเชื่อ คณะกรรมการบริหาร หรือ คณะกรรมการ ธพว. มีมติเห็นชอบให้มีการผ่อนปรน โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาหลักประกัน ดังนี้

4.1 ที่ดินมีเอกสารสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองชัดเจน มีทางเข้า – ออก ถูกต้องตามกฎหมาย

4.2 ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างประเภทอาคารพาณิชย์ ทาวน์เฮาส์ มินิแฟคตอรี โฮมออฟฟิศ

4.2.1 กรณีเป็นที่ดินที่ตั้งอยู่โครงการของลูกค้า ไม่เกิน 80%

4.2.2 กรณีตั้งอยู่นอกโครงการของลูกค้า ไม่เกิน 70%

4.3 สิ่งปลูกสร้างที่เป็นอาคารชุด (คอนโดมิเนียม) ที่มีหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด

4.3.1 กรณีเป็นที่ตั้งโครงการของลูกค้า ไม่เกิน 80%

4.3.2 กรณีตั้งอยู่นอกโครงการของลูกค้า ไม่เกิน 70%

4.4 สิ่งปลูกสร้างอื่นนอกเหนือจากข้อ 3

4.5 สิ่งปลูกสร้างบนที่ดินที่ใช้เป็นหลักประกันกรณีเป็นที่ดินที่ตั้งอยู่โครงการของลูกค้า

4.5.1 กรณีตั้งอยู่นอกโครงการของลูกค้า ไม่เกิน 70%

4.6 สิ่งปลูกสร้างบนที่ดินเช่า คิดเป็นหลักประกันแต่เฉพาะสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินเช่าที่มีสัญญาเช่าตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป และระยะเวลาการเช่าครอบคลุมระยะเวลาการให้สินเชื่อ มีการจดทะเบียนสัญญาเช่าที่ดินกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย และมีเงื่อนไขการเช่าช่วงสามสิทธิการเช่าแทนได้ ให้คิดเฉพาะสิ่งปลูกสร้างในโครงการของลูกค้าโดยคิดไม่เกิน 60%

4.7 เครื่องจักรและอุปกรณ์ คิดเป็นหลักประกันเฉพาะกรณีที่ได้จดทะเบียนกับ
หน่วยงานราชการถูกต้องครบถ้วน โดยแยกตามเกณฑ์

4.8 เครื่องจักรใหม่ ไม่เกิน 60%

4.9 เครื่องจักรเก่า ให้แยกตามอายุของเครื่องจักร ได้แก่

4.9.1 อายุระหว่าง 1 - 3 ปี ไม่เกิน 50%

4.9.2 อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ไม่เกิน 40%

4.9.3 อายุเกินกว่า 5 ปี ไม่เกิน 30%

4.10 ยานพาหนะ เรือ แพ เฉพาะที่ใช้ประกอบกิจการของผู้กู้ และมีการจดทะเบียนกับ
หน่วยราชการถูกต้องครบถ้วนตามกฎหมาย

4.10.1 กรณียานพาหนะใหม่ ไม่เกิน 60%

4.10.2 กรณียานพาหนะเก่า ให้แยกตามอายุของยานพาหนะ ดังนี้

1) ยานพาหนะที่มีอายุระหว่าง 1 - 3 ปี ไม่เกิน 50%

2) ยานพาหนะที่มีอายุระหว่าง 4 - 5 ปี ไม่เกิน 40%

3) ยานพาหนะที่มีอายุเกิน 5 ปี ไม่เกิน 30%

4.11 หนังสือค้ำประกันของ บสย. ไม่เกิน 100 %

4.12 การรับโอนสิทธิการเช่าในอสังหาริมทรัพย์ คิดเป็นหลักประกันเฉพาะที่เป็นที่ใช้
ในการดำเนินโครงการของผู้กู้ และสัญญาเช่าให้นำมาเป็นประกันสินเชื่อได้ สามารถโอนสิทธิและ
ให้เช่าช่วงได้ และมีการจดทะเบียนโอนสิทธิการเช่าตามกฎหมาย โดยแยกหลักเกณฑ์สัดส่วนการ
คิดราคาประเมินเป็นหลักประกันสินเชื่อ ดังนี้

4.12.1 กรณีเป็นการโอนสิทธิการเช่าบนที่ดินของหน่วยราชการ เช่น ที่ราชพัสดุ
กรมธนารักษ์ ยกเว้น ของสำนักทรัพย์สินของพระมหากษัตริย์ (ไม่รับ) ไม่เกิน 50%

4.12.2 กรณีเป็นการโอนสิทธิการเช่าบนที่ดินของเอกชน ไม่เกิน 30%

4.13 การรับจํานำใบประทวนสินค้า และ/หรือสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง คิดเป็น
หลักประกันให้เฉพาะสินค้าที่อยู่ในการประกอบกิจการของผู้กู้ ให้คิดเป็นหลักประกันได้ไม่เกิน
30%

4.14 การรับโอนสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ และเครื่องหมาย
การค้า ที่ใช้ประกอบกิจการของผู้กู้ ให้คิดเป็นหลักประกันได้ ไม่เกิน 30%

4.15 การรับจํานำพันธบัตรรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ และหุ้นกู้ของรัฐวิสาหกิจ

4.15.1 กรณีโอนสิทธิการรับดอกเบี้ยบนตราสารนั้นให้ธนาคารด้วย ไม่เกิน 100%

4.15.2 กรณีไม่ได้โอนสิทธิการรับดอกเบี้ยบนตราสารนั้นให้ธนาคารไม่เกิน 80%

4.16 ตราสารหนี้ของเอกชน คิดเป็นหลักประกันให้เฉพาะตราสารหนี้ที่ออกโดยบริษัทจดทะเบียนในชมรมผู้ค้าตราสารหนี้ (Thai Bond Dealer Club) และมีการจัดระดับการลงทุนไม่ต่ำกว่า BBB

4.16.1 กรณีที่ตราสารหนี้ที่ได้รับการจัดลำดับตั้งแต่ A ขึ้นไปให้คิดเป็นหลักประกัน ไม่เกิน 60%

4.16.2 กรณีที่ตราสารหนี้ที่ได้รับการจัดลำดับ BBB ให้คิดเป็นหลักประกัน ไม่เกิน 50%

4.17 การรับโอนสิทธิเรียกร้องการรับเงินจากลูกหนี้แห่งสิทธิ ที่เป็นการประกอบกิจการของผู้กู้

4.17.1 กรณีลูกหนี้แห่งสิทธิเป็นหน่วยราชการ และมีการแจ้งการโอนสิทธิโดยชอบและสมบูรณ์ ไม่เกิน 80%

4.17.2 กรณีลูกหนี้แห่งสิทธิเป็นเอกชน ไม่เกิน 70%

4.18 การรับโอนสิทธิเรียกร้องในการรับเงินจากสมุดเงินฝาก ตั๋วสัญญาใช้เงิน และตั๋วแลกเงิน ไม่เกิน 90%

4.19 หลักเกณฑ์พิจารณาอื่น ๆ ได้แก่

4.19.1 โครงการมีความเป็นไปได้และมีรายได้เพียงพอชำระหนี้ทั้งระบบ

4.19.2 ไม่เป็น NPL ของสถาบันการเงินอื่น (ยินดีรับพิจารณากิจการที่เป็น NPL แต่ปรับโครงสร้างหนี้แล้ว)

4.19.3 มีหลักทรัพย์ค้ำประกันอย่างน้อย 50% ของวงเงินกู้ (ที่เหลือใช้บริการค้ำประกันสินเชื่อจาก บสย.)

4.19.4 มีส่วนร่วมทุนไม่ต่ำกว่า 20% ของเงินลงทุนทั้งหมด

4.20 ค่าธรรมเนียมและอัตราดอกเบี้ย

4.20.1 อัตราดอกเบี้ยตามนโยบาย เรื่องอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของ ธพว. ที่กำหนดตามความเหมาะสมต่อไป ปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม ขั้นต่ำ (MLR)

4.20.2 กรณี ธพว. เป็นผู้ประเมินเอง

1) คิดในอัตรา 0.25% ของวงเงินอนุมัติ โดยคิดขั้นต่ำ 3,000 บาท และสูงสุดไม่เกิน 25,000 บาท โดยให้ชำระก่อนการเดินทาง หรือ ณ วันเดินทางไปประเมินหลักประกันในอัตราขั้นต่ำ 3,000 บาท ก่อน ที่เหลือชำระในวันทำสัญญา

2) กรณีเพิ่มหลักประกัน หรือเปลี่ยนแปลงหลักประกัน และต้องมีการประเมินใหม่ คิดค่าประเมินเพิ่มอีกครั้งละ 3,000 บาท

3) ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำจะไม่คืนแก่ผู้กู้ ในกรณีที่ไม่ได้รับอนุมัติเงินกู้ หรืออนุมัติเงินกู้แล้ว ผู้กู้ระงับโครงการ

4.20.3 กรณีใช้บริษัทประเมินราคาที่ดิน

1) จัดการส่งให้บริษัทประเมินคู่สัญญาหรือที่กำหนดผู้กู้ชำระ ราคา ค่าใช้จ่าย ตามที่บริษัทประเมินแจ้งทั้งจำนวน

5. แผนธุรกิจ (Business Plan)

แผนธุรกิจ เป็นยุทธศาสตร์หรือเครื่องมือที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการไม่ว่าจะเป็นรายเล็กหรือรายใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักของประเทศ เนื่องจากแผนธุรกิจประกอบด้วยวิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objective) เป้าหมาย (Goal) และแผนการดำเนินงาน อันรวมถึงแผนการบริหารจัดการ แผนการตลาด และแผนการเงิน เพื่อนำพากิจการให้ประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ แผนธุรกิจที่ดีจึงต้องมีเนื้อหาที่ตรงประเด็นกับความต้องการของกิจการ กระชับได้ใจความ เข้าใจง่าย เพื่อให้พนักงานในกิจการ หรือบุคคลภายนอกเข้าใจได้อย่างชัดเจน ถึงวัตถุประสงค์ที่กิจการต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในอนาคต โดยในการจัดทำแผนธุรกิจจะทำให้ผู้ประกอบการได้ค้นพบกับโอกาส (Opportunity) อุปสรรค (Threat) จุดเด่น (Strength) จุดด้อย (Weakness) ทำให้ผู้ประกอบการสามารถที่จะวางกลยุทธ์ธุรกิจได้อย่างเหมาะสม

ดังนั้น แผนธุรกิจจึงเปรียบเสมือนเข็มทิศหรือแผนที่นำทางให้กิจการมุ่งสู่จุดหมายหรือเป้าหมายได้สำเร็จ

5.1 แผนธุรกิจกับการขอสินเชื่อธนาคาร

ปัจจุบันธนาคารต่างๆ ให้ความสำคัญกับแผนธุรกิจของผู้ประกอบการหรือผู้ขอกู้ ทั้งนี้เป็นเพราะธนาคารจะนำไปใช้เพื่อพิจารณาโครงการที่จะขอสินเชื่อกับธนาคารว่า มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่ และธนาคารสามารถสนับสนุนสินเชื่อได้หรือไม่ เป็นประเภทสินเชื่อใด และเป็นวงเงินสินเชื่อเท่าไร พร้อมทั้งพิจารณาด้วยว่าโครงการสามารถชำระหนี้คืนธนาคารได้เมื่อใด ควรมีเงื่อนไขและแผนการชำระหนี้คืนเป็นอย่างไร มีระยะเวลาเป็นเท่าใด เพื่อให้สอดคล้องกับประเภทธุรกิจ ลักษณะการดำเนินงาน และความต้องการใช้เงินทุนที่แท้จริง

5.2 ประเด็นที่ธนาคารพิจารณาสินเชื่อจากแผนธุรกิจ

5.2.1 ความเป็นไปได้ของโครงการ ธนาคารจะพิจารณาว่า โครงการที่จะลงทุนนั้นสามารถจะประสบผลสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ สามารถทำได้จริงในสถานการณ์ปัจจุบันหรือในอนาคตอันใกล้หรือไม่ อย่างไร โดยต้องมีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนและเหมาะสมรองรับไว้หรือไม่ อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนการตลาด จะพิจารณาด้วยว่า ตลาดมีปริมาณความต้องการหรือขนาดตลาด (Market Size) สามารถรองรับได้มากน้อยเพียงใด มีสภาพการแข่งขันรุนแรงเพียงใด อันส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อยอดขายของกิจการ ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องต่อความสามารถในการชำระหนี้คืนธนาคาร (Capacity) ของผู้ประกอบการ

5.2.2 มูลค่าการลงทุนทั้งหมด ธนาคารจะพิจารณาว่า มูลค่าการลงทุนดังกล่าวเหมาะสมหรือไม่ กับประเภทธุรกิจและรายได้ที่คาดว่าจะได้รับ โดยพิจารณาจากขนาดของกิจการในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเติบโตขึ้นอนาคต พร้อมทั้งพิจารณาเงินทุน (Capital) ของเจ้าของกิจการหรือสัดส่วนการลงทุนระหว่างผู้ประกอบการและธนาคาร

5.2.3 มีความยืดหยุ่นหรือจัดทำแผนสำรอง หากมีสภาพแวดล้อม (Condition) หรือปัจจัยภายนอกทั้งที่ดีและไม่ดีที่นอกเหนือการควบคุมของผู้ประกอบการเข้ามากระทบ กิจการจะมีความสามารถในการปรับตัวอย่างไรต่อปัจจัยดังกล่าว และจะส่งผลกระทบต่อยอดขายของกิจการว่ามีความสามารถชำระหนี้คืนธนาคารได้หรือไม่ อย่างไร

โดยในแผนธุรกิจ ผู้ประกอบการควรจัดทำแบบจำลองเหตุการณ์ทางการเงิน (Scenario) ในกรณีที่เลวร้ายที่สุด (Worst Case) ไว้ด้วย เพื่อพิจารณาว่า หากกิจการต้องประสบเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่สุดแล้ว จะมียอดขายเป็นอย่างไร กิจการจะยังคงมีเอกสารที่สำคัญในการพิจารณาในส่วน of ธนาคาร ในที่นี้จะประกอบด้วย

1. หนังสือรับรอง (คัดสำเนาไม่เกิน 1 เดือน), บริคค์สนธิ และหนังสือรับรองประทับ จำนวน 2 ชุด
2. สำเนาบัตรประชาชน, ทะเบียนบ้าน, เอกสารการเปลี่ยนชื่อ - สกุล, เอกสารกาสมรสและเอกสารของคู่สมรส
3. ใบอนุญาตต่างๆ เช่น ทะเบียนการค้า, ใบร่ง.
4. สัญญาเช่าพื้นที่ หรือสำเนาโฉนดที่ดิน (หน้า - หลัง)
5. Statement ย้อนหลัง 6 เดือนโดยจะเป็นของ กิจการเอง ผู้มีอำนาจ และ ผู้ค้ำประกัน
6. งบการเงินปี 2552 - 2554 ที่มีความเห็นของผู้สอบบัญชี และหมายเหตุประกอบงบ

7. ภพ. 30 ย้อนหลัง 1 ปี
8. หากมีรายได้นอก VAT จะต้องแสดงใบเสร็จรับเงิน
9. สัญญากู้เงิน, สัญญาค้ำประกัน, สัญญาเช่าซื้อ ฯ ล ฯ ที่กิจการมีกับสถาบันการเงินหากเขียนวัตถุประสงค์แนวเงินทุนหมุนเวียน จะให้วงเงินสำหรับส่วนต่างสต็อกวัตถุดิบก่อน – หลังขายงาน และหากจะไปลงทุนอะไรจะให้วงเงินได้ไม่เกิน 80% ของมูลค่าลงทุน
10. เอกสารการเช่าซื้อเครื่องจักร (หากเป็นการกู้เพื่อการซื้อเครื่องจักร)
11. ฟอร์มยินยอมให้เช็ก เครดิต บุโร ซึ่งธนาคารฯ จะเช็กข้อมูลให้เฉพาะของผู้กู้ ส่วนผู้ค้ำประกันต้องเช็กผลเองที่ ธ.อาคารสงเคราะห์ (สนญ.) หรือ ธ.ชนชาติ (ทุกสาขา)
13. ฟอร์มผู้ค้ำประกัน

หมายเหตุ กิจการอาจจะเพิกดำเนินการไม่นานเกิน 3 ปีหากเป็นธนาคารพาณิชย์จะปฏิเสธสินเชื่อแต่หากเป็น SMEs Bank จะพิจารณาประกอบในส่วนของ ประสบการณ์ของเจ้าของกิจการ และ แผนธุรกิจเป็นสำคัญด้วย

6. ขั้นตอนการดำเนินงานและเวลาในการพิจารณา

หลังจากรับเอกสารครบถ้วนสมบูรณ์และ เจ้าหน้าที่สินเชื่อจะนัดหมายเพื่อเยี่ยมชมกิจการและสัมภาษณ์ เจ้าของกิจ จากนั้นจะมีการประมวลผลในการพิจารณาสินเชื่อ ระยะเวลาในการดำเนินการอยู่ประมาณ 30 วันตั้งแต่เริ่มกระบวนการ จากข้อมูลของกิจการ ผู้ประกอบการ และนโยบาย หลักเกณฑ์ ของธนาคารทางธนาคารจะมีการประมวลผล 2 ระดับด้วยกันคือ ส่วนของผู้บริหารสินเชื่อ และ ส่วนของ บอร์ดบริหารของธนาคาร ซึ่งผู้อำนวยการจะถูกแต่งตั้งโดยส่วนการการเมืองหรือรัฐบาล ประเด็นที่ต้องพิจารณาโดยสรุปคือ

1. ความเป็นได้ในการดำเนินกิจการตามแผนธุรกิจ
2. กิจการมีกำไรและมีความสามารถในการชำระหนี้
3. ความเสี่ยงอันเกิดจากปัจจัย ภายในคือกิจการเอง และปัจจัยภายนอกคือสภาวะเศรษฐกิจ
4. ประวัติทางการเงินของกิจการ ผู้ประกอบการ และ ผู้ค้ำประกัน
5. มูลค่าหลักหลักประกัน

จากขอสรุปเราในฐานะผู้ประกอบการขนาดเล็กต้องทำการเตรียมพร้อมในทุกปัจจัยก่อน และบางปัจจัยจะต้องหาทางแก้ไขก่อนที่จะทำการขอสินเชื่อซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญมากอันประกอบด้วย

6.1 ข้อมูลทางการเงิน หรือ Credit Bureau หรือข้อมูลเครดิตแห่งชาติ (National Credit Bureau) จะแสดงประวัติทางการเงินของเราและกิจการในอดีต จะมีอยู่ 2 การพิจารณาคือ ประวัติทางการเงินที่เสีย และ ปริมาณหนี้สินมากเกินไปที่จะขอสินเชื่อในครั้งใหม่หรือความเสี่ยงในการชำระหนี้มากนั่นเอง

ดังนั้นหากมีปัญหาในส่วนนี้เราต้องทราบหนทางแก้ปัญหาทางหนึ่งที่เสนอแนะคือ การใช้ บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) Thai Credit Guarantee Corporation (TCG) เป็นหน่วยงานรัฐเช่นเดียวกันที่สามารถประกันสินเชื่อของผู้ประกอบการที่มีปัญหาในส่วนของ Credit Bureau

6.2 การดำเนินกิจการไม่นานเท่าไร ข้อนี้หลักการแก้ไขคือ การใช้ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ประกอบการหรือผู้บริหารสูงสุดได้เช่นเดียวกัน

6.3 ปัญหาการเดินบัญชีทางการเงิน สิ่งที่ได้ก็คือ การใช้หลักประกันเพิ่ม หรือ การเดินบัญชีทางการเงินของเจ้าของกิจการ หรือ ผู้ค้ำประกันก็ได้ หรือ หาผู้ค้ำประกันเพิ่ม

6.4 แผนธุรกิจ เป็นปัญหาใหญ่สำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็กคือความรู้ ความชำนาญในการเขียนแผนธุรกิจมีน้อยแต่อย่างไรก็ดี แผนธุรกิจเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งเพราะหากกิจการไม่ดำเนินตามแผนก็จะทำให้กิจการจำไปไม่รอด ดังการเรียนรู้หรือการฝึกประสบการณ์ในการเขียนแผนธุรกิจต้องมีและสำคัญกว่านั้นคือการดำเนินตามแผนจะสามารถจัดความเสี่ยงได้

7. แนวคิดในส่วนของผู้ประกอบการ

สิ่งที่ต้องคำนึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งคือ ความพร้อม ความจำเป็นในการกู้ และ การใช้ประโยชน์จากการกู้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นเรื่องที่ควรพิจารณาคือ

1. ความสามารถในการชำระหนี้
2. ต้นทุนของการกู้
3. การบังเกิดผลทางธุรกิจสูงสุดการการกู้ ในรูปของ กำไรเพิ่ม การ
4. เจริญเติบโตของกิจการ หรือเป็นการแก้ปัญหาในการอยู่รอดของกิจการ

ดังนั้นความรู้ทางด้านการจัดการทางการเงินจึงเป็นประเด็นที่สำคัญมาก จากการศึกษาจึงสรุปได้ดังนี้

การจัดการการเงินของกิจการ คือ การทำให้มูลค่าของกิจการสูงสุด การทำให้เกิดความมั่งคั่งสูงสุดแก่ผู้ถือหุ้น โดยแสดงออกมาในรูปของราคาตลาดหุ้นสามัญสูงสุด

7.1 หน้าที่ในการจัดการเงิน

7.1.1 การตัดสินใจในการลงทุน เป็นการจัดสรรเงินทุนเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อกิจการมากที่สุด ได้แก่

1) การลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียน ได้แก่ เงินสด หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ลูกหนี้ สินค้าคงคลัง ต้องตัดสินใจในสินทรัพย์หมุนเวียนแต่ละประเภท ในระดับที่ก่อให้เกิดความสามารถในการทำกำไรให้แก่ธุรกิจสูงสุด โดยมีสภาพคล่องที่เหมาะสม

2) การลงทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน มักจะเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์หั่งบลงทุน จะต้องพิจารณา

- (1) ต้นทุนเงินทุน
- (2) ความเสี่ยงในการลงทุน
- (3) องค์กรประกอบและคุณภาพของสินทรัพย์

7.1.2 การตัดสินใจจัดหาเงินทุน แบ่งแหล่งเงินทุนได้ดังนี้

- 1) แหล่งเงินทุนจากเจ้าหนี้
 - (1) หนี้สินระยะสั้นหรือหนี้สินหมุนเวียน ตัวเงินจ่าย เจ้าหนี้การค้า
 - (2) หนี้สินระยะยาว การกู้เงินระยะยาว หุ้นกู้
- 2) แหล่งเงินทุนจากส่วนของเจ้าของ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ

7.2 ข้อพิจารณาในการจัดหาเงินทุน คือ

1. ต้นทุนเงินทุน
2. ความเสี่ยงทางการเงิน
3. ระยะเวลาครบกำหนด
4. ภาวะผูกพัน

หลักการ ควรหาเงินทุนจากแหล่งใด ระหว่างเจ้าหนี้และส่วนของเจ้าของ ควรจัดหาเป็นเงินระยะสั้นหรือระยะยาว และเป็นสัดส่วนเท่าใด จึงทำให้ต้นทุนของเงินทุนต่ำสุด โดยไม่เกิดความเสี่ยงทางการเงินมากเกินไป

7.3 การตัดสินใจลงทุน

7.3.1 นโยบายการจัดการหาเงินทุนหมุนเวียน ทั้ง 3 แนวคิด

- 1) แนวคิดขาดดุล
- 2) แนวคิดเกินดุล
- 3) แนวคิดสมดุล

7.3.2 การจัดการสินค้าคงเหลือ: ตามแบบจำลองปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด

EOQ

- 1) การกำหนดปริมาณการสั่งซื้อต่อครั้งที่ทำให้เกิดประหยัด
- 2) การกำหนดจุดสั่งซื้อ
- 3) การกำหนดระดับสินค้าคงเหลือเพื่อขาด

7.3.3 ความเสี่ยงผลตอบแทน

- 1) ความเสี่ยงและผลตอบแทนจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยการลงทุนใดที่มีความเสี่ยงสูง ผลตอบแทนที่ต้องการก็จะสูงตาม
- 2) ความเสี่ยงของการลงทุนในหุ้นมี 2 ส่วนคือ ส่วนที่สามารถจัดได้และความเสี่ยงจากภาวะตลาด
- 3) ความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในหลักทรัพย์สามารถทำให้ลดลงได้โดยการลงทุนในหลักทรัพย์มากขึ้นหรือเพิ่มขนาดของ *portfolio*
- 4) ความเสี่ยงจากภาวะตลาด เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและกระทบกับทุกกิจการโดยรวมอย่างเป็นระบบเช่นเกิดสงคราม ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งไม่สามารถจัดได้ด้วยการกระจายการลงทุน

7.3.4 การลงทุนในสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (สินทรัพย์ถาวร)

- 1) การประเมินความคุ้มค่าของโครงการ หลังจากได้ประมาณกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องแล้ว
- 2) วิธี *NPV*: มูลค่าปัจจุบันสุทธิ วิธี *IRR*: อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
- 3) ความเสี่ยงของโครงการ
 - (1) ความเสี่ยงเอกเทศ: คำนึงเฉพาะตัวโครงการ
 - (2) ความเสี่ยงของกิจการ: พิจารณาผลที่จะส่งถึงบริษัท แต่ถูกจัดได้
 - (3) ความเสี่ยงตลาด

8. การตัดสินใจในการลงทุน

8.1 แหล่งเงินทุนจากเจ้าหนี้

ข้อดีข้อเสียของการระดมเงินทุนระยะยาวจากเจ้าหนี้ (หุ้นกู้)

8.2 แหล่งเงินทุนจากส่วนของเจ้าของ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ

8.2.1 ข้อดีข้อเสียของการออกหุ้นสามัญ

8.2.2 ข้อดีข้อเสียของการออกหุ้นบุริมสิทธิ

8.2.3 ลักษณะและข้อดีข้อเสียของหลักทรัพย์แปลงสภาพ

8.3 ข้อพิจารณาในการจัดหาเงินทุน

ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการตัดสินใจระดมเงินทุนระยะยาวจากส่วนของเจ้าของ

8.4 แนวคิดของต้นทุนเงินทุน

ต้นทุนเงินทุนถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก WACC

8.5 โครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม: การกำหนดสัดส่วนของหนี้สินระยะยาวและส่วน
ของเจ้าของ ที่ทำให้ราคาตลาดของหุ้นสามัญสูงสุด

ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุน

8.6 ความเสี่ยงของกิจการ

- 1) ความเสี่ยงทางธุรกิจ : เกิดจากการดำเนินงานของธุรกิจนั้น ๆ
- 2) ความเสี่ยงทางการเงิน : เกิดเพิ่มจากการตัดสินใจจัดหาเงินทุนโดยการกู้ยืม

8.7 การควบรวมกิจการ

- 1) รูปแบบและลักษณะ
- 2) มูลเหตุของการควบรวมกิจการ

8.8 จุดมุ่งหมายการจัดการการเงิน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้ผู้ถือหุ้น โดยการทำให้มูลค่าของธุรกิจ
สูงที่สุด ซึ่งมูลค่าของธุรกิจได้จากราคาหุ้นสามัญในตลาดและเงินปันผลที่สูงที่สุด ปัจจัยที่ทำให้
มูลค่าของหุ้นสามัญในท้องตลาดสูงที่สุดมี 2 ปัจจัย

8.8.1 เงินปันผล เมื่อจ่ายเงินปันผลมากเท่าไรราคาของหุ้นสามัญก็จะสูงขึ้น
เท่านั้น

8.8.2 ความเสี่ยง คือ โอกาสที่จะสูญเสียบางอย่าง ในทางการเงินจะพิจารณาความ
เสี่ยงได้จาก ความปลอดภัยของเงินลงทุนกับอัตราผลตอบแทน ถ้าความปลอดภัยของเงินลงทุนน้อย
แสดงว่ามีความเสี่ยงสูงเมื่อมีความเสี่ยงสูง อัตราผลตอบแทนต้องสูง ตามหลักการของ Trade off
(high risk high return) ในทางตรงกันข้าม ถ้าความปลอดภัยมาก ความเสี่ยงก็จะน้อย ผลตอบแทนก็
จะน้อย

8.9 Trade off มี 5 ปัจจัย

1. ประเภทของธุรกิจ ธุรกิจที่ต่างกันก็จะมีความเสี่ยงที่ต่างกันผลตอบแทนก็
ต่างกัน

2. ขนาดของธุรกิจ ธุรกิจประเภทเดียวกันแต่มีขนาดต่างกัน ธุรกิจขนาดใหญ่ก็จะมี ความเสี่ยงมากกว่าธุรกิจขนาดเล็ก

3. เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่ใช้ในองค์กร ธุรกิจที่ลงทุนในทรัพย์สินถาวรมาก เท่าไร ก็มีความเสี่ยงมากเท่านั้น เช่น ธุรกิจสายการบิน

4. การใช้ประโยชน์จากหนี้สิน ถ้าใช้หนี้มาก ๆ จะมีความเสี่ยงสูง แต่จะทำให้มีเงิน ไปลงทุนในสินทรัพย์มาก โอกาสที่จะทำกำไรก็มากตามไปด้วย

5. สภาพคล่อง องค์กรที่มีสภาพคล่องมาก ๆ ความเสี่ยงก็น้อย การมีสภาพคล่อง มาก คือการมีสินทรัพย์หมุนเวียนมาก แต่ตัวที่ก่อให้เกิดกำไรคือสินทรัพย์ถาวร ดังนั้น การที่มีสภาพ คล่องมากหมายความว่าเอาเงินไปลงทุนในสินทรัพย์สินทรัพย์หมุนเวียนมาก เหลือเงินลงทุนใน สินทรัพย์ถาวรน้อย ทำให้โอกาสที่จะทำกำไรน้อยตามไปด้วย

8.10 ความเสี่ยง (Risk) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

8.10.1 ความเสี่ยงที่มีระบบ (Systematic) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับทุกองค์กร เหมือนกัน แต่ละองค์กรจะได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงไม่เท่ากัน เช่น ภาวะเศรษฐกิจและการเมือง ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำกระทบกับทุกบริษัท

8.10.2 ความเสี่ยงไม่มีระบบ (Unsystematic Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นกับ องค์กรแต่ละองค์กร เช่น ประสิทธิภาพของผู้บริหาร การประท้วงของพนักงาน การฟ้องร้องคดี ดังนั้นความเสี่ยงที่ไม่มีระบบเป็นความเสี่ยงที่หลีกเลี่ยงได้โดยการกระจายการลงทุน

1) ความเสี่ยงทางการเงิน (อยู่ด้านขวาของงบดุล) เกิดจากการที่เรา มี หนี้สิน องค์กรมีหนี้สินมากจะเป็นองค์กรที่มีภาระผูกพันทางการเงิน และเป็นองค์กรที่มีความเสี่ยง ทางการเงิน เช่น มีหนี้สินมาก การกู้ยืมมาก สินค้าล้าสมัยทำให้ต้องกู้เงินมาลงทุนใหม่ คู่แข่งมากทำให้ ต้องเร่งการผลิตมากต้องกู้เงินมาลงทุนมากขึ้น การขาดประสิทธิภาพของผู้บริหาร

2) ความเสี่ยงทางด้านธุรกิจ (Business Risk) (อยู่ด้านซ้ายของงบดุล)

องค์กรที่มีภาระผูกพันจากการดำเนินงาน Operating Leverage

องค์กรที่มีภาระผูกพันจากการดำเนินงาน เช่นองค์กรที่ใช้สินทรัพย์ถาวรมาก ๆ องค์กรที่ใช้ เทคโนโลยีสมัยใหม่สูง ๆ จะเป็นองค์กรที่มีความเสี่ยงทางธุรกิจ

8.11 หน้าที่ของผู้จัดการการเงิน

8.11.1 หาเงินทุนหรือระดมเงินทุน

1) เงินทุนระยะสั้น เช่น เจ้าหนี้ ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย เงินกู้ระยะสั้นจาก

ธนาคาร

2) เงินทุนระยะยาว เช่น หุ้นกู้ พันธบัตร

8.11.2 ใช้เงินทุน สินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ถาวร คือ ด้านซ้ายของงบดุล

8.11.3 นโยบายเงินปันผล

1) อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio)

2) เครื่องมือทางการเงินอย่างหนึ่งที่ใช้วัดการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้ผู้บริหารเห็นปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินควรวิเคราะห์ในลักษณะ

- (1) เปรียบเทียบผลงานของตนเองในอดีต
- (2) เปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมเดียวกัน
- (3) เปรียบเทียบกับคู่แข่ง (เบอร์ 1)

8.12 อัตราส่วนทางการเงิน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม

8.12.1 อัตราส่วนสภาพคล่อง (liquidity Ratios) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นขององค์กร โดยการเปลี่ยนสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ลูกหนี้และสินค้า ให้เป็นเงินสดเพื่อชำระหนี้ระยะสั้น (ถ้าอัตราส่วนสภาพคล่องสูงแสดงว่าองค์กรมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นได้ดี องค์กรจะมีความเสี่ยงต่ำ ผลตอบแทนก็จะน้อยไปด้วย แต่ถ้าอัตราส่วนสภาพคล่องต่ำแสดงว่าองค์กรจะมีปัญหาในการดำเนินงาน อาจขาดสภาพคล่องในการดำเนินงาน องค์กรจะมีความเสี่ยงสูง)

8.12.2 อัตราส่วนกิจกรรม (Asset Management Ratios) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดการดำเนินงานขององค์กร โดยพิจารณาประสิทธิภาพภายในการใช้สินทรัพย์ต่าง ๆ เช่น ลูกหนี้ สินค้าคงคลัง สินทรัพย์ถาวร สินทรัพย์ทั้งหมด เพื่อก่อให้เกิดยอดขาย อัตราส่วนกิจกรรม ประกอบด้วย

1) *Inventory Turnover* อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงคลัง เป็นการวิเคราะห์ว่าใน 1 รอบระยะเวลาบัญชี สินค้ามีการหมุนเวียนกี่ครั้ง ถ้ามีค่าสูง (กว่ามาตรฐาน) แสดงว่าสินค้ามีการหมุนเวียนมาก แสดงว่ายอดขายสูงขึ้น และการที่ยอดขายสูงขึ้นทำให้สินค้าคงคลังลดน้อยลง หาก *Inventory Turnover* สูง องค์กรควรวางแผนรองรับการเจริญเติบโต โดยการผลิตสินค้าให้เพียงพอต่อผู้บริโภค หากองค์กรไม่มีการวางแผนสินค้าจะไม่เพียงพอต่อการจำหน่าย จะทำให้เสียโอกาสในการเจริญเติบโตขององค์กร ถ้า *Inventory Turnover* ต่ำ แสดงว่ายอดขายขององค์กรลดลง สินค้าคงเหลือจะมากขึ้น จะทำให้เกิดต้นทุนในการจัดเก็บสินค้า ต้นทุนสินค้าเสียหาย ต้นทุนสินค้าล้าสมัย ต้นทุนสินค้าสูญหาย ซึ่งต้นทุนที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้กำไรขององค์กรลดลง จะต้องหาสาเหตุว่าอะไรที่ทำให้ยอดขายลดลง

2) *Days Sales Outstanding* ระยะเวลาการเก็บหนี้ แสดงให้เห็นประสิทธิภาพขององค์กรในการจัดเก็บหนี้ หรือรับชำระหนี้จากลูกหนี้ ซึ่งจะมีผลต่อเงินสดขององค์กรหาก days sales outstanding มีค่าสูงขึ้นแสดงว่าระยะเวลาจัดเก็บหนี้จะนานมากขึ้น ทำให้องค์กรมีเงินสดน้อยลง ไม่สามารถเปลี่ยนลูกหนี้ให้เป็นเงินสดได้ จะทำให้เกิดหนี้สูญได้ง่าย

3) *Fixed Assets Turnover* ประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ถาวร การใช้สินทรัพย์ถาวรเพื่อก่อให้เกิดยอดขาย ถ้าอัตราส่วน Fixed Assets Turnover ต่ำ แสดงว่าองค์กรยังไม่มีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ถาวร อาจมีสินทรัพย์ถาวรเกินความต้องการ อาจมีที่ดิน อาคารหรืออุปกรณ์มากเกินไป หรือเครื่องจักรอาจล้าสมัย จึงทำให้สินทรัพย์ถาวรมากเกินไป ซึ่งทำให้เกิดยอดขายที่ต่ำลงและไม่สามารถสร้างยอดขายได้ถ้า Fixed Assets Turnover สูง แสดงว่าองค์กรมีประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ถาวรที่ดี มีการจัดสินทรัพย์ถาวรที่เหมาะสม มีสิน มีสินทรัพย์ถาวรในจำนวนที่เหมาะสมกับกิจการ สามารถทำให้ออกขายเพิ่มขึ้นได้

4) *Total Assets Turnover* ประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ทั้งหมด เพื่อให้เกิดยอดขาย ถ้า Total Assets Turnover มีค่าสูงแสดงว่ามีการจัดการสินทรัพย์ทั้งหมด ทั้งสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ถาวรอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ออกขายเพิ่มขึ้นได้ และถ้า total assets turnover มีค่าต่ำแสดงว่ามีการจัดการสินทรัพย์ทั้งหมด ทั้งสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ถาวรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ จะต้องแก้ไขในเรื่องการลงทุนในสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์ถาวรด้วย Fixed Assets Turnover ใช้วิเคราะห์ร่วมกับ Total Assets Turnover ถ้า Fixed Assets Turnover ดีคือสูงขึ้นเรื่อย ๆ แต่ Total Assets Turnover ต่ำ แสดงว่าประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ถาวรได้ดี แต่ต้องไปแก้ไขที่สินทรัพย์หมุนเวียน

8.12.3 อัตราส่วนหนี้สิน (Debt Management Ratios) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวัดความสามารถในการก่อหนี้ ถ้าองค์กรที่มีหนี้มาก จะเป็นองค์กรที่มีความผูกพันทางการเงินจึงมีความเสี่ยงสูง อัตราส่วนหนี้สินแบ่งเป็น 2 ตัว คือ

1) หนี้สินต่อทรัพย์สิน (Debt Ratio) อัตราส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินสูง แสดงว่า องค์กรมีภาระผูกพันทางการเงินมากองค์กรจะระดมทุนจากการก่อหนี้ได้ยาก หรือเจ้าหนี้ อาจไม่พิจารณาให้เงินกู้กับองค์กร ดังนั้นองค์กรจะต้องระดมทุนด้วยวิธีการอื่นแทนการกู้ เช่น การระดมทุนจากผู้ถือหุ้นหรือการให้เช่า ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่ำ แสดงว่าองค์กรมีภาระผูกพันทางการเงินต่ำ จึงมีความเสี่ยงต่ำ แต่ต้องพิจารณาว่าโครงสร้างเงินทุนขององค์กรมีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งถ้าใช้หนี้สินน้อยอาจจะไม่มีความเหมาะสมก็ได้ ถ้าหนี้สินน้อยอยู่ต้นทุนทางการเงิน (WACC) จะสูงขึ้น ดังนั้นต้องพิจารณาความเหมาะสมของต้นทุนทางการเงินด้วยอัตราส่วนหนี้สินต่อทรัพย์สินควรมีค่าอยู่ในระดับต่ำ เพราะจะทำให้องค์กรระดมเงินทุนด้วยการกู้ได้

2) ความสามารถในการชำระดอกเบี้ย Time Interest Earned—TIE เป็นอัตราส่วนที่ใช้พิจารณาว่าองค์กรมีกำไรเป็นกี่เท่าของดอกเบี้ยจ่าย TIE ควรมีค่าสูง จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพขององค์กรในการหาค่าใช้จ่ายเพื่อชำระดอกเบี้ย อัตราส่วนนี้สัมพันธ์กับสินทรัพย์ที่ต้องใช้คู่กับ TIE หากอัตราส่วนนี้สูงและ TIE สูงด้วย แสดงว่าองค์กรมีโอกาสในการระดมเงินทุนด้วยวิธีการกู้เงินเพิ่มขึ้น แต่ถ้าอัตราส่วนนี้สูงแต่ TIE ต่ำ แสดงว่าองค์กรจะระดมทุนด้วยการก่อหนี้ดียากเจ้าหนี้จะไม่พิจารณาปล่อยเงินกู้ให้กับองค์กร ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำและ TIE ต่ำ การระดมทุนด้วยการก่อหนี้ได้หรือไม่แล้วแต่เจ้าหนี้และต้องดูตัวอื่นประกอบด้วย เช่นนำเงินไปทำอะไร หรือคู่มือการเงิน ถ้าหนี้ระยะยาวต้องเอาไปใช้กับสินทรัพย์ถาวร ส่วนหนี้ระยะสั้นต้องใช้กับสินทรัพย์หมุนเวียน

8.12.4 อัตราส่วนกำไร (Profitability Ratios) แสดงให้เห็นประสิทธิภาพของผู้บริหารในการควบคุมต้นทุนในด้านต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดกำไร

1) อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (Gross Profit) แสดงให้เห็นประสิทธิภาพของผู้บริหารในการควบคุมต้นทุนการผลิต ถ้าอัตราส่วน gross profit เพิ่มมากขึ้น แสดงว่าผู้บริหารมีประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงได้ ต้นทุนการผลิตคือ ต้นทุนที่เกิดจากของเสียระหว่างการผลิต เวลาการผลิต การซ่อมแซมเครื่องจักรและการบำรุงรักษา ซึ่งถ้าควบคุมต้นทุนการผลิตทั้ง 3 ตัวนี้ได้ จะทำให้กำไรขั้นต้นสูงขึ้น

2) Net Profit เป็นประสิทธิภาพของผู้บริหารในการควบคุมต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขายและในการบริหาร เพื่อทำให้กำไรสุทธิเพิ่มมากขึ้น ถ้า Net Profit Margin สูง แสดงว่าผู้บริหารสามารถควบคุมต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายในการบริหารให้ต่ำลงได้ ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการขาย ต้นทุนส่วนใหญ่อยู่ที่สินค้าคงคลังต้นทุนในการบริหารอยู่ที่ management เรื่องของการติดต่อสื่อสารที่ไม่มีประสิทธิภาพเรื่องของการใช้แรงจูงใจ เรื่องของการมีผู้บริหารระดับกลางมากเกินไป ดังนั้นจะต้องทำให้องค์กรแบนราบลง ซึ่งถ้าองค์กรแบนราบลงแล้วใช้ Empowerment แล้วจะทำให้สายบังคับบัญชาสั้นลง แต่ Span of Control (ขนาดของการควบคุม) ก็จะกว้างขึ้น จะทำให้ประหยัดต้นทุนในการบริหารได้

3) ROA หรือ ROE (Return on Assets: Return on Equity) คือการใช้สินทรัพย์ทั้งหมดให้เกิดกำไรสุทธิ จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของผู้บริหารในการใช้สินทรัพย์เพื่อให้เกิดกำไรสุทธิ ถ้าอัตราส่วน ROA หรือ ROI สูงแสดงว่าผู้บริหารสามารถใช้สินทรัพย์ทั้งหมดให้เกิดกำไรสุทธิได้ดี จะทำให้ ROI กับ ROA สูงขึ้นได้ จะต้องให้มีกำไรมาเรื่อยๆซึ่งจะมีกำไรได้จะต้องมาก และใช้สินทรัพย์ให้น้อยลง

4) *ROE--Return on Equity* ประสิทธิภาพของผู้บริหารในการใช้ส่วนของผู้อถือหุ้นให้เกิดกำไรมากที่สุด หรือประสิทธิภาพของผู้บริหารในการตอบแทนผู้อถือหุ้นให้ได้มากที่สุด การจะทำให้ ROE สูงขึ้นได้โดยการทำให้กำไรสุทธิสูงแต่ส่วนผู้อถือหุ้น (Equity) ต่ำโดยการกู้ยืมลงทุน แต่จะกู้ยืมก็ไม่ได้เพราะจะกระทบกับ Debt Ratio และ TIE

8.12.5 วิธีการแก้ไข ที่จะทำให้ ROI และ ROE สูงขึ้นได้โดย

- 1) ทำให้ยอดขายเพิ่มขึ้น
- 2) ทำให้กำไรสุทธิเพิ่มขึ้น
- 3) ลดสินทรัพย์ลง
- 4) ใช้การกู้ยืมให้มากขึ้น

8.12.6 หน้าที่ของผู้จัดการทางการเงิน

หน้าที่ของผู้จัดการทางการเงินที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเงินได้ (สร้างความมั่งคั่งสูงสุดให้กับผู้อถือหุ้น โดยการทำให้มูลค่าของธุรกิจสูงสุด โดยพิจารณาที่หุ้นสามัญที่สูงสุด) ผู้จัดการการเงินจะต้องทำ 3 หน้าที่ คือ

1) หน้าที่ในการจัดหาเงินทุน

- (1) แหล่งเงินทุน จะแบ่งออกเป็น 2 แหล่ง (ทางขวามือของงบดุล)
 - ก แหล่งเงินทุนระยะสั้น
 - ข แหล่งเงินทุนระยะยาว
- (2) ต้นทุนของเงินทุน ต้องเฉลี่ยและถ่วงน้ำหนักเพราะมาจากแหล่งไม่เท่ากัน WACC ต้องรู้ต้นทุนของเงินทุนก่อน ว่าใช้จากหนี้สินเป็นเท่าไร จากส่วนผู้อถือหุ้นเป็นเท่าไร
- (3) โครงสร้างเงินทุน (Capital Structure) หมายถึงโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับองค์กร คือเรื่องการใช้หนี้สินและส่วนของผู้อถือหุ้น โครงสร้างทางการเงินคือการใช้สัดส่วนของหนี้สินและใช้สัดส่วนของผู้อถือหุ้นที่เหมาะสมที่จะทำให้ต้นทุนของเงินทุน (WACC) ต่ำที่สุด

2) หน้าที่ในการจัดการเงินทุน

- (1) จัดสรรให้อยู่ในรูปสินทรัพย์หมุนเวียน โดยการใช้ ทฤษฎีการจับคู่ (หนี้สินระยะสั้นใช้กับสินทรัพย์หมุนเวียน / หนี้สินระยะยาวใช้กับสินทรัพย์ถาวร)
- (2) จัดสรรให้อยู่ในรูปสินทรัพย์ถาวร (Fix Asset) โดยพิจารณางบประมาณการลงทุนซึ่งงบลงทุนจะพิจารณาเรื่อง NPV IRR MIRR PB

3) นโยบายเงินปันผล คือจะเอากำไรสะสมไปลงทุน หรือจะเอากำไรสะสมไปจ่ายเป็นเงินปันผล

8.12.7 แหล่งเงินทุน แบ่งออกเป็น 2 แหล่ง

1) แหล่งเงินทุนระยะสั้น

(1) เจ้าหนี้การค้า เกิดจากการที่องค์กรซื้อสินค้าแล้วยังไม่ได้ชำระเงินหรือชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้โดยเงินที่ยังไม่ได้ชำระหนี้เราสามารถนำมาหมุนเวียนใช้ได้ เช่น ถ้าชำระหนี้ภายใน 10 วัน จะมีส่วนลด 1%

(2) ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย เช่น ภาษีค้างจ่าย ค่าเบี่ยประกันค้างจ่ายค่าใช้จ่ายค้างจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้รับความนิยมแล้วแต่ยังไม่ได้ออกไป ดังนั้นค่าใช้จ่ายค้างจ่ายจึงเป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นที่ไม่เสียดอกเบี้ย

(3) เงินกู้ระยะสั้นจากธนาคาร เป็นแหล่งเงินทุนที่ต้องเสียภาษี จะต้องมียอดหลักทรัพย์หรือไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันก็ได้ เวลาที่พิจารณาแหล่งเงินทุนระยะสั้นจากธนาคารจะต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ยที่จ่ายจริง

การจัดสรรเงินทุนให้อยู่ในรูปของสินทรัพย์ถาวรเพื่อก่อให้เกิดกำไรถ้าจะจัดเงินทุนให้อยู่ในรูปสินทรัพย์ถาวร การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเป็นการลงทุนที่ใช้เงินจำนวนมาก ระยะเวลาคืนทุนยาวนาน การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรต้องทำงบประมาณจ่ายลงทุน การตัดสินใจในงบประมาณจ่ายลงทุน ประกอบด้วยการวิเคราะห์ 2 ด้าน

1. การวิเคราะห์ผลตอบแทนที่คาดหวัง โดยการคำนวณ NPV IRR
2. การวิเคราะห์ผลตอบแทนที่ต้องการ โดยการคำนวณ WACC

การพิจารณางบการลงทุนในโครงการ จะทำได้โดยการคำนวณ cash flow แล้วนำมาประเมินการตัดสินใจ เวลาจะคำนวณเรื่องงบประมาณจ่ายลงทุน จะต้องคำนวณต้นทุนของเงินทุนก่อนและคำนวณผลตอบแทนที่ต้องการก่อน โดยคำนวณ WACC ออกมาก่อนว่าต้นทุนของเงินทุนเป็นเท่าไร แล้วเอาเงินนี้ไปลงทุนเสร็จแล้วได้รับผลตอบแทนที่คาดหวัง (expected rate) เป็นเท่าไร ผลตอบแทนที่คาดหวังนี้น่าจะมากกว่าผลตอบแทนที่ได้จากการคำนวณ WACC คือผลตอบแทนที่ได้สูงกว่าต้นทุนทางการเงินของเรา เราจึงยอมรับโครงการนั้น การคำนวณจะประกอบไปด้วยการทำ 3 ขั้นตอน

1. Initial Investment Outlay เป็นการคำนวณเงินลงทุนเริ่มต้น โครงการ เช่น เงินลงทุนซื้อสินทรัพย์ถาวรที่เป็นอาคาร ที่ดิน อุปกรณ์หรือเครื่องจักร และเงินลงทุนหมุนเวียนสุทธิ NWC--Net Working Capital

2. Operating Cash flow เป็นการคำนวณกระแสเงินสดที่ได้จากการดำเนินงานตลอดอายุโครงการ โดยการคำนวณตามหลักบัญชี

3. Terminal Year Cash flows เป็นขั้นตอนปิดอายุโครงการ จะมีอยู่ในปีสุดท้ายปีเดียว โดยการคำนวณมูลค่าซากของโครงการ แล้วบวกกลับด้วย NWC ที่หักไว้ตั้งแต่ต้นในปีเริ่มโครงการแล้วเอา cash flow 5 ปีที่ได้ไปคำนวณหาวิธีการประเมินโครงการว่าจะยอมรับโครงการนี้หรือไม่ โดยการคำนวณ PB--Payback Period เป็นการคำนวณระยะเวลาที่ธุรกิจลงทุนในสินทรัพย์ถาวรแล้วได้รับผลตอบแทนกลับคืนมาเป็นจำนวนกี่ปี จึงจะเท่ากับเงินลงทุนที่จ่ายเริ่มแรก (เป็นวิธีการคำนวณที่ง่าย แต่มีข้อเสีย คือ ไม่ได้คำนึงถึงว่าหลังจากระยะเวลาคืนทุนแล้ว โครงการนั้นจะมีเงินสดเท่าไร) ส่วนใหญ่จะไม่ได้ใช้ NPV--Net Present Value คือมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เป็นวิธีการประเมินโครงการโดยพิจารณาผลต่างระหว่างกระแสเงินสดที่ได้มาตลอดอายุโครงการ เมื่อคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันกับเงินลงทุนเมื่อเริ่มโครงการ NPV คือผลต่างของกระแสเงินสดที่ได้รับตลอดอายุโครงการ คือปีที่ 1 2 3 4 เมื่อคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้วเอามาลบกับปีที่ 0 ที่เราลงทุนเมื่อเริ่มโครงการไป คือผลต่างของกระแสเงินสดที่ได้รับตลอดอายุโครงการเมื่อคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้ว กระแสเงินสดที่จ่ายเมื่อเริ่มต้นโครงการ โดยเราจะพิจารณายอมรับโครงการที่ NPV มีค่าเป็นบวก และปฏิเสธโครงการที่ NPV ที่มีค่าเป็นลบ ถ้าโครงการที่มีวัตถุประสงค์เหมือนกันจำเป็นจะต้องเลือกเพียงโครงการเดียว ให้พิจารณาโครงการที่ NPV ที่มีค่าเป็นบวกสูงที่สุด ถ้าโครงการที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน สามารถเลือกได้หลายโครงการ ให้พิจารณาโครงการที่ NPV มีค่าเป็นบวกทุกโครงการ แต่มีข้อแม้ว่าองค์กรจะต้องมีเงินลงทุนในแต่ละโครงการที่เพียงพอด้วย เช่น มี 10 โครงการที่ NPV มีค่าเป็นบวกแต่ต้องใช้เงินลงทุน 1000 ล้าน แต่มีเงินแค่ 100 ล้าน จะต้องหาโครงการที่เหมาะสมกับองค์กรใน 100 ล้านให้มากที่สุด IRR--Internal Rate of Return คือผลตอบแทนภายในเป็นการประเมินโครงการโดยการพิจารณาอัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทน ที่ทำให้กระแสเงินสดที่ได้รับในแต่ละปี ตลอดอายุโครงการเมื่อคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้ว เท่ากับเงินสดเมื่อเริ่มต้นโครงการ จะยอมรับโครงการที่มีวัตถุประสงค์เหมือนกัน ให้เลือกโครงการที่มี IRR สูงที่สุด ถ้าเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ให้เลือกทุกโครงการที่ IRR มากกว่า WACC แต่ต้องมีเงินลงทุนเพียงพอด้วย MIRR--Modified Internal Rate of Return อัตราผลตอบแทนที่ปรับปรุงแล้ว เป็นวิธีการคำนวณเช่นเดียวกับ IRR คือการคำนวณดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนที่ทำให้กระแสเงินสดที่ได้รับตลอดอายุโครงการ เมื่อคิดเป็นมูลค่าปัจจุบันแล้วเท่ากับเงินลงทุนเมื่อเริ่มโครงการ แต่กระแสเงินสดที่ได้รับในแต่ละปีนำไปลงทุนต่อ โดยได้รับผลตอบแทนเท่ากับ WACC MIRR จะมีอยู่ 2 ตัว ที่คิดเหมือนกัน คือจะหาอัตราผลตอบแทนที่ทำให้กระแสเงินสดที่ได้รับในแต่ละปี เท่ากับกระแสเงินสดที่ลงทุนเมื่อเริ่มโครงการแต่ว่ากระแสเงินสดที่ได้รับในแต่ละปี จะเอาไป

ลงทุนต่อ โดยได้รับผลตอบแทนเท่ากับ WACC เวลาจะตัดสินใจยอมรับโครงการให้เลือกโครงการที่ MIRR มีค่ามากกว่า WACC และมีค่าสูงสุดถ้าเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เหมือนกัน จะเลือกโครงการที่ MIRR มีค่าสูงสุดเพียงโครงการเดียว แต่ถ้าโครงการที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน ให้เลือกทุกโครงการที่ MIRR มีค่ามากกว่า WACC ถ้ากรณีที่มี NPV กับ IRR ขัดแย้งกัน เช่น โครงการ ก NPV มากกว่าโครงการ ข แต่ IRR ของโครงการ ข มากกว่าโครงการ ก

	โครงการ ก	โครงการ ข
NPV	100	50
IRR	5%	8%
MIRR	9%	8.5%

ถ้าดูแค่ NPV ถ้าเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกันก็จะเลือกโครงการ ก เพราะมีค่า NPV มากกว่าโครงการ ข

ถ้าดู IRR จะเลือกโครงการ ข เนื่องจากโครงการ ข มี IRR สูงกว่า WACC และสูงกว่าโครงการ ก

ถ้าเกิดเหตุการณ์ขัดแย้งแบบนี้ให้ดูที่ MIRR เป็นสำคัญแล้วตัดสินใจเลือกโครงการที่ MIRR สูงกว่า ก็จะเลือกโครงการนั้น ดังนั้นจะเลือกโครงการ ก

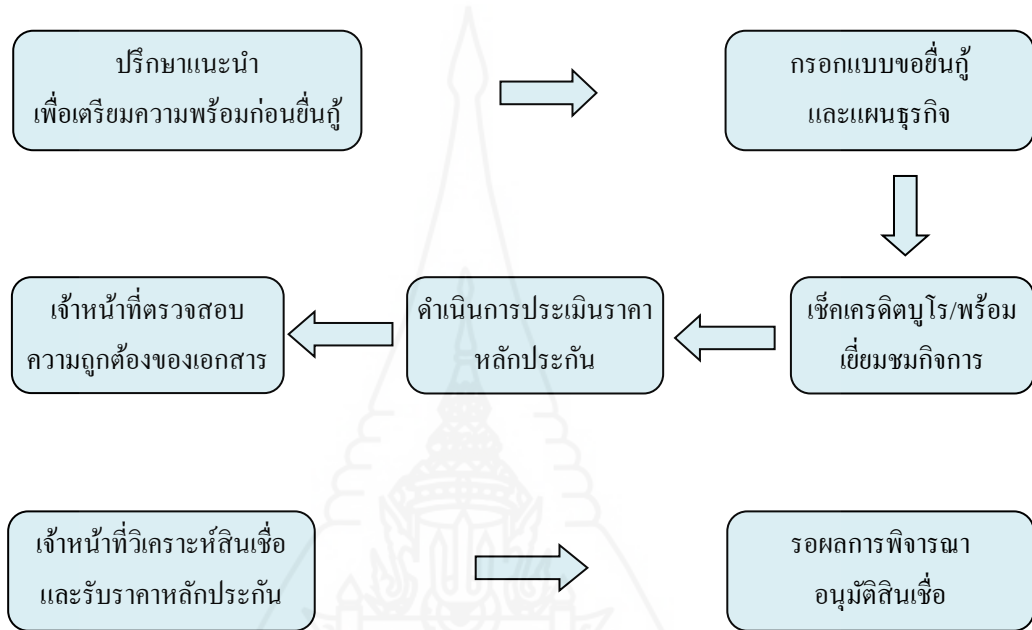
ถ้าเป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์ต่างกัน จะเลือกทั้ง 2 โครงการ

ถ้าเป็นกรณีที่ไม่มีค่า MIRR มาดูที่ NPV เป็นหลักแล้วตัดสินใจเลือกโครงการที่ NPV เป็นบวกมากที่สุด

กล่าวโดยสรุปคือกิจการขนาดเล็กมีอุปสรรคในการได้มาซึ่งเงินทุนแต่หากมีความต้องการจริงต้องพิจารณาอยู่สองส่วนคือ การเจริญเติบโตของกิจการ และการอยู่รอดของกิจการ และหากมีความจำเป็นในการกู้จริงแล้วธนาคาร SMEs Bank เป็นทางเลือกหนึ่งที่ผู้บริหาร หรือเจ้าของกิจการพึงพิจารณาใช้บริการได้แต่ข้อมูลในการได้มาซึ่งการอนุมัติสินเชื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็นต้องทราบ แต่ผู้ประกอบการต้องทราบข้อมูลทางการบริหารทางการเงินว่าเงินกู้ หรือสินเชื่อเป็นต้นทุนที่สำคัญมากจึงต้องมีการบริหารให้ความเสี่ยงน้อยที่สุด จึงหวังว่าจะได้ประโยชน์ไม่มากนัก

9. การอนุมัติสินเชื่อโดยสรุป

กล่าวโดยสรุปคือหากกิจการขนาดเล็กต้องการได้สินเชื่อจากธนาคาร

ภาพที่ 4.1 ภาพขั้นตอนการขอสินเชื่อ

เมื่อคุณมีความต้องการอยากได้สินเชื่อเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ ควรทำความเข้าใจกับประเภทของเงินกู้ หรือที่ในวงการธนาคารเรียกว่า“ประเภทสินเชื่อ” ว่ามีอะไรบ้าง เพราะจะทำให้คุณเข้าใจว่า สินเชื่อประเภทใดเหมาะกับธุรกิจของคุณ และมีค่างวดผ่อนชำระต่อเดือนเท่าไร แล้วจึงดำเนินการจัดเตรียมเอกสารรวมทั้งแผนงานที่น่าเชื่อถือไปให้ธนาคารเพื่อใช้ในการพิจารณาสินเชื่อของคุณต่อไป

เมื่อคุณมีเอกสารพร้อมก็ไปติดต่อที่ธนาคาร และนำเสนอโครงการเพื่ออธิบายให้ฝ่ายสินเชื่อของธนาคารเข้าใจ และสนใจในธุรกิจของคุณ ธนาคารมักจะสอบถามข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาค่าสินเชื่อของคุณ โดยคำถามส่วนใหญ่ที่มักจะถูกถามมีดังนี้

9.1 คุณต้องการนำเงินที่ได้ไปใช้ทำอะไรบ้าง

9.2 รายละเอียดของการลงทุนมีอะไรบ้าง ใช้เงินประมาณเท่าไร และจะขอเครดิตธนาคารเป็นสัดส่วนต่อทุนที่ลงไปเท่าไร

9.3 ข้อมูลของกิจการ แหล่งที่มาของรายได้ ประวัติการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงิน

9.4 หลักประกันที่ใช้เป็นที่ตั้งของธุรกิจหรือไม่ และประกอบด้วยอะไรบ้าง เช่นที่ดิน
สิ่งปลูกสร้าง และเครื่องจักร

9.5 คุณมีความเข้าใจในธุรกิจ มีความชำนาญ และศึกษาธุรกิจมานาน รู้จริงในธุรกิจ
มากน้อยเพียงไร มีความมุ่งมั่นตั้งใจจะทำธุรกิจ และสามารถเข้าถึงตลาดเป้าหมายได้อย่างไร (ซึ่งใน
กรณีนี้ควรมีเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าจะเข้าถึงลูกค้า เหล่านั้น ได้จริง)

บทที่ 5

สรุปการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ผู้ศึกษาได้นำเสนอในการหาแหล่งทุนจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยโดยการประเมินทั้งส่วนธนาคารและส่วนของตัวเองโดยสรุปดังต่อไปนี้คือ

1. ส่วนของธนาคาร

1.1 หลักเกณฑ์การพิจารณา

เจ้าหน้าที่สินเชื่อ จะต้องพิจารณาว่าสินค้าที่ขายต้องมีสินค้าที่สนองตอบความต้องการของตลาดได้มากพอ ท่าเลที่ตั้งของร้านค้า อยู่ในจุดที่ทำการค้าได้ดี ความชำนาญของผู้ประกอบการที่มีต่อสินค้าประเภทนั้น ๆ หากเป็นการค้าส่ง ผู้ประกอบการควรจะประกอบธุรกิจมานานพอสมควร และมีลูกค้าประจำ ซึ่งเป็นผู้ค้าปลีกที่เชื่อถือได้ ควรพิจารณาถึง ยอดซื้อและยอดขายในแต่ละเดือน สต็อกสินค้า ลักษณะการขายด้วยเงินสดหรือเงินเชื่อ

1.2 ประเภทของวงเงินสินเชื่อ

ลักษณะของธุรกิจประเภทนี้ เป็นการซื้อมา-ขายไป ฉะนั้น สินเชื่อส่วนใหญ่จะเป็นสินเชื่อที่ให้ได้ระยะสั้น เป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ โดยพิจารณาถึงความต้องการเงินทุนหมุนเวียนของกิจการ โดยพิจารณายอดขายในแต่ละเดือน/ เทอมการชำระเงินค่าสินค้า ระยะเวลาในการสต็อกสินค้า และระยะเวลาที่ให้แก่ลูกค้า ในบางกรณี ซึ่งจะต้องลงทุนในอาคารสถานที่ทำการค้า ก็จะทำให้เป็นเงินกู้ระยะยาว ฉะนั้น อาจจะกล่าวถึงประเภทของสินเชื่อได้ ดังนี้

1. เงินกู้ ให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการลงทุนในทรัพย์สินถาวร เช่น อาคาร ร้านค้า
2. O/D ให้ใช้เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในธุรกิจ
3. P/N ให้ใช้ในกรณีที่เงินทุนหมุนเวียนมียอดสูงเกินกว่า วงเงิน O/D ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนด หรือ เป็นการให้ชั่วคราว ในกรณีที่มีการซื้อสินค้าจำนวนมากตามฤดูกาล
4. DL/C ให้ใช้เพื่อสั่งซื้อสินค้าภายในประเทศ
5. L/G ให้ใช้ค้ำประกันในการสั่งซื้อสินค้า
6. L/C & T/R ให้ใช้เพื่อสั่งซื้อ (นำเข้า) สินค้าจากต่างประเทศ

7. CBD ให้ใช้เพื่อรับซื้อลดเช็คทางการค้าในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ขายสินค้าในรูปของสินเชื่อนั้น

1.3 หลักประกัน

ที่ดิน อาคาร ใบทะเบียนเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ การโอนสิทธิการรับเงินของโครงการเงินฝาก

2. ส่วนของกิจการ

การก่อสร้างมีลักษณะของธุรกิจเป็นธุรกิจรับเหมาก่อสร้างอาคาร สาธารณูปโภค เช่น ถนน เขื่อนสะพาน เป็นต้น งานระบบต่าง ๆ ทั้งระบบไฟฟ้า สุขาภิบาล โดยรับเหมาจากทั้งภาคเอกชน และรัฐบาล ซึ่งประกอบกับการรับงาน โดยการทำสัญญากับผู้ว่าจ้างเป็นโครงการ ซึ่งในบางครั้งอาจได้รับเงินล่วงหน้าบางส่วนก่อน หรือต้องลงทุนก่อน แล้วค่อยรับเงินตามผลสำเร็จของงาน

2.1 ขั้นตอนการลงทุน

ผู้ลงทุนจะต้องจัดหาเครื่องมือ ซึ่งอาจจะเป็นเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ วัสดุก่อสร้าง แรงงาน เพื่อดำเนินกิจการก่อสร้างอาคารตามสัญญา โดยต้องวางแผนการก่อสร้างให้เสร็จสิ้น ภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ซึ่งหากผิดสัญญา ก็อาจถูกปรับหรือบอกเลิกสัญญาได้

2.2 หลักเกณฑ์การพิจารณา

ในกรณีรับงานจากรัฐบาล ผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้ที่มีผลงาน การก่อสร้างในอดีต เป็นที่ยอมรับของทางราชการ ส่วนราชการบางแห่ง ได้กำหนดเกรดหรือระดับชั้นของผู้รับเหมาตามมูลค่างานที่จะเข้าประมูล การพิจารณาจะพิจารณาจากผลงานของลูกค้ำที่ทำมาในอดีตเป็นหลักพิจารณาว่าเคยทิ้งงานหรือไม่ ความพร้อมทางด้านเครื่องมือเครื่องใช้ และแรงงาน กำหนดการและตารางเวลาในการทำงาน รวมถึงผลกำไรของโครงการนั้น ๆ ในกรณีของสินเชื่อบริษัทใหม่ จะต้องพิจารณาถึงผลการดำเนินงานในโครงการก่อน ๆ ด้วยว่า ได้ดำเนินงานไปเป็นอย่างไร มีปัญหาหรือไม่

ในกรณีรับงานจากภาคเอกชน ควรพิจารณาไปถึงผู้ว่าจ้างว่ามีความมั่นคงทางด้านการเงินมากน้อยเพียงใด เพราะหากการก่อสร้างแล้วเสร็จ ผู้รับเหมาอาจจะไม่ได้รับเงินค่าจ้างจากผู้ว่าจ้าง เป็นเหตุให้เกิดหนี้ที่มีปัญหากับธนาคารได้ นอกจากนี้แล้วยังมีรายละเอียดในส่วนของผู้ประกอบการที่จะต้องพิจารณาคือ

2.1.1 โครงสร้างเงินทุนและการใช้หนี้สิน

2.1.2 Capital Structure and Leverage โครงสร้างเงินทุนเป้าหมาย หมายถึง ส่วนผสมของหนี้สินระยะยาว หนี้บริมสิทธิ์และส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ตั้งเป้าหมายไว้ในการที่จะหาเงินเพิ่มในอนาคต

2.1.3 นโยบายเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนเป็นการเลือกระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทน ได้แก่

- 1) การก่อหนี้เพิ่มขึ้นจะทำให้ความเสี่ยงของผู้ถือหุ้นสูงขึ้นด้วย
- 2) เมื่ออัตราส่วนของหนี้สินสูงจะมีผลทำให้อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงขึ้นไปด้วยเมื่อความเสี่ยงสูงขึ้น จะมีผลทำให้ราคาตลาดของหุ้นสามัญลดลงแต่การที่อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสูงขึ้น จะมีผลทำให้ราคาตลาดของหุ้นสามัญสูงขึ้นดังนั้น โครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมจะเป็น โครงสร้างเงินทุนที่มีผลทำให้เกิดความสมดุล ระหว่างความเสี่ยงและผลตอบแทน โดยจะต้องมีผลทำให้ราคาตลาด ของหุ้นสามัญสูงสุด

2.3 องค์ประกอบ 4 ประการ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ ในเรื่อง โครงสร้างของเงินทุน

1. ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk)
2. ภาษี (Tax Position)
3. ความยืดหยุ่นในการจัดหาเงินทุน (Financial Flexibility)
4. ทักษะคึกของผู้บริหาร (Managerial Conservatism or Aggressiveness)

2.4 ความเสี่ยงประเภทใหม่อีก 2 ประเภท คือ

2 ความเสี่ยงทางธุรกิจ (Business Risk) หรือเป็นความเสี่ยงในหุ้นสามัญของบริษัท ถ้าบริษัทไม่มีหนี้สินอยู่เลย

2 ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นมาของผู้ถือหุ้นสามัญจากผลที่บริษัทตัดสินใจใช้หนี้สินจะขยายระยะเยียดได้คือ

2.4.1 ความเสี่ยงทางธุรกิจ: Business Risk

ความเสี่ยงทางธุรกิจในแง่ของความเสี่ยงเฉพาะตัว (Stand-Alone Sense) นั้นเป็นฟังก์ชันของความไม่แน่นอนของการคาดการณ์ผลตอบแทนจากเงินทุนที่ใช้ลงทุนทั้งหมด (Return on Invested Capital: ROIC) ของบริษัทซึ่งสามารถเขียนเป็นสูตรการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{ROIC} = \frac{\text{NOPAT}}{\text{Capital}} = \frac{\text{Net income to stockholders} + \text{After-tax interest payments}}{\text{Capital}}$$

$$\text{ROIC (zero debt)} = \text{ROE} = \frac{\text{Net income to common stockholders}}{\text{Common equity}}$$

นอกจากนี้แล้ว ความเสี่ยงทางธุรกิจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ดังนี้

- 1) ความผันผวนของความต้องการสินค้า (Demand Unit Sales Variability)
- 2) ความผันผวนของราคาขาย (Sales Price Variability)
- 3) ความผันผวนของต้นทุนขาย
- 4) ความสามารถที่จะปรับราคาขาย เมื่อต้นทุนมีความเปลี่ยนแปลง
- 5) ความสามารถที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ทันเวลาโดยที่ต้นทุนไม่สูง
- 6) ความเสี่ยงจากต่างประเทศ
- 7) จำนวนของต้นทุนคงที่ (Operating Leverage)

การที่บริษัทมีต้นทุนคงที่สูง จะมีผลทำให้ความเสี่ยงทางธุรกิจสูงตามไปด้วย นั่นคือ หากยอดขายลดลงเพียงเล็กน้อยอาจมีผลทำให้กำไรจากการดำเนินงาน (Operating Profits) และผลตอบแทนในส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ลดลงอย่างมาก

ถ้าต้นทุนทั้งหมดของบริษัทมีอัตราส่วนของต้นทุนคงที่สูงก็สามารถกล่าวได้ว่า บริษัทนั้นมีระดับของ Operating Leverage สูง ในทางธุรกิจนั้นการที่มีระดับของ Operating Leverage สูง หมายถึงยอดขายเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยก็จะมีผลทำให้กำไรจากการดำเนินงานเปลี่ยนแปลงอย่างมาก (สมมติว่าปัจจัยอื่นๆคงที่)

2.4.2 ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk)

ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk) เป็นความเสี่ยงที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับเพิ่มมากขึ้น ถ้าบริษัทตัดสินใจจัดหาเงินทุนจากหนี้สินโดยความเป็นจริงแล้ว ผู้ถือหุ้นจะต้องเผชิญความเสี่ยงอยู่ส่วนหนึ่งแล้วความเสี่ยงทางธุรกิจ คือ ความไม่แน่นอนของกำไรจากการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทนั่นเอง ถ้าบริษัทมีการใช้หนี้สิน (Financial Leverage) ความเสี่ยงทางธุรกิจก็จะมีผลต่อผู้ถือหุ้นมากยิ่งขึ้น

การกำหนดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม (Determining the Optimal Capital Structure) โครงสร้างเงินทุนที่ทำให้ราคาหุ้นสามัญของบริษัทสูงสุด และโดยปกติ อัตราส่วนหนี้สิน ณ จุดนั้น จะต่ำกว่าอัตราส่วนหนี้สินที่ทำให้กำไรต่อหุ้นที่คาดว่าจะได้รับสูงสุด ต้นทุนเฉลี่ยและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเงินทุน: WACC and Capital Structure Changes

โครงสร้างของเงินทุนที่ทำให้ราคาหุ้นสามัญสูงสุดก็คือ โครงสร้างเงินทุนที่ทำให้ต้นทุนเฉลี่ยของเงินทุน (WACC) ต่ำสุด เนื่องจากการทำนายว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเงินทุน จะมีผลต่อต้นทุนเฉลี่ยของเงินทุน ผู้บริหารหลายคนจึงใช้วิธีการทำนายการเปลี่ยนแปลงต้นทุนเฉลี่ยของเงินทุนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในเรื่อง โครงสร้างเงินทุน

โครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม (The Optimal Capital Structure) เมื่ออัตราส่วนหนี้สินเพิ่มขึ้น ต้นทุนของหนี้สินและต้นทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นจะเพิ่มขึ้น โดยตอนเริ่มแรกต้นทุนของทั้งสองนั้นจะเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ แต่จะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและเร็วขึ้นเมื่อมีการใช้หนี้สินมากขึ้นจนในที่สุดต้นทุนของทั้งสองนั้นจะเพิ่มขึ้นเร็วกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้หนี้สินที่มีต้นทุนต่ำ

2.5 ทฤษฎีโครงสร้างเงินทุน (Capital Structure Theory)

ทฤษฎีโครงสร้างเงินทุนในสมัยใหม่เริ่มใน ค.ศ.1958 เมื่อศาสตราจารย์ Franco Modigliani และ Merton Miller ได้ตีพิมพ์บทความซึ่งมีอิทธิพลเป็นอย่างมากในเรื่องเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งได้พิสูจน์แนวความคิดของเขา ภายใต้สมมติบางประการว่า มูลค่าของกิจการ (a firm's value) จะไม่ถูกกระทบโดยโครงสร้างเงินทุน ซึ่งก็คือ โครงสร้างของเงินทุนไม่มีความสำคัญนั่นเอง

2.5.1 ผลกระทบของภาษี (The Effect of Taxes)

เมื่อนำผลกระทบของภาษีส่วนบุคคล เข้ามาพิจารณาด้วย รายได้ทั้งหมดจากพันธบัตรมาจากดอกเบี้ย ซึ่งผู้ที่ได้รับจะถูกหักภาษีสูง ในขณะที่รายได้จากหุ้นสามัญมาจากเงินปันผลและกำไรจากการซื้อขายหุ้นสามัญ นอกจากนี้กำไรจากการขายหุ้นสามัญจะเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าพันธบัตร และยังไม่ต้องชำระจนกว่าจะมีการขายหุ้นสามัญออกไป ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าผลตอบแทนจากหุ้นสามัญจะเสียภาษีน้อยกว่าผลตอบแทนจากพันธบัตรผลกระทบของต้นทุนจากการล้มละลาย (The Effect of Bankruptcy Costs)

เมื่อบริษัทมีหนี้สินในโครงสร้างเงินทุนเพิ่มขึ้น ต้นทุนจากการล้มละลายจะทำให้บริษัทไม่กล้าที่จะใช้แหล่งเงินทุนจากหนี้สินจนมากเกินไป ต้นทุนที่เกี่ยวกับการล้มละลายจะมีอยู่ 2 กรณี คือ โอกาสที่จะเกิดการล้มละลายและต้นทุนที่เกิดขึ้นถ้าบริษัทล้มละลาย บริษัทที่มีรายได้ค่อนข้างผันผวน (ในกรณีปัจจัยอื่นๆ เหมือนกัน) จะเผชิญกับโอกาสในการล้มละลายมากกว่าบริษัทที่มีรายได้มีผันผวนน้อย

การใช้วิธีการจัดหาเงินทุนจากหนี้สินเพื่อควบคุมผู้บริหาร (Using Debt Financing to Constrain Manager) บริษัทสามารถลดเงินสดส่วนเกินได้หลายวิธีด้วยกันวิธีหนึ่งคือการคืนให้แก่ผู้ถือหุ้นในรูปของการจ่ายเงินปันผลมากขึ้น หรือการซื้อหุ้นสามัญกลับคืน หรืออีกวิธี

ก็คือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเงินทุนโดยมีการใช้แหล่งเงินทุนจากหนี้สินเพิ่มขึ้น โดยหวังว่าการที่บริษัทมีภาระหนี้สินเพิ่มขึ้นจะเป็นการบีบบังคับผู้บริหารให้มีวินัยมากขึ้น

2.5.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในเรื่องโครงสร้างเงินทุน (Checklist for Capital Structure Decisions)

- 1) ความสม่ำเสมอของยอดขาย (Sales stability)
- 2) โครงสร้างของสินทรัพย์ (Asset structure)
- 3) หนี้สินจากการดำเนินงาน (Operating leverage)
- 4) อัตราการเจริญเติบโต (Growth rate)
- 5) ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)
- 6) ภาษี (Taxes)
- 7) การควบคุม (Control)
- 8) ทักษะคติของผู้บริหาร (Management attitudes)
- 9) ทักษะคติของเจ้าหน้าที่และตัวแทนการจัดลำดับ (Lender and Rating Agency Attitudes)
- 10) สภาพตลาด (Market conditions)
- 11) สภาพภายในบริษัท (The firm's internal condition)
- 12) ความยืดหยุ่นในการจัดหาเงินทุน (Financial flexibility)
- 13) ความแตกต่างของโครงสร้างเงินทุน (Variations in Capital Structure)

3. กล่าวโดยสรุป

บริษัทสามารถหาเงินได้มากมาย จากการตัดสินใจที่ดีในเรื่องของงบลงทุนและการดำเนินงาน มากกว่าการตัดสินใจที่ดีในเรื่องของวิธีการจัดหาเงินทุน บริษัทต้องล้มเลิกโครงการลงทุนที่ดี เนื่องจากไม่มีเงินทุนเพียงพอที่จะมีผลต่อกำไรของบริษัทในระยะยาว ด้วยเหตุผลนี้ เป้าหมายอันดับแรกในฐานะของผู้บริหารทางการเงินก็คือ จะต้องทำให้บริษัทอยู่ในสถานะที่สามารถระดมเงินทุนได้ตลอดเวลา

สิ่งที่ควรพิจารณาที่สุดก่อนที่จะก่อหนี้คือ โครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม โดยสิ่งที่พึงคำนึงถึงคือ

1. ความสม่ำเสมอของ
2. โครงสร้างสินทรัพย์ โดยปกติสินทรัพย์จะประกอบไปด้วย หนี้ + ส่วนของเจ้าของ

3. อัตราการเจริญเติบโต
4. ความสามารถในการทำกำไร
5. ภาษีเงินได้
6. การควบคุมกิจการ
7. ทักษะคนผู้บริหาร
8. ทักษะคนเจ้าหน้าที่ และตัวแทนจัดอันดับ
9. สถานะตลาด
10. สถานะภายในบริษัท

11. ความยืดหยุ่นในการจัดหาเงินทุนและหากต้องการเงินทุนที่เกิดจากสินเชื่อแล้ว ธนาคารธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นเครื่องมือรัฐในการให้การ สนับสนุนผู้ประกอบการแม้ว่าจะจะเป็นขนาดเล็กก็ตาม ซึ่งข้อมูลที่น่าเสนอ ทั้งสิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการขนาดเล็กซึ่งเข้ายากซึ่งได้มาซึ่งเงินทุนในการดำเนินกิจการได้ตรงไปตามแผน

4. ข้อเสนอแนะ

หากเราต้องการเงินทุนที่มาจาก SMEs Bank แล้ว เราต้องตรวจสอบพร้อมอันเกิดจากการศึกษาโดยสรุปคือ เมื่อคุณมีเอกสารพร้อมก็ไปติดต่อที่ธนาคาร และนำเสนอโครงการเพื่ออธิบายให้ฝ่ายสินเชื่อของธนาคารเข้าใจ และสนใจในธุรกิจของคุณ ธนาคารมักจะสอบถามข้อมูลต่างๆ เพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาค่าสินเชื่อของคุณ โดยคำถามส่วนใหญ่ที่มักจะถูกถามมีดังนี้

- 4.1 คุณต้องการนำเงินที่ได้ไปใช้ทำอะไรบ้าง
- 4.2 รายละเอียดของการลงทุนมีอะไรบ้าง ใช้เงินประมาณเท่าไร และจะขอกู้ธนาคารเป็นสัดส่วนต่อทุนที่ลงไปเท่าไร
- 4.3 ข้อมูลของกิจการ แหล่งที่มาของรายได้ ประวัติการใช้สินเชื่อกับสถาบันการเงิน
- 4.4 หลักประกันที่ใช้เป็นที่ตั้งของธุรกิจหรือไม่ และประกอบด้วยอะไรบ้าง เช่นที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง และเครื่องจักร และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาคือ
 - 4.4.1 เพื่อเป็นช่องทางในการขอสินเชื่อกับธนาคาร SMEs Bank.
 - 4.4.2 ในทราบเกณฑ์หรือดัชนีวัดของกิจการขนาดเล็กตามมาตรฐานของสถาบันการเงินที่จะให้สินเชื่อ

4.4.3 ทำให้กิจการขนาดเล็กมีช่องทาง และวิธีการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ

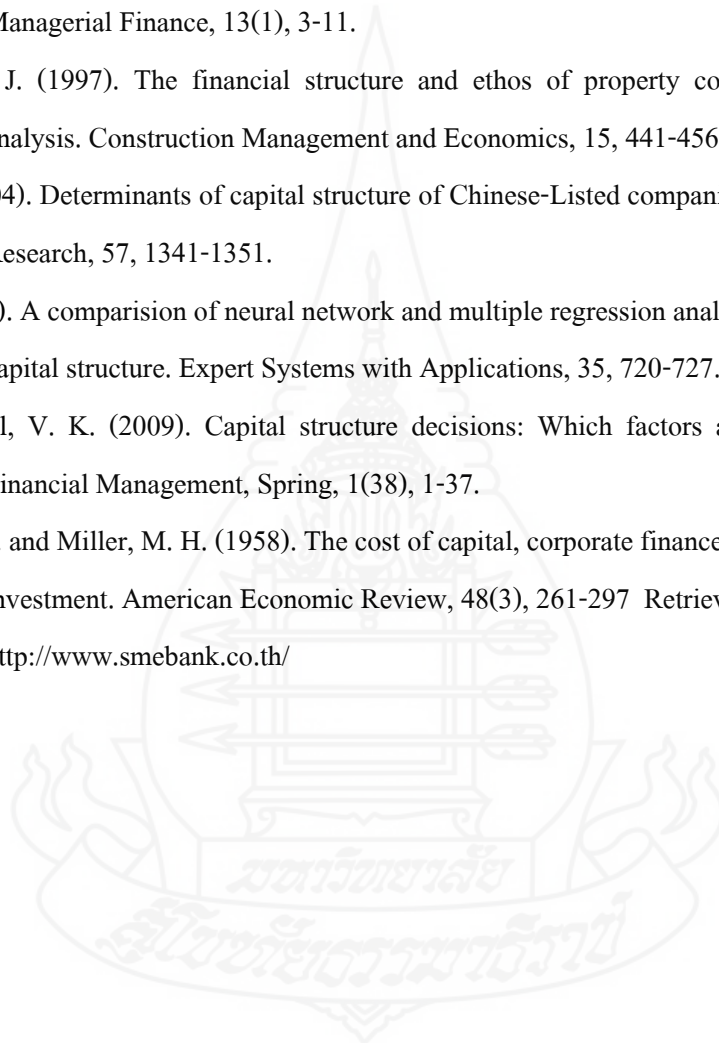

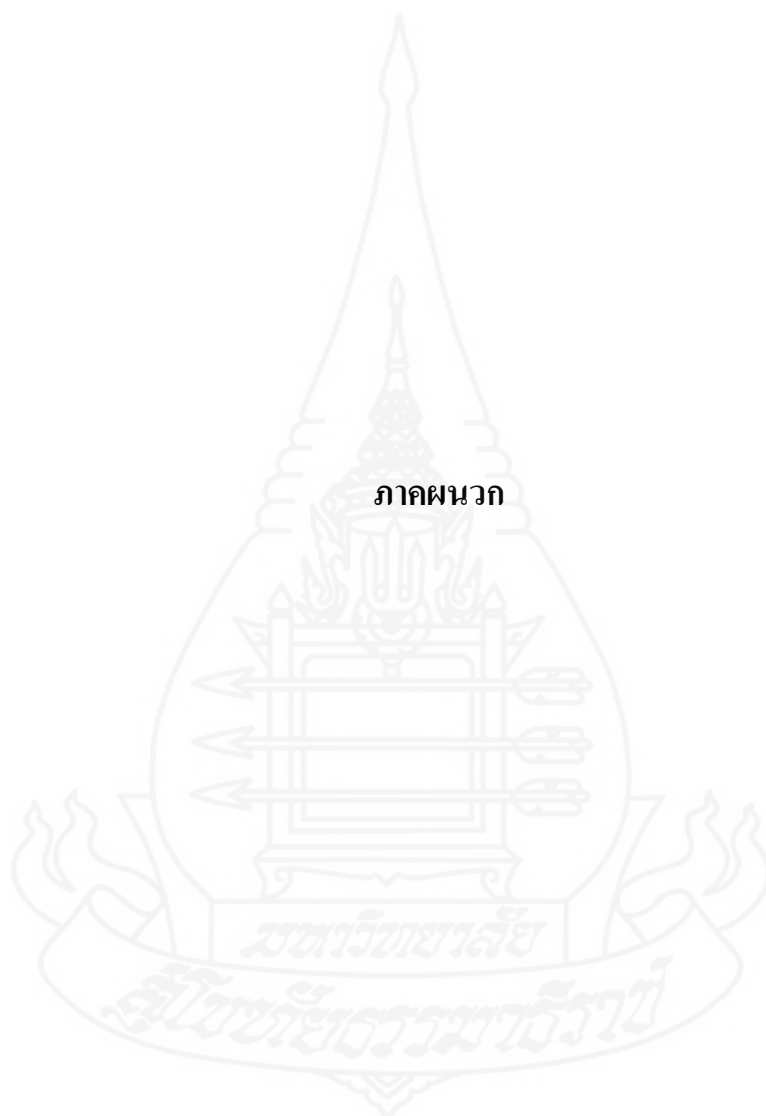
บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- Aggarwal, R. and Baliga G. (1987). Capital structure among Latin American companies. *Journal of Managerial Finance*, 13(1), 3-11.
- Barkham, R. J. (1997). The financial structure and ethos of property companies: An empirical analysis. *Construction Management and Economics*, 15, 441-456.
- Chen, J.J.(2004). Determinants of capital structure of Chinese-Listed companies. *Journal of Business Research*, 57, 1341-1351.
- Pao, H. (2008). A comparison of neural network and multiple regression analysis in modeling capital structure. *Expert Systems with Applications*, 35, 720-727.
- Z., and Goyal, V. K. (2009). Capital structure decisions: Which factors are reliably important?. *Financial Management*, Spring, 1(38), 1-37.
- Modigliani, F. and Miller, M. H. (1958). The cost of capital, corporate finance, and the theory of investment. *American Economic Review*, 48(3), 261-297 Retrieved from <http://www.smebank.co.th/>

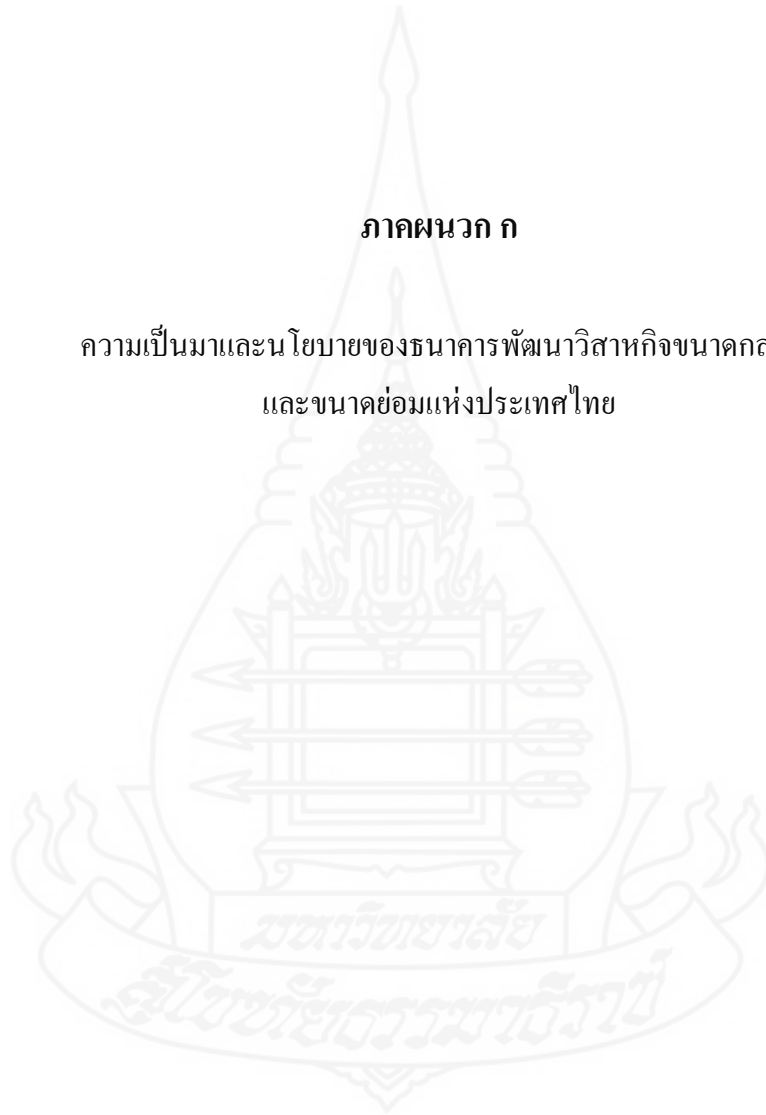

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ความเป็นมาและนโยบายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

1. ความเป็นมาและนโยบายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ในปีพ.ศ.2507คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบโครงการเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามที่สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเสนอ และได้มีการจัดตั้งสำนักงานเงินกู้เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรม ขนาดย่อมขึ้นเป็นหน่วยงาน ภายใต้การกำกับดูแลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อทำหน้าที่ให้การสนับสนุนทางการเงิน แก่ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม และในเวลาต่อมาได้เปลี่ยนชื่อ เป็นสำนักงานธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม (สชอ.) แต่ เนื่องจาก สชอ. มีฐานะเป็นหน่วยงานราชการในการดำเนินงาน จึงมีข้อจำกัดในเรื่องแหล่งเงินทุนที่จะใช้ต้องอาศัย จากงบประมาณแผ่นดินเพียงแหล่งเดียว การอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ถือหลักปฏิบัติเช่นเดียวกับหน่วยงานราชการทั่วไปทำให้ขาด ความคล่องตัวในการดำเนินงาน

ในปี พ.ศ. 2534 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และปรับสถานะของ สชอ.เป็น บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม (บอย.) มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีทุนจดทะเบียนเริ่มแรก 300 ล้านบาท และให้ บอย. สามารถระดมทุนและเงินกู้ได้ทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ

ในปี พ.ศ. 2543 รัฐบาลมีนโยบายให้ บอย. เป็นกลไกสำคัญในการช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อันเป็นรากฐานของระบบเศรษฐกิจ บอย. ได้รับการเพิ่มทุนจากกระทรวงการคลัง อีก2,500 ล้านบาท

ในปี พ.ศ. 2545 มีพระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2545 ปรับสถานะของ บอย. เป็นธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ชพว. หรือ SME BANK) ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลังและกระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2545 โดยมีวัตถุประสงค์ “เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยาย หรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อค้ำประกันร่วมลงทุน ให้คำปรึกษาแนะนำหรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้”

ในปี พ.ศ. 2547 กระทรวงการคลังเพิ่มทุน 2,000 ล้านบาท ทำให้ทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้นเป็น 4,800 ล้านบาท

ในปี พ.ศ. 2548 กระทรวงการคลังเพิ่มทุน 2,500 ล้านบาท ทำให้ทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้นเป็น 7,300 ล้านบาท

ในปี พ.ศ. 2550 กระทรวงการคลังเพิ่มทุน 1,200 ล้านบาท ทำให้ทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้นเป็น 8,500 ล้านบาท

ในปี พ.ศ. 2551 กระทรวงการคลังเพิ่มทุน 600 ล้านบาท ทำให้ทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้นเป็น 9,100 ล้านบาท

ในปี พ.ศ. 2552 กระทรวงการคลังเพิ่มทุน 2,500 ล้านบาท ทำให้ทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้นเป็น 11,600 ล้านบาท

ในปี พ.ศ.2555 กระทรวงการคลัง เพิ่มทุน จำนวน 600 ล้านบาท ทำให้ทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้นเป็น 12,200 ล้านบาท

ในปี พ.ศ.2556 กระทรวงการคลัง เพิ่มทุน จำนวน 555 ล้านบาท ทำให้ทุนเรือนหุ้นของธนาคารเพิ่มขึ้นเป็น 12,755 ล้านบาท

การก่อตั้งธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัติ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๔๕

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมิทรมหากุมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓

ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔

ในพระราชบัญญัตินี้ “ธนาคาร” หมายความว่า ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” หมายความว่า กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก หรือกิจการอื่นที่มีจำนวนการจ้างงาน มูลค่าทรัพย์สิน ถาวร หรือทุนจดทะเบียน ที่ชำระแล้ว ตามจำนวนหรือเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

“เงินกองทุน” หมายความว่า

- (๑) ทุนที่ชำระแล้ว
- (๒) ส่วนล้ำมูลค่าหุ้นที่ธนาคารได้รับ
- (๓) เงินที่ธนาคารได้จากการออกใบสำคัญแสดงสิทธิเพื่อซื้อหุ้นของธนาคาร
- (๔) เงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิ
- (๕) กำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรร
- (๖) เงินสำรองจากการตีราคาสินทรัพย์
- (๗) เงินที่ธนาคารได้รับเนื่องจากการออกตราสารแสดงสิทธิในหนึ่งระยะยาวเกินห้าปี

ที่มีสิทธิด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญ “ตราสารทางการเงิน” หมายความว่า ตั๋วเงิน หุ้นกู้ พันธบัตร และตราสารอื่นตามที่ คณะกรรมการกำหนด “บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัด “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แห่งประเทศไทย “กรรมการ” หมายความว่า กรรมการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย “ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แห่งประเทศไทย “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การจัดตั้ง

มาตรา ๖

ให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเรียกว่า “ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย” ให้ธนาคารเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๗

ให้ธนาคารตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทน ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การจะตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทนภายนอกราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๘

ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของธนาคารไว้หนึ่งหมื่นล้านบาท แบ่งออกเป็นหนึ่งร้อยล้านหุ้น มูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท โดยให้ธนาคารขายหุ้นให้แก่กระทรวงการคลัง สถาบันการเงิน หรือบุคคลอื่น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของธนาคาร

มาตรา ๙

ในกรณีที่ธนาคารมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นหรือทุนเรือนหุ้น ให้ธนาคารดำเนินการได้โดยมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น

มาตรา ๑๐

ความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้น ให้จำกัดเพียงเท่ามูลค่าของหุ้นที่ตนถือ

หมวด ๒

วัตถุประสงค์

มาตรา ๑๑

ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยายหรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน ร่วมลงทุน ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒

ให้ธนาคารมีอำนาจกระทำการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๑ อำนาจ
เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ให้กู้ยืมหรือร่วมให้กู้ยืมเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีหรือไม่มี
หลักประกันก็ได้

(๒) ร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๓) ให้คำแนะนำด้านการเงิน เทคนิค วิชาการ การพัฒนาการผลิต การตลาด การ
บริหาร การจัดการ แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด
ย่อมได้รับ บริการเกี่ยวกับการเงิน การบริหาร การจัดการ หรือทางเทคนิค

(๔) จัดหาเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงานของธนาคาร

(๕) ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สิน ชื้อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า
ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จำนองหรือรับจำนอง จำนำหรือรับจำนำ ใช้เป็นหลักประกันการ
ชำระหนี้ หรือรับเป็นหลักประกันการชำระหนี้ แลกเปลี่ยน โอน รับโอน ตัวแทน นายหน้าหรือ
ดำเนินการ ใด ๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องใด ๆ ตลอดจนรับทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้

(๖) มีบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินอื่นเท่าที่จำเป็นแก่การดำเนินธุรกิจของ
ธนาคาร

(๗) ค้ำประกันหนี้

(๘) ออกตราสารทางการเงิน

(๙) รับรางวัลตัวเงิน รับรองตัวเงิน สอดเข้าแก้หน้าในตัวเงิน

(๑๐) ชื้อ ชื้อลดหรือรับช่วงซื้อลด ขาย ขายลดหรือขายลดช่วงตราสารทางการเงิน หรือ
รับโอนสิทธิเรียกร้องของผู้รับประโยชน์แห่งตราสารนั้น

(๑๑) เรียกเก็บดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม และค่าบริการอื่น ๆ อันเนื่องมาจาก การ
ให้กู้ยืมเงิน ชื้อ ชื้อลด รับช่วงซื้อลด การค้ำประกัน และการให้บริการอื่น ๆ

(๑๒) ประกอบธุรกิจเงินตราต่างประเทศ

(๑๓) จัดตั้งบริษัทเพื่อประกอบธุรกิจที่เป็นประ โยชน์โดยตรงแก่กิจการของธนาคาร
โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

(๑๔) รับฝากเงินที่ต้องจ่ายคืนเมื่อทวงถามหรือเมื่อสิ้นระยะเวลาอันกำหนดไว้โดยมี
ดอกเบี้ย ตามอัตราที่ธนาคารประกาศกำหนด แต่การรับฝากเงินจากประชาชนทั่วไปต้องได้รับความ
เห็นชอบ จากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๑๕) เป็นตัวแทนของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อจ่าย เรียกเก็บหรือรับชำระเงินประเภทใด ๆ ที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจได้มอบหมายให้ธนาคารจ่าย เรียกเก็บ หรือรับชำระจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเป็นตัวแทนของบุคคลอื่นเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้โดยต้องเป็นไปตามข้อบังคับ ของธนาคาร

(๑๖) ใช้เงินคงเหลืออยู่เปล่าของธนาคารในการลงทุนเพื่อนำมาซึ่งรายได้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(๑๗) จัดให้มีสวัสดิการตามสมควรแก่พนักงาน ลูกจ้างของธนาคาร และครอบครัวของบุคคลดังกล่าว

(๑๘) ให้สินเชื่อหรือบริการทางการเงินในรูปแบบอื่นที่เป็นประเพณีปฏิบัติของ ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๙) กระทำกิจการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของธนาคาร

มาตรา ๑๓

ห้ามมิให้ธนาคารกระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ลงทุนในกิจการใดที่กรรมการ กรรมการบริหาร หรือผู้จัดการของธนาคารเป็นหุ้นส่วน หรือเป็นกรรมการ หรือเป็นผู้ถือหุ้น หรือมีส่วนได้เสียอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ด้วยไม่ว่าโดยทางตรง หรือทางอ้อม

(๒) ให้สินเชื่อหรือประกันหนี้ใด ๆ ของบุคคล ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังต่อไปนี้ หรือรับรอง รับอาวัล หรือสอดเข้าแก้หน้าในตัวเงินที่บุคคล ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งจ่ายหรือผู้ออกตั๋วหรือผู้สลักหลัง

(ก) กรรมการ กรรมการบริหาร หรือผู้จัดการ

(ข) คู่สมรสของกรรมการ กรรมการบริหาร หรือผู้จัดการ

(ค) บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของกรรมการ กรรมการบริหาร หรือผู้จัดการ

(ง) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่บุคคลตาม (ก) หรือ (ข) หรือ (ค) เป็นหุ้นส่วน

(จ) ห้างหุ้นส่วนจำกัดที่บุคคลตาม (ก) หรือ (ข) หรือ (ค) เป็นหุ้นส่วน จำพวกไม่

จำกัดความรับผิด หรือเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดรวมกันเกินร้อยละสามสิบของทุนทั้งหมด ของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น

(ฉ) บริษัทที่บุคคลตาม (ก) หรือ (ข) หรือ (ค) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (ง) หรือ (จ) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น

(ช) บริษัทที่บุคคลตาม (ก) หรือ (ข) หรือ (ค) หรือห้างหุ้นส่วนตาม (ง) หรือ (จ) หรือบริษัทตาม (ฉ) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละสามสิบของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัทนั้น

(๓) จ่ายเงินหรือทรัพย์สินให้แก่กรรมการ กรรมการบริหาร ผู้จัดการ พนักงานหรือลูกจ้าง ของธนาคาร เป็นค่านายหน้า หรือค่าตอบแทนสำหรับหรือเนื่องแต่การกระทำหรือการประกอบธุรกิจใด ๆ ของธนาคาร ทั้งนี้ นอกจากเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด บำเหน็จรางวัล ประจำปีตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ตลอดจนเงินเดือนและเงินอื่น ๆ ซึ่งพึงจ่ายตามข้อบังคับของธนาคาร

(๔) ชื่อหรือมีไว้เป็นประจำซึ่งอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ (ก) เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับดำเนินธุรกิจ หรือสำหรับผู้จัดการ พนักงานและลูกจ้าง ของธนาคารใช้ประโยชน์เพื่อกิจการของธนาคาร (ข) เป็นการได้มาจากการชำระหนี้ จากการประกันสินเชื่อ หรือจากการซื้ออสังหาริมทรัพย์ ซึ่งจำนองหรือซึ่งเป็นประกันการชำระหนี้ ไว้แก่ธนาคารจากการขายทอดตลาด บรรดาอสังหาริมทรัพย์ซึ่งตกเป็นของธนาคารตาม (ข) จะต้องจำหน่ายภายในห้าปี นับแต่วันที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตกเป็นของธนาคาร หรือภายในกำหนดเวลามากกว่านั้นตามที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ใช้เป็นสถานที่ตาม (ก) การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามวรรคก่อน ให้กระทำโดยวิธีการขายทอดตลาด หรือโดยวิธีอื่นใดซึ่งเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

หมวด ๓

คณะกรรมการและการจัดการ

มาตรา ๑๔

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเก้าคนซึ่งได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น และให้ผู้จัดการเป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้จัดการ รองผู้จัดการ หรือผู้ช่วยผู้จัดการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕

ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นประธานกรรมการ หรือกรรมการ

- (๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของธนาคาร ยกเว้นผู้จัดการ
- (๒) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ รองผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการของธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นที่ได้กระทำหรือมีส่วนในการกระทำอันเป็นเหตุให้ธนาคาร พาณิชย์หรือสถาบันการเงินนั้น ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
- (๕) เป็นข้าราชการการเมืองหรือเป็นผู้มีตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

มาตรา ๑๖

กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
 ในกรณีที่มีการเลือกตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งใหม่อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้เลือกตั้งไว้แล้ว
 เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่าจะมีการเลือกตั้งกรรมการขึ้นใหม่ กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๗

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๖ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

(๔) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนหุ้นของผู้ถือหุ้น ที่มาประชุมทั้งหมด

(๕) กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐

มาตรา ๑๘

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระ ให้คณะกรรมการเลือกบุคคลซึ่งไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ เข้าเป็นกรรมการแทนในการประชุมคณะกรรมการคราวถัดไป เว้นแต่วาระของกรรมการจะเหลือน้อยกว่าหกสิบวัน มติของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ ของจำนวนกรรมการที่ยังเหลืออยู่ บุคคลที่เข้าเป็นกรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่ยังเหลืออยู่ ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๙

การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องซึ่งที่ประชุมพิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบ และห้ามมิให้ผู้นั้นร่วมประชุมพิจารณาเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๒๑

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไป ซึ่งกิจการของธนาคารภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๑ อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) การออกข้อบังคับว่าด้วยหุ้นของธนาคาร

(๒) การออกข้อบังคับว่าด้วยการให้กู้เงิน การค้ำประกันหนี้ การขายหรือขายลดช่วงตัวเงิน แก่สถาบันการเงินต่าง ๆ การรับจํานํา การรับจํานอง และการประกอบธุรกิจอื่นของธนาคาร

- (๓) การออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานและการดำเนินกิจการของธนาคาร
- (๔) การออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่นของธนาคาร
- (๕) การออกข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง การเงิน ทรัพย์สิน การบัญชี รวมทั้งการตรวจสอบภายในของธนาคาร
- (๖) การออกข้อบังคับว่าด้วยสวัสดิการพนักงาน ลูกจ้างของธนาคารและครอบครัวของบุคคลดังกล่าว
- (๗) การตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทนของธนาคาร

มาตรา ๒๒

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหารและกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสามคน และให้ผู้จัดการเป็นกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ให้กรรมการบริหารที่คณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่ลักษณะต้องห้าม การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การประชุม และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓

ให้คณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้จัดการ

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีประสบการณ์ในด้านการบริหารตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการธนาคาร การเศรษฐกิจ การอุตสาหกรรม หรือกฎหมาย
- (๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) และ
- (๕) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงาน หรือลูกจ้างของบุคคลอื่น การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การกำหนดเงื่อนไขอื่นในการทดลองปฏิบัติงาน หรือการทำงาน และการประเมินผลการทำงานในหน้าที่ผู้จัดการให้เป็นไปตามสัญญาจ้างซึ่งคณะกรรมการกำหนด โดยให้มีอายุการจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี และเมื่อครบกำหนดอายุสัญญาจ้าง คณะกรรมการจะต่ออายุ

สัญญาจ้างอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน ในการว่าจ้างผู้จัดการ ให้ประธานกรรมการ เป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้างในนามธนาคาร

มาตรา ๒๔

ให้คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำหนดแนวทาง และ วิธีการในการดำเนินงานของธนาคารให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายที่คณะกรรมการ กำหนด ซึ่งจะต้องไม่ก้ำก๋วล่วงต่ออำนาจหน้าที่ของผู้จัดการตามมาตรา ๒๕ คณะกรรมการบริหาร ต้องรายงานผลการดำเนินการต่อคณะกรรมการในรอบสามเดือน

มาตรา ๒๕

ให้ผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการของธนาคารให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ นโยบายและข้อบังคับ รวมทั้งกิจการอื่นที่คณะกรรมการหรือ คณะกรรมการบริหารกำหนด

มาตรา ๒๖

ให้ผู้จัดการเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานและลูกจ้างของธนาคารและมีอำนาจ หน้าที่ตามข้อบังคับของธนาคาร

มาตรา ๒๗

ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทนของธนาคารและ เพื่อการนี้ ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้พนักงานหรือลูกจ้างของธนาคารกระทำการแทน ตนเฉพาะในกิจการใดก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับของธนาคาร

มาตรา ๒๘

เมื่อตำแหน่งผู้จัดการว่างลง หรือผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ รองผู้จัดการเป็นผู้รักษาการแทนหรือทำการแทนผู้จัดการ แล้วแต่กรณี นครณินที่ไม่มีรองผู้จัดการ หรือรองผู้จัดการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการ แต่งตั้งพนักงานของธนาคารคนหนึ่ง ในระดับหรือตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ของธนาคารเป็นผู้รักษาการหรือทำการแทน ผู้จัดการ แล้วแต่กรณี ให้ผู้รักษาการแทนหรือทำการแทนผู้จัดการมีอำนาจหน้าที่อย่างเดียวกับ ผู้จัดการ

มาตรา ๒๕

เพื่อประโยชน์ในการกำกับควบคุมและการตรวจสอบกิจการภายในของธนาคาร ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบไม่เกินห้าคน เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของธนาคารและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้จัดการ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๐

ในระหว่างที่ธนาคารมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และกรรมการบริหาร ได้รับเบี้ยประชุมหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๑

กรรมการหรือกรรมการบริหารต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายใด ๆ อันเกิดขึ้น แก่ธนาคาร หากมีการดำเนินการ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้ร่วมทำกิจการนั้น ๆ หรือกิจการดังกล่าวได้กระทำไปโดยมิได้อาศัยมติของที่ประชุมคณะกรรมการ หรือได้คัดค้านในที่ประชุม คณะกรรมการโดยปรากฏในรายงานการประชุม หรือได้ทำหนังสือคัดค้านยื่นต่อประธานที่ประชุมภายใน สามวันนับแต่วันที่มีการรับรองรายงานการประชุม

หมวด ๔**การกำกับ การดำเนินงาน และการควบคุม****มาตรา ๓๒**

ในระหว่างที่ธนาคารมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคาร เพื่อการนี้จะสั่งให้ ธนาคารชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของธนาคารซึ่งขัดต่อ นโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแล รวมทั้งมีอำนาจ สั่งให้ธนาคารปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวน ข้อเท็จจริง ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของธนาคารได้

เมื่อธนาคารไม่มีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การกำกับดูแลความ มั่นคงของธนาคารและมีอำนาจ

ตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารได้ ในการนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะมอบหมาย ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยปฏิบัติการดังกล่าวทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนก็ได้

มาตรา ๓๓

ให้ธนาคารดำรงเงินกองทุนเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพัน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔

ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายเนื่องจากการดำเนินธุรกิจตามคำสั่งของ รัฐมนตรี ตามมาตรา ๓๒ หรือตามข้อตกลงที่ธนาคารทำไว้กับรัฐบาล กระทรวงการคลังอาจพิจารณา ชดเชย ความเสียหายให้แก่ธนาคารตามความเหมาะสม ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และให้ ยื่นขอรับการชดเชยความเสียหายดังกล่าวในรอบปีบัญชีถัดไป

หมวด ๕

การประชุมผู้ถือหุ้น

มาตรา ๓๕

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมสามัญของผู้ถือหุ้นปีละหนึ่งครั้งภายใน หนึ่งร้อย ยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของแต่ละปี เพื่อพิจารณากิจการดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานกิจการประจำปีของธนาคาร
- (๒) อนุมัติงบดุล บัญชีกำไรและขาดทุน
- (๓) อนุมัติการจัดสรรกำไรสุทธิ
- (๔) ตั้งผู้สอบบัญชีประจำปี
- (๕) เลือกตั้งกรรมการ
- (๖) เรื่องอื่น ๆ

มาตรา ๓๖

คณะกรรมการจะเรียกประชุมวิสามัญของผู้ถือหุ้นเมื่อใดก็ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๗

องค์ประชุมสามัญและวิสามัญของผู้ถือหุ้นจะต้องประกอบด้วยผู้ถือหุ้น หรือผู้แทนของผู้ถือหุ้นที่มีจำนวนหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน หุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด

หมวด ๖**การให้กู้ยืมเงิน****มาตรา ๓๘**

การให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เป็นไปตามข้อบังคับของธนาคาร ในข้อบังคับนั้น ให้กำหนดลักษณะของผู้กู้ วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน ระยะเวลา การชำระเงินกู้ จำนวนขั้นสูงของเงินกู้ การให้มีหรือยกเว้นหลักประกันเงินกู้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ การชำระหนี้เงินกู้ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๗**การจัดการเงินทุน****มาตรา ๓๙**

ในการจัดการเงินทุนเพื่อดำเนินงานของธนาคาร ให้ธนาคารมีอำนาจ

- (๑) กู้ยืมเงินตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
- (๒) ออกตราสารทางการเงิน
- (๓) ขายหรือขายลดช่วงตัวเงินแก่สถาบันการเงินต่าง ๆ ตามข้อบังคับของธนาคาร
- (๔) รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือบุคคลอื่น

มาตรา ๔๐

ในระหว่างที่ธนาคารมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ ธนาคารอาจขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมจากแหล่งเงินกู้ในต่างประเทศ หรือ

ภายในประเทศได้ แต่จำนวนเงินกู้ที่ธนาคารจะขอให้รัฐบาลค้ำประกันเมื่อรวมกับต้นเงินกู้ ที่การค้ำประกันของรัฐบาลยังค้างอยู่ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของเงินกองทุนของธนาคาร
การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาทเพื่อทราบยอดรวมของ เงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้วิธีเทียบค่าโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญา

หมวด ๘ การจัดสรรกำไร

มาตรา ๔๑

กำไรสุทธิประจำปีที่เหลือจากการจัดสรรเพื่อจ่ายเป็นเงินปันผล บำเหน็จรางวัล ประจำปีตามมาตรา ๓๐ และเงินสำรอง ให้โอนเข้าบัญชีกำไรสะสม

มาตรา ๔๒

ทุกคราวที่ธนาคารจ่ายเงินปันผล ให้ธนาคารจัดสรรกำไรสุทธิไว้เป็นเงินสำรอง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของเงินปันผลที่จ่าย เมื่อเงินสำรองตามวรรคหนึ่งมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินมูลค่าหุ้นที่ชำระแล้ว หรือมากกว่านั้น ธนาคารจะงดการจัดสรรหรือลดจำนวนเงินที่จะต้องจัดสรรเป็นเงินสำรองก็ได้

หมวด ๙ การสอบบัญชีและรายงาน

มาตรา ๔๓

ให้คณะกรรมการจัดให้มีการสอบบัญชีของธนาคารอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

มาตรา ๔๔

ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของแต่ละปี ให้คณะกรรมการ เสนอบุคคลและบัญชีกำไรขาดทุนซึ่งผู้สอบบัญชีได้รับรองแล้วต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อ พิจารณา และให้คณะกรรมการเสนอรายงานกิจการประจำปีของธนาคารต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นพร้อมกันด้วย

มาตรา ๔๕

ให้ธนาคารเสนอรายงานกิจการประจำปี งบดุล และบัญชีกำไรขาดทุนที่ได้รับ อนุมัติ จากที่ประชุมผู้ถือหุ้นแล้วต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบ วันนับแต่วันสิ้นปี บัญชีของแต่ละปี รายงานตามวรรคหนึ่งให้กล่าวถึงผลงานของธนาคารในปีที่ล่วงมาแล้ว คำชี้แจง เกี่ยวกับ นโยบายของธนาคาร และแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป

หมวด ๑๐**บทเบ็ดเสร็จ****มาตรา ๔๖**

เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าธนาคารมีความพร้อมและสถานะมั่นคง และที่ประชุม ผู้ถือหุ้นมีมติเห็นชอบด้วยแล้วให้คณะกรรมการเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อขอความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน หุ้นและผู้ถือหุ้น การ ประชุม ผู้ถือหุ้น บัญชีและรายงาน และหุ้นกู้ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัดมาใช้บังคับแก่ ธนาคารด้วย โดยอนุโลมบทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗

ให้ออนบรคากิจการ สินทรัพย์ หนี้สิน ทุน กำไรสะสม เงินสำรอง ตลอดจนสิทธิ และความรับผิดชอบของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมตาม พระราชบัญญัติบรรษัทเงินทุน อุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของธนาคาร ให้ทุนที่โอนมาตามวรรคหนึ่งเป็นทุนเรือนหุ้นของธนาคาร และให้ผู้ถือหุ้นของบรรษัทเงินทุน อุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นผู้ถือหุ้นของธนาคารตามจำนวน หุ้นที่โอนมาตามวรรคหนึ่ง โดยให้ถือว่าใบหุ้น ของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นใบหุ้นของธนาคารจนกว่าจะมีการ ออกใบ หุ้นใหม่ให้แก่ผู้ถือหุ้น

มาตรา ๔๘

ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม ทำหน้าที่ คณะกรรมการ และให้นำการประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการ ให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ บรรษัทเงินทุน อุตสาหกรรมขนาดย่อมตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๕

ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้จัดการทั่วไปของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม เป็นผู้จัดการของธนาคาร โดยมีข้อกำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขการทำงาน การพ้นจากตำแหน่ง การเลิกจ้าง การประเมินผลการทำงาน และค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นตามสัญญาจ้างที่ทำไว้ต่อบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และไม่ให้อีกว่าการเปลี่ยนไปเป็นผู้จัดการของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้อีกว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นผู้จัดการทั่วไปของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นระยะเวลาที่ทำงานให้แก่ธนาคาร

มาตรา ๕๐

ให้พนักงานและลูกจ้างของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของธนาคาร โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิม ไปพลางก่อน และให้ธนาคารกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นของบุคคลดังกล่าวใหม่ให้เสร็จ ล่วงภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับการเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของธนาคารตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ถือว่าเป็นการ ออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้อีกว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม เป็นระยะเวลาที่ทำงานให้แก่ธนาคาร

มาตรา ๕๑

ให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งจดทะเบียนแล้ว ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังคงอยู่ต่อไป โดยให้ธนาคารที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้มีฐาน

2. ส่วนของนโยบายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย**วิสัยทัศน์ (Vision)**

เป็นสถาบันการเงินที่มั่นคงแข็งแรง เพื่อการพัฒนาของรัฐ ที่ช่วยเหลือและสนับสนุน SMEs ไทย

พันธกิจ (Mission)

- สนับสนุนนโยบายภาครัฐในการช่วยเหลือและส่งเสริม SMEs โดยให้บริการทางการเงินและบริการอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการของ SMEs ไทย และส่งเสริมและพัฒนา SMEs ไทย ให้มีศักยภาพ

- พัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมรองรับการเติบโตของลูกค้าธนาคารเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบบริหารจัดการขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

ค่านิยมองค์กร “FIRST”

F : Friend เราเป็นเพื่อนที่ดีของ STAKEHOLDER

I : Integrity ดำเนินธุรกิจถูกต้อง เชื่อถือได้

R : Resourcefulness เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

S : Service ระบบการให้บริการที่ดี และมีคุณภาพ

T : Team & Transparency สร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล

3. นโยบายของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ตามนโยบายของรัฐบาล

ประกาศ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ธนาคารเป็นผู้นำเพื่อการสร้างสังคมผู้ประกอบการ ไทย และสนับสนุนการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของ SMEs ด้วยทีมงานที่มีคุณภาพและการดำเนินกิจการโดยคำนึงถึงผลประโยชน์แห่งชาติเป็นหลัก ทั้งนี้มิได้มีวัตถุประสงค์ที่จะมุ่งแสวงหากำไรสูงสุดเป็นอันดับแรก โดยมีความมุ่งมั่นที่จะผลักดันระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็งเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ภายใต้การบริหารงานที่เปี่ยมด้วยธรรมาภิบาล หรือการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Good Corporate Governance)

ธนาคารได้ตระหนักถึงความสำคัญต่อการรักษามาตรฐานการดำเนินงาน ในแนวทางการดำเนินธุรกิจ ต่อสังคมและประเทศไทย โดยธนาคารฯ ได้จัดทำคู่มือจริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคาร ผู้บริหาร และพนักงาน ซึ่งในครั้งนี้ธนาคารฯ ได้ทบทวนและปรับปรุงคู่มือจริยธรรม

และจรรยาบรรณฯ ให้มีความเหมาะสมต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง จึงขอให้ผู้บริหารและพนักงานทุกท่านทำความเข้าใจ และยึดถือปฏิบัติตามคู่มือฉบับนี้ คู่มือจริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคาร ผู้บริหาร และพนักงาน

ความหมายของจริยธรรมและจรรยาบรรณ

จริยธรรม คือ คุณความดีที่ใช้เป็นข้อปฏิบัติในการประพฤติที่ดีที่ชอบ โดยมีพื้นฐานมาจากกฎหมายหรือศีล หรือจากประเพณีวัฒนธรรมของคนในแต่ละสังคม

จรรยาบรรณ คือ หลักความประพฤติปฏิบัติอันเหมาะสมแสดงถึงคุณธรรมและจริยธรรมที่พึงปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพที่บุคคลในแต่ละวิชาชีพได้ประมวลขึ้นเป็นหลักเพื่อให้สมาชิกในสาขาวิชาชีพนั้น ๆ ยึดถือปฏิบัติ โดยมุ่งเน้นถึงจริยธรรมปลูกฝัง และเสริมสร้างให้สมาชิกมีจิตสำนึกบังเกิดขึ้นในตนเองเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกที่ควร และมุ่งหวังให้สมาชิกได้ยึดถือ เพื่อรักษาชื่อเสียงและส่งเสริมเกียรติคุณของสมาชิก และสาขาวิชาชีพของตน ดังนั้น จริยธรรมและจรรยาบรรณจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการพัฒนาธนาคารและให้บริการแก่ผู้ประกอบการ SMEs ได้มีแนวทางปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งความประพฤติในชีวิตส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงาน อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการได้รับความเลื่อมใสศรัทธา และเชื่อถือจากประชาชนทั่วไป

การบริหารกิจการและสังคมที่ดี (Good Corporate Governance) คำว่า Good Corporate Governance มีหลายฝ่ายได้ให้ความหมายไว้ ได้แก่ ธรรมาภิบาล ธรรมรัฐ ประชาธิปไตย ปกครองที่ดี ที่ปรากฏตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย “ การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ”

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี หรือการบริหารและการกำกับดูแลองค์กรที่ดี หมายถึง กติกา หรือกฎเกณฑ์การบริหารการปกครองที่ดี เหมาะสมและเป็นธรรมที่ใช้ในการธำรงรักษาสังคมบ้านเมือง อันหมายถึงแนวทางในการจัดระเบียบ เพื่อให้สังคมของประเทศทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาชน องค์กร ชุมชน สมาคม และนิติบุคคลต่าง ๆ สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และตั้งมั่นอยู่ในความถูกต้องเป็นธรรมตามหลักพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี การสร้างระบบบริหารกิจการและสังคมที่ดี เป็นสิ่งจำเป็นที่หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องสนับสนุนให้เกิดขึ้น ธนาคาร ในฐานะเป็นกลไกของรัฐด้านเศรษฐกิจ ซึ่งมีบทบาทพัฒนาสนับสนุนวิสาหกิจ SMEs และสร้างสังคมผู้ประกอบการได้ จึงเห็นสมควรกำหนดหลักการ ขึ้นพื้นฐาน เพื่อใช้ทำความเข้าใจ และธำรงค้ำสร้างจิตสำนึกให้ผู้บริหารและพนักงานเข้าใจบทบาทหน้าที่และร่วมกันสนับสนุนระบบ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี มีดังนี้

หลักคุณธรรมในการบริหารเพื่อการบริการให้แก่ผู้ประกอบการ

1. หลักการบริหารกิจการและสังคมที่ดี

- **หลักนิติธรรม** หมายถึง การดำเนินงานหรือการกำหนดกฎเกณฑ์ กติกา และเงื่อนไขที่มีความเสมอภาคและเป็นธรรม โดยเป็นที่ยอมรับและมีความเท่าเทียมกันในการยึดถือปฏิบัติ

- **หลักคุณธรรม** หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้อง ดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้พนักงานธนาคารประพฤติปฏิบัติตามจรรยาบรรณของธนาคาร และยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นตัวอย่างแก่สังคมอย่างซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน และมีระเบียบวินัย

- **หลักความโปร่งใส** หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยปรับปรุงกลไกการทำงานของธนาคารให้มีความ โปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา เพียงพอและมีกระบวนการให้ลูกค้าตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

- **หลักความมีส่วนร่วม** หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจสำคัญๆของธนาคาร ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็น การแสดงประชามติ การแสดงประชามติ หรืออื่น ๆ

- **หลักความรับผิดชอบ** หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อ การใส่ใจ การกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาของลูกค้า และการยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ และจากการดำเนินงาน รวมทั้งความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบและประเมินผล

- **หลักความคุ้มค่า** หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้พนักงานมีความประหยัด รักษาผลประโยชน์ของธนาคาร ใช้ปัจจัยในการผลิตอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์งานบริการที่มีคุณภาพและแข่งขันได้ รวมทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- **หลักการปกครอง** หมายถึง การบริหารจัดการ พึ่งยึดถือความเสมอภาคและความ เป็นหนึ่งขององค์กร ผู้บริหารและพนักงานพึงตระหนักว่าตนเป็นคนขององค์กรโดยไม่มีการแบ่งแยก

2. อุดมการณ์ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

2.1 ยึดมั่นในความซื่อสัตย์ สุจริต ความถูกต้อง ยุติธรรม

2.2 มุ่งมั่นที่จะสนับสนุน ช่วยเหลือ พัฒนาวิสาหกิจ SMEs ตามพันธกิจของธนาคาร

2.3 ปฏิบัติอย่างเสมอภาค และเป็นที่เชื่อถือต่อผู้ที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน (Stakeholders)

3. จริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย

3.1 จริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคารที่มีต่อผู้ถือหุ้น

3.1.1 ธนาคาร จะปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกันในการเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศของธนาคารอย่างครบถ้วน เพียงพอ ยุติธรรม และ โปร่งใส กำหนดสิทธิการออกเสียงในการประชุมของผู้ถือหุ้นอย่างชัดเจน

3.1.2 ธนาคาร จะบริหารงานด้วยความรู้ความสามารถที่ดีมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กิจการมีความเจริญเติบโตก่อให้เกิดผลตอบแทนที่เหมาะสมต่อผู้ถือหุ้น

3.1.3 ธนาคาร จะจัดกระบวนการประชุมผู้ถือหุ้นในลักษณะที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน ธนาคาร จะส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้น ทุกรายมีโอกาสมากพอเท่าเทียมกัน ในการแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมทั้งให้ความสำคัญต่อข้อเสนอแนะของผู้ถือหุ้น และนำข้อเสนอแนะที่ดีไป ปฏิบัติให้บังเกิดผล

3.2 จริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคารที่มีต่อลูกค้า

3.2.1 ธนาคาร จะปฏิบัติต่อลูกค้าและประชาชนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นธรรม และรักษาประโยชน์ของลูกค้าทุกคนด้วยความเสมอภาค

3.2.2 ธนาคาร จะสร้างสรรค์และให้บริการด้วยคุณภาพ เพื่อให้ลูกค้ามีความพึงพอใจ

3.2.3 ธนาคาร จะรักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ต่อลูกค้า ไม่นำข้อมูลลูกค้าไปแสวงหาผลประโยชน์และไม่สร้างความหวังให้แก่ลูกค้าในสิ่งที่ธนาคาร ไม่สามารถกระทำให้ได้

3.2.4 ธนาคาร จะรักษาผลประโยชน์ของลูกค้า ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และเป็นประโยชน์ต่อลูกค้าอย่างสม่ำเสมอ

3.3 จริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคารที่มีต่อพนักงานของธนาคาร

3.3.1 ธนาคาร จะให้ผลตอบแทนที่เหมาะสมกับหน้าที่ ผลงานและความรับผิดชอบ

3.3.2 ธนาคาร จะจัดให้มีสวัสดิการที่เหมาะสมแก่พนักงาน

3.3.3 ธนาคาร จะจัดสถานที่ทำงานและสภาพการทำงานที่ถูกต้อง สุขลักษณะ มีความปลอดภัยต่อพนักงาน

3.3.4 ธนาคาร จะให้ความสำคัญ และส่งเสริมสนับสนุนให้พนักงานมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

3.3.5 ธนาคาร จะส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถของพนักงานอย่าง ต่อเนื่อง

3.4 จริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคารที่มีต่อสถาบันการเงินอื่น และคู่แข่ง

3.4.1 ธนาคาร จะดำเนินธุรกิจอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขันที่เป็นธรรม

3.4.2 ธนาคาร จะให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ เพื่อ ป้องกันความเสียหายใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นต่อระบบสถาบันการเงิน

3.4.3 ธนาคาร จะส่งเสริมการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่นำมาซึ่งความเข้าใจอัน ดีระหว่างกัน

3.5 จริยธรรมและจรรยาบรรณของธนาคารที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ

3.5.1 ธนาคาร จะรับผิดชอบต่อสังคม ประเทศชาติ และสนับสนุนการระดมเงิน เพื่อพัฒนาประเทศ

3.5.2 ธนาคาร จะไม่ฝักใฝ่การเมือง และจะวางตัวเป็นกลางอย่างเคร่งครัด เพื่อ สร้างสรรค์ประโยชน์ให้สังคมและประเทศชาติ

3.5.3 ธนาคาร จะไม่ให้ความร่วมมือหรือสนับสนุนลูกค้าใด ๆ ที่ทำธุรกิจอันไม่ ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นภัยต่อสังคมและความมั่นคงของประเทศชาติ

3.5.4 ธนาคารจะดำเนินธุรกิจตามกฎหมาย และปฏิบัติตามกฎหมายอย่าง เคร่งครัด

3.5.5 ธนาคาร จะให้ความร่วมมือและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และ กิจกรรมทางสังคมตามความเหมาะสม

3.5.6 ธนาคาร จะมีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นที่สาขาธนาคารตั้งอยู่ โดยจะ สร้างสังคมผู้ประกอบการแก่ท้องถิ่นนั้น ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนา ประเทศ

4. จริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้บริหาร

ผู้บริหาร หมายถึง คณะกรรมการธนาคาร คณะกรรมการบริหาร และผู้บริหาร ระดับสูงของธนาคาร ซึ่งได้รับการคัดสรรแล้วว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีภาวะผู้นำ และมีความสามารถ ควบคุมการดำเนินงานของธนาคาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นเพื่อให้ธนาคาร บรรลุเป้าหมายผู้บริหารของธนาคารพึงปฏิบัติดังนี้

4.1 พึงบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์สูงสุดของธนาคาร

4.2 พึงปฏิบัติหน้าที่โดยประยุกต์ความรู้ และทักษะการบริหารจัดการอย่างสุดความสามารถในทุกกรณี และไม่บริหารจัดการธนาคารอย่างขาดความระมัดระวัง หรือขาดการไตร่ตรอง

4.3 พึงบริหารงานด้วยความระมัดระวัง รอบคอบ และไม่สร้างข้อผูกมัดที่อาจขัดแย้งกับหน้าที่ของตนในภายหลัง

4.4 พึงรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของตนเอง ตลอดจนสามารถชี้แจงหรืออธิบายได้

4.5 ไม่พึงแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องโดยใช้ข้อมูลใด ๆ ของธนาคาร ซึ่งยังไม่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะ และไม่ดำเนินการใด ๆ ในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ของธนาคาร

4.6 ไม่พึงเปิดเผยข้อมูลของธนาคารต่อบุคคลภายนอก

4.7 ไม่พึงผลักภาระและความรับผิดชอบแก่ผู้ได้บังคับบัญชาตามสายงาน รวมถึงระหว่างสายงาน ควรรับผิดชอบอย่างสง่างาม

4.8 พึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความสามารถของพนักงาน โดยให้โอกาสพนักงานอย่างทั่วถึงกันและสม่ำเสมอ

4.9 พึงปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพนักงานอย่างเคร่งครัดและรับฟังข้อเสนอแนะของพนักงาน

4.10 พึงปฏิบัติต่อพนักงานด้วยความสุภาพ และให้ความเคารพต่อความเป็นปัจเจกบุคคลและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และหลีกเลี่ยงการดำเนินการใด ๆ ที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งอาจคุกคามและสร้างความกดดันต่อสภาพจิตใจของพนักงาน

4.11 พึงเน้นย้ำให้พนักงานเข้าใจในเรื่องจรรยาบรรณและบทบาทซึ่งพนักงานปฏิบัติได้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่อยู่ในกรอบของจรรยาบรรณทั่วทั้ง ธนาคาร

4.12 พึงให้ความมั่นใจกับพนักงาน ในเรื่องสวัสดิการ ผลตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นธรรมแก่พนักงาน

4.13 ไม่พึงฝักใฝ่การเมือง แต่สามารถใช้สิทธิทางการเมืองเพื่อสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยในทางที่ถูกต้อง

4.14 พึงสนใจให้บริการลูกค้าด้วยความเต็มใจและสุภาพ โดยการแนะนำให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อลูกค้า เมื่อลูกค้าต้องการหรือเมื่อลูกค้ามีปัญหา

4.15 พึงมีความจริงใจต่อลูกค้าและรักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับลูกค้า ไม่สร้าง ความหวังให้แก่ลูกค้าในสิ่งที่ธนาคารไม่สามารถทำได้

4.16 พึงรักษาความลับ โดยพนักงานต้องรักษาข้อมูลของธนาคารและของลูกค้าไว้เป็นความลับ โดยไม่เปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารของธนาคารที่ยังไม่ควรเปิดเผย และไม่ให้นำข่าวสารหรือข้อมูลใด ๆ ที่ผู้มีอำนาจสั่งการยังไม่อนุญาต

4.17 พึงปลูกฝังจิตสำนึกให้พนักงานทุกระดับมีความรับผิดชอบต่องาน โดยไม่กระทำการใดที่จะมีผลเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

4.18 พึงปฏิบัติหรือควบคุมให้พนักงานปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

4.19 พึงปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่มีต่อลูกค้าอย่างเคร่งครัด หากไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดได้ ควรรีบแจ้งให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจสูงสุด

5. จริยธรรมและจรรยาบรรณของพนักงาน

5.1 พึงปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ทั้งต่อธนาคารและต่อตนเอง ไม่เบียดบังหรือแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบจากการทำงาน หรือเห็นแก่อำิสสินจ้างใด ๆ อันส่งเจตนาไปในทางทุจริตไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม

5.2 พึงประพฤติตนเหมาะสมกับการเป็นพนักงานธนาคาร ทั้งด้านกิริยา มารยาท การวางตัว และการแต่งกาย เพื่อสร้างความเชื่อถือให้แก่ตนเองและธนาคาร

5.3 พึงรักษาชื่อเสียงของตนเอง สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และต้องอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม

5.4 พึงรักษาผลประโยชน์ของธนาคาร โดยไม่กระทำการใด ๆ ที่จะทำให้ธนาคารสูญเสียประโยชน์ ไม่เบียดบังประโยชน์ของธนาคารไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวหรือลูกค้า

5.5 พึงรักษาทรัพย์สินของธนาคาร โดยพนักงานมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการใช้ทรัพย์สินของธนาคารให้เกิดประโยชน์สูงสุด และดูแลมิให้ทรัพย์สินของธนาคารต้องเสียหาย ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอันเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของธนาคาร

5.6 พึงรักษาชื่อเสียงอันดีงามของธนาคาร โดยไม่ให้ร้ายหรือให้ข้อมูลข่าวสารอันจะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่ธนาคาร

5.7 พึงสนใจให้บริการลูกค้าด้วยความเต็มใจและสุภาพ โดยการแนะนำให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อลูกค้า เมื่อลูกค้าต้องการหรือเมื่อลูกค้ามีปัญหา

5.8 พึงมีความจริงใจต่อลูกค้าและรักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับลูกค้าไม่สร้างความหวังให้แก่ลูกค้าในสิ่งที่ธนาคารไม่สามารถทำให้ได้

5.9 พึ่งรักษาความลับโดยพนักงานต้องรักษาข้อมูลของธนาคารและของลูกค้าไว้เป็นความลับ โดยไม่เปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารของธนาคารที่ยังไม่ควรเปิดเผยและไม่ให้ข่าวสารหรือข้อมูลใด ๆ ที่ผู้มีอำนาจสั่งการยังไม่อนุญาต

5.10 ไม่พึงใช้อุปกรณ์หรือบุคลากรของธนาคารเพื่อประโยชน์แห่งตนหรือประโยชน์เชิงธุรกิจของตน

5.11 ไม่พึงกระทำการให้และรับของขวัญซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าปกติที่วิญญูชนพึงให้กันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่ว่าโอกาสใด ๆ ก็ตาม

5.12 ไม่พึงรับของขวัญหรืออามิสสินจ้างจากผู้อื่นจากลูกค้าหรือผู้อื่นที่ทำธุรกิจกับธนาคาร และควรรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

5.13 ไม่พึงฝักใฝ่การเมือง แต่สามารถใช้สิทธิทางการเมืองเพื่อสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยในทางที่ถูกต้อง

5.14 ไม่พึงทำธุรกิจโดยอาศัยชื่อของธนาคาร โดยพนักงานไม่พึงประกอบธุรกิจใด ๆ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการของธนาคาร หรือแอบอ้างชื่อเสียงของธนาคารไปใช้ในกิจกรรมของตนเองไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม

6. ข้อพึงปฏิบัติของพนักงาน

การปฏิบัติงานของพนักงาน มีผลต่อความเจริญก้าวหน้าของธนาคาร หากพนักงานปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ธนาคารก็จะมีความเจริญก้าวหน้า ดังนั้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับธนาคารและพนักงาน พนักงานจึงควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

6.1 ปฏิบัติงานอย่างตั้งใจ เสียสละ และมีประสิทธิภาพมุ่งมั่นไปสู่ความสำเร็จของงานเพื่อประโยชน์แก่ธนาคารเป็นส่วนรวม ไม่เกี่ยงงานกันหรือคิดว่าเป็นธุระไม่ใช่ทั้งที่มีผลกระทบต่อองค์กร

6.2 ปฏิบัติตามคำสั่งโดยชอบของผู้บังคับบัญชา ไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนระเบียบ หรือการกระทำใด ๆ อันเป็นการส่อเจตนาไม่สุจริต

6.3 ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานแก่เพื่อนร่วมงานและลูกค้า

6.4 ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ประพฤติปฏิบัติต่อกันด้วยความสุภาพ รู้จักเสียสละอดทนอดกลั้น และให้อภัยซึ่งกันและกัน

6.5 ไม่แบ่งแยกหรือยกตนข่มผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นฐานะ ตำแหน่งหรือด้วยคุณค่าทางวัตถุนิยมใด และต้องเป็นมิตรที่ดีต่อกัน

6.6 ร่วมมือร่วมใจกันทำงานเดียวกันหรือข้ามหน่วยงาน เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

6.7 มีความเอื้ออาทรต่อกัน เอื้อเพื่อเอื้อแก่และรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา เพื่อจะไม่ทำให้มองกันในแง่ร้าย

6.8 รู้จักกาลเทศะและประณีประนอม ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บังคับบัญชาในการปรับปรุงงานอย่างบริสุทธิ์ใจ เพื่อให้องค์กรโดยรวมดีขึ้น

6.9 ถ่ายทอดและสอนงานในความรับผิดชอบให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือเพื่อนร่วมงานอย่างตรงไปตรงมา ไม่ปิดบัง และด้วยความปรารถนาดี

6.10 ควบคุมดูแลและพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางปฏิบัติตลอดจนให้คำปรึกษาด้วยความเป็นมิตรหรือเป็นที่เล็งในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ รับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา

6.11 ผู้บังคับบัญชาที่ดีต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการงานและส่วนตัวให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

6.12 มีความยุติธรรม ไม่ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อสนองประโยชน์ หรือความต้องการของตนทั้งทางตรงและทางอ้อม

6.13 ไม่บังคับ ข่มเหง หรือฝืนใจผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อสนองประโยชน์หรือความต้องการของตนทั้งทางตรงและทางอ้อม

6.14 ผู้บังคับบัญชาต้องคำนึงถึงความรักสามัคคีในหมู่คณะ ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยก หรือแบ่งพรรคแบ่งฝ่ายในธนาคาร

6.15 ต้อนรับลูกค้าด้วยความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส และแสดงให้เห็นว่าพนักงานเอาใจใส่และยินดีช่วยเหลือลูกค้าด้วยความจริงใจ ปฏิบัติต่อลูกค้าทุกคนด้วยความเสมอภาค ไม่เลือกชั้นวรรณะ และสร้างความประทับใจที่ดีให้แก่ลูกค้า

6.16 หลีกเลี่ยงการโต้แย้งหรือโต้เถียงกับลูกค้า ต้องระลึกลูกค้าเสมอว่าลูกค้าเป็นฝ่ายถูก หากลูกค้าเข้าใจผิดจะต้องชี้แจงจนเป็นที่พอใจ และเมื่อพบว่าคำขอของลูกค้าไม่อยู่ในกรอบและระเบียบที่ธนาคารจะให้บริการได้ ให้แสดงความเห็นใจและปฏิเสธอย่างนุ่มนวล

6.17 สนใจให้บริการลูกค้าด้วยความเต็มใจ แนะนำให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อลูกค้าหรือเมื่อลูกค้ามีปัญหา

6.18 ไม่รับอามิสสินจ้างจากลูกค้าไม่ว่าจะในสถานที่ใดและโอกาสใด เมื่อลูกค้าขอให้ทำในสิ่งที่ผิดระเบียบของธนาคาร จะต้องปฏิเสธและบอกรายละเอียดอย่างสุภาพ นอกจากนั้นต้องไม่

แนะนำหรือชี้ช่องทางให้ลูกค้ากระทำการใด ๆ ที่จะเป็นการเอาเปรียบธนาคาร หรือนำข้อธนาคารไปแอบอ้างเพื่อประโยชน์นั้นจะเกี่ยวข้องกับธนาคารโดยตรงหรือทางอ้อม

6.19 มีความจริงใจต่อลูกค้า รักษาความลับสัญญาที่ให้ไว้ต่อลูกค้า และไม่สร้างความหวังให้แก่ลูกค้าในสิ่งที่ธนาคารไม่สามารถกระทำให้ได้

6.20 ให้บริการแก่ลูกค้าด้วยความรวดเร็ว และตรงเวลาทุกครั้งที่มีการนัดหมาย อย่าปล่อยให้ลูกค้ารอคอยโดยไม่บอกเหตุผลให้ลูกค้าทราบ

7. ความขัดแย้งทางผลประโยชน์

เพื่อเป็นการป้องกันการขัดแย้งทางผลประโยชน์ ธนาคารได้กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการป้องกัน โดยที่การตัดสินใจใด ๆ ของบุคลากรทุกระดับในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจจะต้องปราศจากอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมของความต้องการส่วนตัว ของครอบครัว หรือบุคคลผู้ใกล้ชิด บุคลากรทุกคนจะต้องปฏิบัติงานเต็มเวลาให้กับธนาคารอย่างสุดความสามารถ และไม่ควรมีผลประโยชน์ทางธุรกิจอื่นใดภายนอกธนาคาร อันจะเป็นการเบียดบังการทุ่มเทเอาใจใส่ในหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อธนาคาร ในกรณีที่มีการกระทำบางอย่างซึ่งเป็นประโยชน์ต่อธนาคาร แต่ไม่สอดคล้องกับผลประโยชน์ที่แตกต่างกันของผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่ม ธนาคารจะพิจารณาปัญหาดังกล่าวอย่างรอบคอบ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีเหตุมีผล เป็นอิสระ ภายใต้กรอบจริยธรรมที่ดี เพื่อผลประโยชน์ของธนาคารเป็นสำคัญและเปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบทุกครั้ง ขณะเดียวกันก็จะให้มีการจำกัดขอบเขตแห่งเสรีภาพในกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคลากรทุกระดับให้น้อยที่สุด

4. รางวัลที่ได้จากการบริหารจัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เอสเอ็มอีแบงก์คว้ารางวัล “Best Website” จาก ADFIAP

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (เอสเอ็มอีแบงก์) ได้รับรางวัลชนะเลิศ “Best Website” (www.smebank.co.th) จากสมาคมสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเอเชียและแปซิฟิก (Association of Development Financing Institutions in Asia and the Pacific : ADFIAP) คณะกรรมการคัดเลือกให้รางวัลโดยพิจารณาจาก

1. เว็บไซต์มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างยั่งยืน
2. มีเนื้อหาที่ละเอียดและชัดเจน
3. ใช้งานง่ายและมีคำแนะนำสำหรับการเข้าใช้งาน
4. มีการออกแบบและรูปแบบที่สวยงาม
5. มีนวัตกรรมทางเทคนิคและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

เอสเอ็มอีแบงก์คว้ารางวัล “Best Website” จาก ADFIAP

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (เอสเอ็มอีแบงก์) ได้รับรางวัลชนะเลิศ “Best Website” (www.smebank.co.th) จากสมาคมสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเอเชียและแปซิฟิก (Association of Development Financing Institutions in Asia and the Pacific : ADFIAP) คณะกรรมการคัดเลือกให้รางวัลโดยพิจารณาจาก

1. เว็บไซต์มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างยั่งยืน
2. มีเนื้อหาที่ละเอียดและชัดเจน
3. ใช้งานง่ายและมีคำแนะนำสำหรับการเข้าใช้งาน
4. มีการออกแบบและรูปแบบที่สวยงาม
5. มีนวัตกรรมทางเทคนิคและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

Best Annual Report 2012

เอสเอ็มอีแบงก์ คว้ารางวัลชนะเลิศ “The ADFIAP Awards 2013” ในการประกวด Special Awards สาขา Best Annual Report 2012 จากสมาคมสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเอเชียและแปซิฟิก (ADIFAP) ซึ่งมีสมาชิก 131 องค์กร 45 ประเทศ เกณฑ์ตัดสินพิจารณาจาก

1. เปิดเผยการจัดการทางการเงินและข้อมูลการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. มีการระบุวาระการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ชัดเจน
3. เนื้อหาง่ายต่อการเข้าใจและชัดเจน
4. การออกแบบสะดุดตา

5. องค์กรประกอบโดยรวม มีลักษณะเฉพาะตัวและมีความเป็นนวัตกรรมที่โดดเด่นด้วยการใช้กระดาศกรีนออฟเซตพัฒนาขึ้นเพื่อตอบโจทย้ความต้องการที่ช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโลก

ประเภทกิจการ	วิสาหกิจขนาดย่อม		วิสาหกิจขนาดกลาง	
	จำนวนการจ้างงาน	มูลค่าสินทรัพย์ถาวร	จำนวนการจ้างงาน	มูลค่าสินทรัพย์ถาวร
กิจการผลิตสินค้า	ไม่เกิน 50 คน	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	เกินกว่า 5 คน แต่ไม่เกิน 200 คน	เกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท
กิจการให้บริการ	ไม่เกิน 50 คน	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	เกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน	เกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25 คน	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	เกินกว่า 25 คน แต่ไม่เกิน 50 คน	เกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 100 ล้านบาท
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15 คน	ไม่เกิน 30 ล้านบาท	เกินกว่า 15 คน แต่ไม่เกิน 30 คน	เกินกว่า 30 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 60 ล้านบาท

นิยาม SMEs ตามคำจำกัดความของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

*มูลค่าสินทรัพย์ถาวร : พิจารณาจาก

ก. มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่รวมที่ดิน ตามที่ปรากฏในงบการเงินล่าสุดของกิจการที่ได้จัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชี

ข. มูลค่าสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดิน ตามที่ได้รับการประเมินจากสถาบันการเงินหรือบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่น่าเชื่อถือ

ในกรณีที่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรสุทธิตาม ก. และ ข. ต่างกัน ให้ถือจำนวนที่น้อยกว่าเป็นมูลค่าสินทรัพย์ถาวร

คณะกรรมการบริหารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

1. นางพรรณชนิดตา บุญครอง ประธานกรรมการบริหาร
2. นายอนุสรณ์ มุทราธิศ กรรมการ
3. นายสมชาย หาญหิรัญ กรรมการ
4. นายวิเชิต กรวิทยาคุณ กรรมการ
5. นายสุพจน์อ่าวาส กรรมการผู้จัดการ

ประเภทสินเชื่อที่ทางธนาคารให้บริการ

Small SMEs สินเชื่อผู้ประกอบการรายย่อย

เพื่อลงทุน ขยาย ปรับปรุง เงินทุนหมุนเวียนของกิจการ

สินเชื่อ OTOP เพื่อผู้ประกอบการโอท็อปวิสาหกิจชุมชน

ให้ทุน...หมุนวิสาหกิจชุมชน (OTOP) ตั้งตัว เต็มโต ก้าวไกล ด้วยเงินใจพิเศษ

สินเชื่อเพื่อพัฒนาผลิภาพการผลิต Productivity Improvement Loan: PIL ระยะที่ 2

สนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ทุกภาคธุรกิจ พัฒนากิจการ ระบบบริหารจัดการ กระบวนการผลิต เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ใช้เพียง บสย.ค้ำประกัน

สินเชื่อเพื่อพัฒนาผลิภาพการผลิต Productivity Improvement Loan: PIL ระยะที่ 2

สนับสนุนและช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ทุกภาคธุรกิจ พัฒนากิจการ ระบบบริหารจัดการ กระบวนการผลิต เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ใช้เพียง บสย.ค้ำประกัน

สินเชื่อ Extra SMEs

สิทธิพิเศษ..สำหรับลูกค้าเดิม ประวัติชำระดี รับสิทธิ์เดิมเงินคืนสูงสุด 5 ล้านบาท ไม่ต้องมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน สินเชื่อสำหรับลูกค้าชั้นดี SME Bank ให้เงินทุนเสริมสภาพคล่องพร้อมใช้

สินเชื่อ Strong SMEs ซื่อทรัพย์สินเพื่อใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

คืนความสุข...ให้ SMEs ที่ต้องการเป็นเจ้าของโฮมออฟฟิศ ดึกแถว มินิแฟคตอรี

สินเชื่อ Happy Loan

เติมความสุข...ทางการเงิน ให้เงินทุนหมุนเวียน ลงทุน ขยาย ปรับปรุง พัฒนากิจการ...ให้ดียิ่งขึ้น

สินเชื่อ Smile Factoring

เครดิตทางการค้า... เรื่องกล้วยๆ เราช่วยคุณเงินหมุนคล่อง... เสริมสภาพคล่องธุรกิจ...สบายใจ ต่อ
ทุนเพิ่ม ไม่รู้จบ...

สินเชื่อ GREEN SMEs

สนับสนุนผู้ประกอบการตามแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรมหรือหน่วยงานพันธมิตร
ที่ดำเนินธุรกิจเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เติบโตคู่สังคม เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน พัฒนา
เชื่อมโยงสู่ AEC

สินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการใหม่ ภายใต้งบกองทุนตั้งตัวได้ นักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่ต้องการมี
เริ่มต้นธุรกิจ ให้เงินลงทุนตั้งตัว หรือหมุนเวียนธุรกิจ สินเชื่อทั่วไป

ทพ. ให้การสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคเอกชน โดยกำหนด
กิจการที่ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ไม่เกิน 200 ล้านบาท หรือตามจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง
สินเชื่อเพื่อการนำเข้า

เอสเอ็มอีแบงก์ สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ที่ทำธุรกิจนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักรวัตถุดิบ
หรือสินค้าสำเร็จรูปและอื่นๆ มีสภาพคล่องในธุรกิจ

สินเชื่อเพื่อการนำเข้า

เอสเอ็มอีแบงก์ สนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs ที่ทำธุรกิจนำเข้าสินค้าประเภทเครื่องจักรวัตถุดิบ
หรือสินค้าสำเร็จรูปและอื่นๆ มีสภาพคล่องในธุรกิจ

สินเชื่อเพื่อการส่งออก

เอสเอ็มอีแบงก์ พร้อมให้บริการด้านการส่งออกแก่ผู้ประกอบการ SMEs อย่างครบวงจร เพื่อ
ส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ธุรกิจส่งออก และช่วยเสริมสภาพคล่องให้แก่
กิจการทั้งก่อนและหลังการส่งออก

อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อ

ประเภทอัตราค่าธรรมเนียม	หน่วย : ร้อยละต่อปี	เริ่มใช้ตั้งแต่
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสำหรับลูกค้ารายย่อยชั้นดี (MRR) (Minimum Retail Rate)	9.50	27 มิถุนายน 2556
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต่ำ (MLR) (MINIMUM LOAN RATE)	7.25	1 ตุลาคม 2554
อัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำ สำหรับการให้สินเชื่อเช่าซื้อ (MHR) (MINIMUM HIRE-PURCHASE RATE)	3.875	14 พฤษภาคม 2555
อัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำ สำหรับการให้สินเชื่อลีสซิ่ง (MLSR) (MINIMUM LEASING RATE)	7.375	14 พฤษภาคม 2555
อัตราดอกเบี้ยและส่วนลดสินเชื่อเครดิตการค้า (MFR) (MINIMUM FACTORING RATE)	7.625	14 พฤษภาคม 2555
อัตราดอกเบี้ยสินเชื่อเพื่อการส่งออก (SME RATE)	เท่ากับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต่ำ (MLR)	24 เมษายน 2552

อัตราค่าธรรมเนียมการใช้บริการสินเชื่อทั่วไป

ประเภทอัตราค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม
ค่าธรรมเนียมวิเคราะห์โครงการ (Front End Fee)	ร้อยละ 1 ของวงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ
ค่าธรรมเนียมผูกพันเงินกู้ (Commitment Fee) กรณีไม่เบิกเงินกู้ภายใน 60 วัน	ร้อยละ 0.5 ของวงเงินสินเชื่อคงค้างที่ยังไม่ได้เบิกจ่าย
ค่าธรรมเนียมชำระเงินกู้คืนก่อนครบกำหนด (Prepayment Fee) ภายในระยะเวลา 3 ปี	ร้อยละ 2 ของวงเงินตามสัญญา
ค่าธรรมเนียมการใช้วงเงินกู้ประเภทเงินทุนหมุนเวียน (การออกตัวสัญญาใช้เงิน)	500 บาท ต่อปี
ค่าธรรมเนียมการตรวจงวดงานและสินค้าคงเหลือ กรณีตรวจงวดงาน เมื่อมีความคืบหน้าของงวดงานการก่อสร้าง	600 บาทต่อครั้ง
กรณีตรวจจำนวนสินค้าคงเหลือ ก่อนเบิกจ่ายงวดต่อไป	1,000 บาทต่อครั้ง
ค่าธรรมเนียมเช็คคืนจากการชำระหนี้	200 บาทต่อฉบับ

มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป หรือจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

อัตราค่าธรรมเนียมการออกหนังสือค้ำประกัน หนังสือรับรองเครดิต การอาวัลและการรับรองตัวเงิน

ประเภทธุรกรรม	อัตราค่าธรรมเนียม
1. หนังสือค้ำประกัน	เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 2.50 ต่อปีของวงเงินหนังสือค้ำประกัน ขั้นต่ำฉบับละ 500 บาท
2. หนังสือรับรองเครดิต	
2.1 แบบไม่มีภาระผูกพัน	เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 0.05 ต่อปีของวงเงินหนังสือรับรอง เครดิต ขั้นต่ำฉบับละ 500 บาท สูงสุดไม่เกิน 20,000 บาท
2.2 แบบมีภาระผูกพัน	เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 0.10 ต่อปีของวงเงินหนังสือรับรอง เครดิต ขั้นต่ำฉบับละ 500 บาท สูงสุดไม่เกิน 50,000 บาท
3. การอาวัล และการ รับรองตัวเงิน	เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 2.50 ต่อปีของวงเงินอาวัล หรือวงเงิน รับรอง ขั้นต่ำฉบับละ 500 บาท

มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2554 เป็นต้นไป หรือจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

อัตราค่าธรรมเนียมสินเชื่อเครดิตการค้า

ประเภทอัตราค่าธรรมเนียม	อัตราค่าธรรมเนียม
ค่าธรรมเนียมวิเคราะห์โครงการ (Front End Fee)	ร้อยละ 0.5 ของวงเงินที่ได้รับอนุมัติ สูงสุดไม่เกิน 150,000 บาท

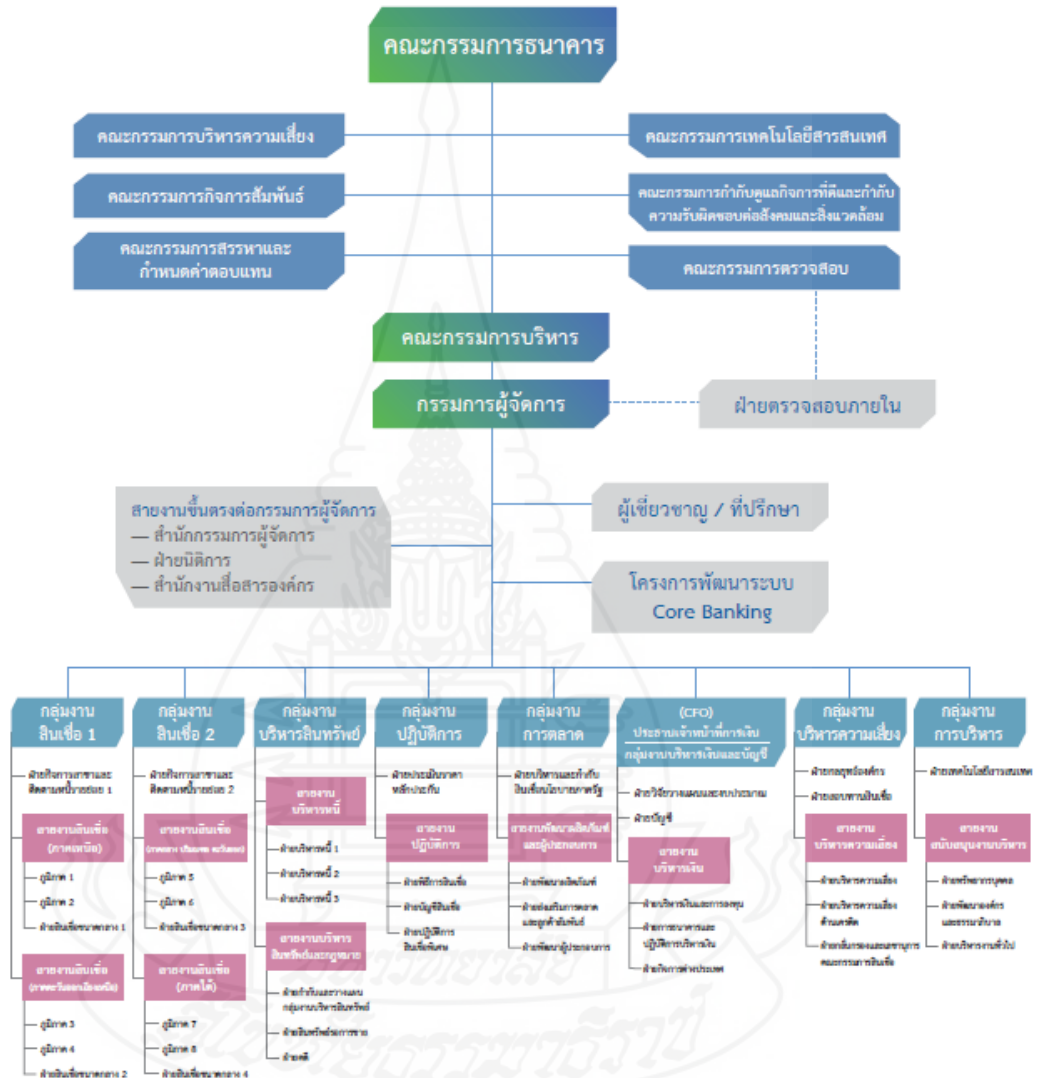
ภารกิจส่งเสริมธรรมาภิบาล (CG) และด้านช่วยเหลือสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR)

1. เอสเอ็มอีแบงก์ ยึดมั่นในกระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนให้ผู้บริหารและพนักงานยึดถือปฏิบัติ ขณะเดียวกันคณะกรรมการธนาคารได้มอบหมายให้คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดีและกำกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติงานโดยรวมของธนาคารให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยให้เคร่งครัดในเรื่องจริยธรรม ความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
2. ปัจจุบันธนาคารกำหนดกรอบการดำเนินงานด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีและกำกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CG & CSR) ไว้อย่างชัดเจน แบ่งออกเป็น 4 ด้านหลัก คือ

- 2.1 ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Value Creation)
- 2.2 ด้านองค์กร
- 2.3 ด้านพนักงาน

โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างผู้ถือหุ้น

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556

รายชื่อผู้ถือหุ้น	จำนวนหุ้น	จำนวนเงิน	ร้อยละ
ภาครัฐบาล			
1 กระทรวงการคลัง	125,300,000	12,530,000,000	98.2359
2 ธนาคารออมสิน	550,000	55,000,000	0.4312
3 ธนาคารกรุงไทย จำกัด	222,000	22,200,000	0.1741
4 กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน	18,000	1,800,000	0.0141
รวมภาครัฐบาล	126,090,000	12,609,000,000	98.8553
ภาคเอกชน			
1 บริษัท ทูลดคาร์วัลย์ จำกัด	400,000	40,000,000	0.3136
2 สมาชิกสมาคมธนาคารไทย	697,711	69,771,100	0.5470
3 สมาชิกสมาคมบริษัทเงินทุน	359,389	35,938,900	0.2818
4 อื่น ๆ	2,900	290,000	0.0023
รวมภาคเอกชน	1,460,000	146,000,000	1.1447
รวมภาครัฐบาล และ ภาคเอกชน	127,550,000	12,755,000,000	100.0000

สาระสำคัญทางการเงิน

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2556, 2555 และ 2554

รายการ	2556		2555		2554	
	จำนวน	อัตราเพิ่ม(ลด) ร้อยละ	จำนวน	อัตราเพิ่ม(ลด) ร้อยละ	จำนวน	อัตราเพิ่ม(ลด) ร้อยละ
ฐานะการเงิน (หน่วย : ล้านบาท)						
รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน	3,321.20	(35.06)	5,113.94	(65.47)	14,812.04	153.94
เงินลงทุนสุทธิ	3,169.29	(57.39)	7,437.60	(13.67)	8,615.44	77.69
เงินให้สินเชื่อและคอกเบี้ยค้างรับสุทธิ	79,217.15	(5.50)	83,831.88	(6.01)	89,190.68	18.10
สินทรัพย์รวม	88,283.71	(10.72)	98,882.72	(14.34)	115,442.41	30.27
เงินฝาก	75,853.94	(15.82)	90,107.93	(1.99)	91,933.04	53.09
รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน (หนี้สิน)	4,723.66	160.44	1,813.72	(38.44)	2,946.43	(74.66)
เงินกู้ยืม	477.45	(12.72)	547.06	(94.88)	10,694.88	96.70
หนี้สินรวม	84,888.47	(11.88)	96,329.46	(11.99)	109,452.00	32.30
ทุนที่ออกและชำระเต็มมูลค่าแล้ว	12,755.00	4.55	12,200.00	5.17	11,600.00	-
ส่วนของผู้ถือหุ้น	3,395.24	32.98	2,553.26	(57.38)	5,990.41	1.72
ผลการดำเนินงาน (หน่วย : ล้านบาท)						
รายได้ดอกเบี้ย	5,498.87	4.00	5,287.52	9.80	4,815.63	46.75
รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย	769.89	77.16	434.58	(83.84)	2,689.57	663.02
รายได้รวม	6,268.76	9.55	5,722.10	(23.76)	7,505.20	106.53
ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	2,551.12	(23.48)	3,334.10	30.03	2,564.06	138.81
ค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี้ย	2,060.37	7.84	1,910.52	9.22	1,749.29	10.98
ค่าใช้จ่ายรวม	4,611.49	(12.07)	5,244.62	21.59	4,313.35	62.78
กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงาน	1,657.27	247.09	477.48	(85.04)	3,191.85	224.32
หนี้สงสัยจะสูญ	1,261.23	(72.08)	4,516.78	52.11	2,969.44	247.02
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ	396.04	(109.80)	(4,039.30)	(1,916.15)	222.41	73.11
กำไร (ขาดทุน) ต่อหุ้น (บาท)	3.14	(109.21)	(34.08)	(1,875.00)	1.92	72.97
อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง	6.38%		3.28%		6.79%	

งบแสดงฐานะการเงิน

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2555

หน่วย : บาท

	หมายเหตุ	2556	2555
สินทรัพย์			
เงินสด		958,094.56	1,111,534.44
รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินสุทธิ	5.2	3,321,197,340.28	5,113,939,596.39
สินทรัพย์ตราสารอนุพันธ์	2.3.12 5.14	68,743,227.98	629,286.52
เงินลงทุนสุทธิ	2.3.7 5.3	3,169,289,275.39	7,437,603,403.77
เงินให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้และคอกเบี้ยค้างรับสุทธิ	5.4		
เงินให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้	2.3.4	93,475,464,954.29	96,797,169,418.28
คอกเบี้ยค้างรับ		339,033,815.48	511,332,814.16
รวมเงินให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้และคอกเบี้ยค้างรับ		93,814,498,769.77	97,308,502,232.44
หัก รายได้รอตัดบัญชี		442,273,607.30	582,777,234.13
หัก ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ	2.3.5 5.5	14,155,075,697.82	12,893,842,690.59
รวมเงินให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้และคอกเบี้ยค้างรับสุทธิ		79,217,149,464.65	83,831,882,307.72
ทรัพย์สินรอการขายสุทธิ	2.3.11 5.6	1,212,589,894.60	1,115,398,874.53
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สุทธิ	2.3.9 5.7	920,250,050.44	1,008,537,911.34
สินทรัพย์ระหว่างดำเนินการ	5.8	59,173,357.66	31,565,836.04
เงินทดรองจ่ายในการดำเนินคดีสุทธิ	5.9	0.00	0.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่นสุทธิ	2.3.10 5.10	31,088,527.94	39,697,329.58
สินทรัพย์อื่นสุทธิ	5.11	283,269,841.88	302,355,882.67
รวมสินทรัพย์		88,283,709,075.38	98,882,721,963.00

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

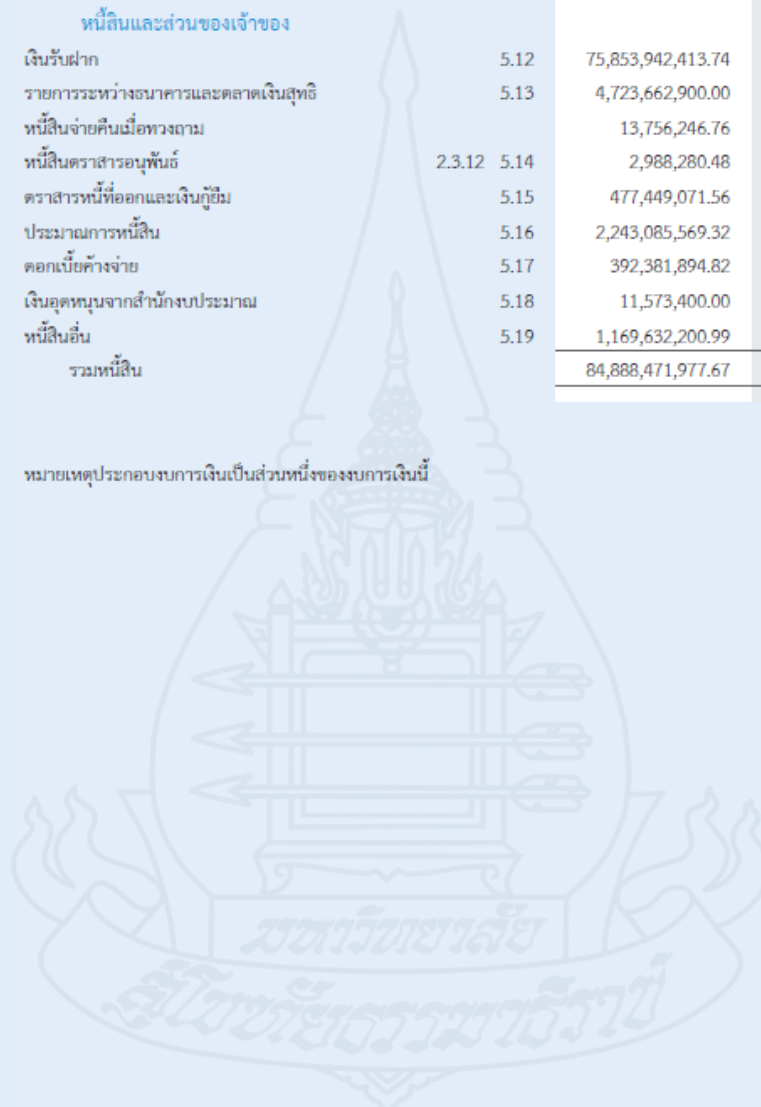
งบแสดงฐานะการเงิน (ต่อ)

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2555

หน่วย : บาท

	หมายเหตุ	2556	2555
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น			
เงินรับฝาก	5.12	75,853,942,413.74	90,107,933,170.13
รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงินสุทธิ	5.13	4,723,662,900.00	1,813,718,571.92
หนี้สินจ่ายคืนเมื่อทวงถาม		13,756,246.76	153,343,054.02
หนี้สินตราสารอนุพันธ์	2.3.12 5.14	2,988,280.48	72,479,290.95
ตราสารหนี้ที่ออกและเงินกู้ยืม	5.15	477,449,071.56	547,064,571.56
ประมาณการหนี้สิน	5.16	2,243,085,569.32	2,218,528,382.30
ดอกเบี้ยค้างจ่าย	5.17	392,381,894.82	785,582,608.37
เงินอุดหนุนจากสำนักงานประมาณ	5.18	11,573,400.00	-
หนี้สินอื่น	5.19	1,169,632,200.99	630,814,660.86
รวมหนี้สิน		84,888,471,977.67	96,329,464,310.11

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

งบแสดงฐานะการเงิน (ต่อ)

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2555

หน่วย : บาท

	หมายเหตุ	2556	2555
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น (ต่อ)			
ส่วนของผู้ถือหุ้น			
ทุนเรือนหุ้น	5.20		
ทุนจดทะเบียน			
หุ้นสามัญ 200,000,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท		20,000,000,000.00	20,000,000,000.00
ทุนที่ออกและชำระแล้ว			
หุ้นสามัญ 127,550,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท		12,755,000,000.00	12,200,000,000.00
องค์ประกอบอื่นของผู้ถือหุ้น	5.21	(1,259,057.86)	107,802,468.07
กำไร (ขาดทุน) สะสม			
จัดสรรแล้ว			
ทุนสำรองตามกฎหมาย	2.3.16	48,192,423.63	48,192,423.63
อื่น ๆ		216,457,118.20	216,457,118.20
ยังไม่ได้จัดสรร		(9,623,153,386.26)	(10,019,194,357.01)
รวมขาดทุนสะสม		(9,358,503,844.43)	(9,754,544,815.18)
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น		3,395,237,097.71	2,553,257,652.89
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น		88,283,709,075.38	98,882,721,963.00

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นายวิรัช ชัยชูสร)
ประธานกรรมการ

(นางสาวปาริฉัตร เหล่าธีระศิริวงศ์)
รองกรรมการผู้จัดการ
รักษาการกรรมการผู้จัดการ

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2555

หน่วย : บาท

	หมายเหตุ	2556	2555
รายได้ดอกเบี้ย	5.22	5,498,867,876.26	5,287,516,843.46
ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย	5.23	2,551,118,158.04	3,334,097,461.64
รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ		2,947,749,718.22	1,953,419,381.82
รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการ		380,512,688.54	235,553,286.97
ค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียมและบริการ		70,737,045.63	43,072,072.66
รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการสุทธิ	5.24	309,775,642.91	192,481,214.31
กำไร (ขาดทุน) สุทธิจากธุรกรรมเพื่อค้าและปริวรรตเงินตราต่างประเทศ	5.25	(70,412,708.49)	1,879,688.51
กำไรสุทธิจากหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรม	5.26	68,832,078.91	2,894,400.35
กำไรสุทธิจากเงินลงทุน	5.27	130,239,373.93	6,057,691.74
รายได้จากการดำเนินงานอื่น ๆ			
เงินปันผลรับ		6,975,000.00	6,000,000.00
รายได้อื่น ๆ		253,748,199.22	182,192,409.54
รวมรายได้จากการดำเนินงานอื่น ๆ		3,646,907,304.70	2,344,924,786.27
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานอื่น ๆ			
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน		1,323,061,801.47	1,036,823,722.46
ค่าตอบแทนกรรมการ		3,432,166.58	3,535,000.00
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์		393,365,734.37	494,745,668.65
ค่าภาษีอากร		37,236.00	40,613.00
ค่าใช้จ่ายอื่น		269,736,388.30	332,303,000.11
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานอื่น ๆ		1,989,633,326.72	1,867,448,004.22
หนี้สงสัยจะสูญ	5.5	1,261,233,007.23	4,516,783,214.09
กำไร (ขาดทุน) สุทธิ		396,040,970.75	(4,039,306,432.04)
กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จอื่น			
กำไร (ขาดทุน) จากการวัดมูลค่าเงินลงทุนเมื่อขาย		(6,598,917.85)	1,727,337.16
กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จรวม		389,442,052.90	(4,037,579,094.88)
กำไร (ขาดทุน) ต่อหุ้นขั้นพื้นฐาน	2.3.18	3.14	(34.08)

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นายนิติ ชัยสุตร)
ประธานกรรมการ

(นางสาวปาริฉัตร เหล่าธีระศิริวงศ์)
รองกรรมการผู้จัดการ
รักษาการกรรมการผู้จัดการ

งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

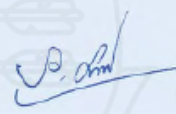
ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2555

หน่วย : บาท

	ทุนที่ออก และชำระแล้ว	องค์ประกอบอื่น ของส่วนของผู้ถือหุ้น	กำไร (ขาดทุน) สะสม			รวม
			ส่วนเกิน (ต่ำกว่า) ทุนจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า เงินลงทุน	จัดสรรแล้ว สำรองตาม กฎหมาย	จัดสรรแล้ว อื่นๆ	
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 1 มกราคม 2555	11,600,000,000.00	95,845,130.91	43,291,423.63	216,457,118.20	(5,965,184,924.97)	5,990,408,747.77
ออกหุ้นเพิ่มทุน	600,000,000.00	-	-	-	-	600,000,000.00
เงินสำรองตามกฎหมาย	-	-	4,901,000.00	-	(4,901,000.00)	-
ส่วนเกินทุนจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเงินลงทุน	-	10,230,000.00	-	-	-	10,230,000.00
จ่ายเงินปันผล	-	-	-	-	(9,802,000.00)	(9,802,000.00)
กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จรวม	-	1,727,337.16	-	-	(4,039,306,432.04)	(4,037,579,094.88)
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555	12,200,000,000.00	107,802,468.07	48,192,423.63	216,457,118.20	(10,019,194,357.01)	2,553,257,652.89
ออกหุ้นเพิ่มทุน	555,000,000.00	-	-	-	-	555,000,000.00
กลับรายการส่วนเกินทุนจากการเปลี่ยนแปลง มูลค่าเงินลงทุนครบกำหนด	-	(102,400,000.00)	-	-	-	(102,400,000.00)
ส่วนต่ำกว่าทุนจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าเงินลงทุน	-	(62,608.08)	-	-	-	(62,608.08)
กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จรวม	-	(6,598,917.85)	-	-	396,040,970.75	389,442,052.90
ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556	12,755,000,000.00	(1,259,057.86)	48,192,423.63	216,457,118.20	(9,623,153,386.26)	3,395,237,097.71

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

(นายวิศิษฐ์ ชัยสุตร)
ประธานกรรมการ

(นางสาวปาริฉัตร เหล่าชีระกิจวงศ์)
รองกรรมการผู้จัดการ
รักษาการกรรมการผู้จัดการ

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม
แห่งประเทศไทย

งบกระแสเงินสด

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2555

หน่วย : บาท

	2556	2555
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน		
กำไร (ขาดทุน) สุทธิจากการดำเนินงาน	396,040,970.75	(4,039,306,432.04)
รายการปรับกระทบกำไรจากการดำเนินงานเป็นเงินสดรับ (จ่าย)		
จากกิจกรรมดำเนินงาน		
ค่าเสื่อมราคาและรายจ่ายตัดบัญชี	105,951,687.04	177,451,760.87
หนี้สงสัยจะสูญ	1,302,179,083.99	4,574,099,687.23
ขาดทุนจากการจำหน่ายทรัพย์สินของธนาคาร	-	1,553.04
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายเพิ่มขึ้น (ลดลง)	302,149,867.84	(134,990,998.05)
ประมาณการหนี้สินเพิ่มขึ้น	24,557,187.02	28,082,191.82
กำไรจากการต่อค้าของเงินลงทุน	(714,672.70)	(501,340.57)
ขาดทุนจากการต่อค้าของทรัพย์สินรอการขาย	12,741,937.08	67,745,447.65
ส่วนต้นมูลค่าของเงินลงทุน	(3,171,214.84)	(8,194,729.87)
กำไรจากการโอนเปลี่ยนประเภทจากเมื่อขายเป็นตราสารหนี้ที่ถือจนครบกำหนด	(14,450,143.08)	(501,703.97)
	2,125,284,703.10	663,885,436.11
รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ	(2,954,724,718.22)	(1,959,419,381.82)
เงินสดรับดอกเบี้ยและเงินปันผล	5,678,141,874.94	5,397,857,986.02
เงินสดจ่ายดอกเบี้ย	(2,944,318,871.59)	(3,414,091,096.88)
กำไรจากการดำเนินงานก่อนการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินดำเนินงาน	1,904,382,988.23	688,232,943.43
สินทรัพย์ดำเนินงานเพิ่มขึ้น (ลดลง)		
รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน	1,773,084,687.64	9,670,771,032.23
เงินให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้	3,181,200,837.16	737,672,980.49
ทรัพย์สินรอการขาย	(109,932,957.15)	97,034,132.34
สินทรัพย์อื่น	(89,973,977.43)	(13,827,939.81)
หนี้สินดำเนินงานเพิ่มขึ้น (ลดลง)		
เงินรับฝาก	(14,253,990,756.39)	(1,825,111,353.72)
รายการระหว่างธนาคารและตลาดเงิน	2,909,944,328.08	(1,132,714,965.24)
หนี้สินจ่ายคืนเมื่อทวงถาม	(139,586,807.26)	126,434,922.27
เงินอุดหนุนจากสำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน	-	(3,474,087.52)
เงินอุดหนุนจากศูนย์อำนวยความสะดวกแก้ไขปัญหาหนี้สินภาคประชาชน	-	(2,564,973.88)
เงินอุดหนุนจากสำนักงานประมาณ	11,573,400.00	-
หนี้สินอื่น	167,176,661.82	49,609,591.78
เงินสดสุทธิได้มาจาก (ใช้ไป) กิจกรรมดำเนินงาน	(4,646,121,595.30)	8,392,062,282.37

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

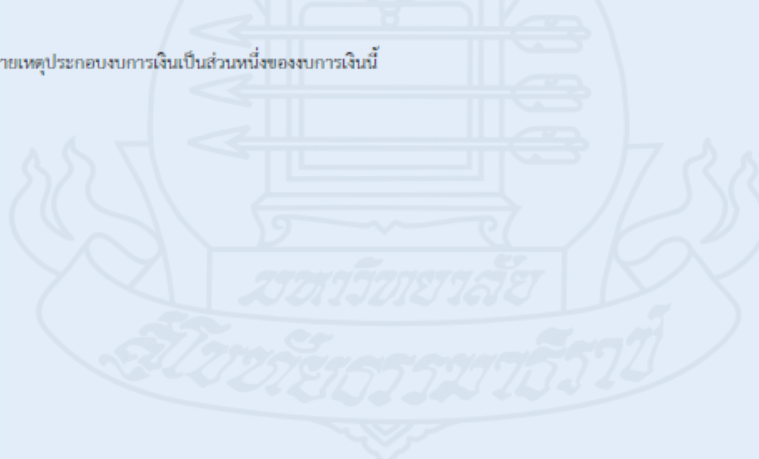
งบกระแสเงินสด (ต่อ)

ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
สำหรับปีสิ้นสุด วันที่ 31 ธันวาคม 2556 และ 2555

หน่วย : บาท

	2556	2555
กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน		
เงินฝากประจำลดลง	19,657,568.47	27,330,026.88
เงินสดจ่ายในการซื้อเงินลงทุนในหลักทรัพย์	(1,108,346,083.00)	(3,452,463,823.35)
เงินสดจ่ายในการซื้อที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	(2,167,528.60)	(7,099,953.59)
เงินสดจ่ายในการซื้อสินทรัพย์ไม่มีตัวตน	(16,256,718.60)	(967,500.00)
เงินสดจ่ายในการซื้อสินทรัพย์ระหว่างดำเนินการ	(18,238,298.92)	(52,638,606.25)
เงินสดรับจากเงินลงทุนในหลักทรัพย์	5,285,934,716.07	4,651,460,370.71
เงินสดสุทธิได้มาจากกิจกรรมลงทุน	4,160,583,655.42	1,165,620,514.40
กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน		
เงินสดจ่ายชำระคืนเงินกู้ยืม	(69,615,500.00)	(10,263,715,650.00)
เงินสดรับจากหุ้นที่ออกและเรียกชำระ	555,000,000.00	600,000,000.00
เงินสดจ่ายเงินปันผล	-	(9,802,000.00)
เงินสดรับจากเงินกู้ยืม	-	115,902,500.00
เงินสดสุทธิได้มาจาก (ใช้ไปใน) กิจกรรมจัดหาเงิน	485,384,500.00	(9,557,615,150.00)
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเพิ่มขึ้น (ลดลง) สุทธิ	(153,439.88)	67,646.77
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ณ วันต้นงวด	1,111,534.44	1,043,887.67
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ณ วันสิ้นงวด	958,094.56	1,111,534.44

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

ภาคผนวก ข

ต้นแบบหัวข้อการสัมภาษณ์

ต้นแบบหัวข้อการสัมภาษณ์

1. ความเป็นมาและนโยบายของ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
2. ความสัมพันธ์ของนโยบายรัฐบาลกับนโยบายของธนาคาร
3. ความแตกต่างของธนาคารพาณิชย์ทั่วไปกับธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
4. พันธกิจและภารกิจหลักของธนาคาร
5. ประเภทของผู้ประกอบการในนิยามของธนาคาร
6. ผลิตภัณฑ์ทางการเงินในธนาคารให้บริการแก่ผู้ประกอบการ
7. คุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ต้องการใช้บริการสินกับธนาคาร
8. ขั้นตอนการอนุมัติการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ
9. ปัญหาสำคัญสำหรับผู้ประกอบการขนาดเล็กที่เป็นอุปสรรคของการขอสินเชื่อ
10. เอกสารสำคัญที่ผู้ประกอบการต้องเตรียมในการขอสินเชื่อ
11. พันธมิตรทางธุรกิจของธนาคารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ
12. การให้บริการในการให้การเรียนรู้ในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดเล็กที่เริ่มต้นใหม่
13. หลักการประเมินของธนาคาร
14. กรอบหรือขั้นตอนในการประเมิน
13. คณะผู้บริหารและวิสัยทัศน์

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายปัญญา วิชาธิยกุล
วัน เดือน ปีเกิด	17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต มศว. ประสานมิตร วิทยาการจัดการ มสธ.
สถานที่ทำงาน	ธุรกิจส่วนตัว เคยผ่านงานทางด้าน การบริหาร การขาย การตลาด มากกว่า 20 ปี ในส่วนของ เคมี วิศวกรรม โรงงาน เคอร์่วมงานบริษัท ต่างชาติ เช่น ญี่ปุ่น เยอรมัน ไต้หวัน และจีน ได้มีโอกาสเดินทางไปศึกษางานต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เยอรมัน ไต้หวัน จีน เป็นต้น
ตำแหน่ง	เจ้าของ

